utrinki

BREZPLAČNA REVIJA OBČINE HOČE - SLIVNICA

4

OKTOBER 2024

/14
NOVA DVORANA V SLIVNICI BO IMELA TRI VADBENE ENOTE

/13
SALONITNA KRITINA V NARAVI: PREPOVEDANO IN CELO KAZNIVO

/22
ROGOZA DOBIVA UMETNO TRAVO

utrinki
BREZPLAČNA REVIJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče - Slivnica,
letnik 24, številka 4, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče - Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Žan Krivec
Zdenka Trinko
Aleš Andlovič
Metka Oberlajt
Mojca Kolarič
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE
Majda Strašek Januš

OBLIKOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
Odpad v naravi
foto: Marko Soršak

TISK
Studio 55 s.p., info@studio55.si

Naklada 4200 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče - Slivnica je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo pod zaporedno številko 72.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje vas naprošamo, da fotografij ne vstavljajte v Word zraven besedila, temveč jih posebej pripnete v elektronsko pošto v .jpg ali drugem formatu. Navedite avtorja fotografije in opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj bodo iz obdobja med dvema številkama glasila in naj ne bodo daljši od 1800 znakov s presledki (polstranske objave) in 4000 znakov (celostranske objave). Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in spremembe naslovov. Članki niso honorirani. Ponatis v celoti ali posameznih delov glasila je mogoč le s predhodnim pisnim dovoljenjem. Zadnji rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko je do 10. decembra 2024.

Naslednja številka izide decembra 2024.

Spoštovane občanke in občani!

Letošnji september je za nami in pred nami je prelepa jesen, ki s seboj prinaša pisane barve, svežino in občutek spokojnosti. To je čas, ko se narava umiri, pridelki so pospravljeni in mi se pripravljamo na nekoliko mirnejše dni.
V naši občini smo mesec september preživeli zelo dejavno, saj smo praznovali že 26. občinski praznik, ki je bil bogato obarvan s številnimi prireditvami, dogodki in srečanji.
Ponosni smo, da smo letošnje praznovanje obogatili z otvoritvijo razstave Bitja, avtorice Laure Ličer, ki je predstavila svoja dela in je privabila številne obiskovalce. Njena ustvarjalnost nas je popeljala v svet domišljije in nas navdihnila z njenimi edinstvenimi upodobitvami.
Prav tako smo odkrili nov kip Karla Glaserja, ki nam je skušal biti odtujen, a smo ga sedaj obnovljenega vrnili na prostor, ki si ga zasluži.
Z veseljem lahko tudi povem, da je dvorana Kulturnega doma ponovno zaživela v vsej svoji lepoti. Otroci so napolnili dvorano ob ogledu lutkovne predstave Trije prašički, sodelovali v ustvarjalnem kotičku in prostor napolnili s smehom in veseljem, medtem ko nam je revija pevskih zborov s svojimi čudovitimi nastopi naša srca napolnila z ubranim petjem in s prijetno glasbo.
Občinska proslava je bila veličastna, saj smo podelili priznanja najzaslužnejšim občanom in občankam, ki s svojim delom in predanostjo bogatijo našo skupnost. Proslavo so z glasbenimi nastopi obogatile dijakinje Druge gimnazije Maribor, ki so poskrbele za čaroben glasbeni program. Za častnega občana je bil proglašen g. Jože Merkuš, ki je s svojim trdim delom na najrazličnejših področjih pustil velik pečat naši občini. V imenu vseh občanov še enkrat iskrene čestitke!
Poleg kulturnih in družabnih dogodkov smo bili tudi športno aktivni. Šport je pomemben del našega življenja in veseli me, da se občani športnih prireditev udejstvujete v tolikšni meri, saj nas te dejavnosti povezujejo in skrbijo za naše zdravje ter dobro počutje.
Tudi najmlajši so uživali tudi na mini olimpijadi, kjer so se preizkusili v svojih športnih veščinah. S ponosom smo spremljali, kako se učijo sodelovanja, zdravega tekmovanja in kako razvijajo svoje talente.
Tudi na Pohorski tržnici je potekalo pestro dogajanje, kjer je potekala že tradicionalna ponudba »štrudla« in seveda velika mera sproščenega in prijetnega druženja na Oktoberfestu.
Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem, ki ste sodelovali pri organizaciji prireditev in dogodkov ter s tem pripomogli k še boljšemu vzdušju in skupnemu praznovanju.
Pred nami so lepi in aktivni meseci. Prihajajo dogodki, ki se jih že vsi veselimo – noč čarovnic, ki je vsako leto prava uspešnica in privabi množico obiskovalcev, v mesecu novembru naš čaka tudi tradicionalno martinovanje, nato pa nam bodo misli že uhajale k pestri izbiri decembrskih dogodkov, ki jih pripravljamo za vas.
Prepričan sem, da bodo tudi vse prireditve, ki so še pred nami, polne smeha, druženja in zabave – in vas vabim, da se nam pridružite.
Sicer pa nadaljujemo s sanacijami cest in zastavljenih projektov. Bili smo uspešni na razpisu za sofinanciranje umetne trave v Športnem parku Rogoza, v vrednosti kar 500.000 eurov, zato smo že pričeli z zastavljenimi deli. Razpisali smo tudi projektni natečaj za novo športno dvorano v Slivnici, ki bo namenjena tako šolskim kot rekreativnim dejavnostim.
Na Pohorski tržnici bomo še letos namestili sodobno opremljen sanitarni kontejner in poskrbeli za čisto in prijetno okolje vseh obiskovalcev tržnice.
Zaradi neugodne vremenske situacije v letošnjem letu je žal veliko občanov utrpelo škodo na objektih, zato vas še enkrat pozivam, da lahko še vedno oddate vlogo za odvoz salonitnih kritin. Tako bomo skupaj poskrbeli za zdravo in čisto okolje vseh nas.

Vse dobro, vaš župan.
Dr. Marko Soršak

/ ŽIVLJENJE V OBČINI

11 »PROSTOFER« IŠČE NOVE PROSTOVOLJCE
Simona Kalšan-Kildenfoss
14 UREDILI ŠOLSKO POT V ROGOZI
Stanko Rafolt
18 ZAMENJAL GA BO NOVI, VEČJI VODOHRAN
Ksenija Petrič

/ NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

29 NA KONČNI IZLET PO 36. LETIH
Anita Reher, Petra Frangež
30 KRAJEVNI PRAZNIK NA ROGOZI
Žan Krivec
36 KONČANA IZGRADNJA PUMPTRACK POLIGONA
Maja Golenač

/ KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

44 V ŠTIRIH DNEH OD PEKLA DO RAJA
Lea Oblak
46 OD DOLOMITOV DO HARMONIKE PO POHORJU
Mojca Zupan Meglič
48 IZ ZAPUŠČENE MLAKUŽE UREDILI RIBNIK
Anita Kirbiš
50 ORIENTACIJSKI TEK
Majda Strašek Januš

/ VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

54 ČAROVNIK NASMEJAL NADOBUDNEŽE
Patricija Hren
56 IZ AMERIKE NAZAJ V DOMAČE OKOLJE
Petra Urek

/ ZANIMALO VAS BO

57 ČAS JE ZA UKREPANJE GLEDE DEMENCE
Ines Gorenšček
58 POSKRBITE ZA ZDRAVO HRBTENICO
BODIFIT
59 KARIERNA ORIENTACIJA MLADIH
PRO MIND

Občina z neokrnjeno naravo

Na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku v Kulturnem domu Hoče podelili občinska priznanja

Kulturni program se je pričel s himno, ki jo je zapela Ela Žagar, študentka prvega letnika psihologije v Ljubljani. Nato smo lahko prisluhnili pozdravnemu nagovoru župana Občine Hoče - Slivnica dr. Marka Soršaka, ki je med drugim razmišljal takole: *»Občinski praznik ni le praznik naše občine, temveč tudi praznik vseh nas, ki tu živimo, ustvarjamo in skupaj gradimo prihodnost. Ponosen sem, da smo občina, kjer se dobro počutimo, kjer smo ponosni na naše naravne lepote in kulturno dediščino. Imamo neokrnjeno naravo, urejene javne prostore, bogato zgodovino, a še pomembneje, imamo ljudi, ki s svojo predanostjo in ljubeznijo do kraja ustvarjajo občutek skupnosti.*

Ta dan je vedno posebna priložnost, da se skupaj ozremo na prehojeno pot in se spomnimo vseh dosežkov, ki so rezultat trdega dela in sodelovanja prav vseh nas. V preteklem obdobju smo izvedli številne investicije, ki prispevajo k višji kakovosti življenja. Uspeli smo nadaljevati pomembne projekte preteklih let, kot so gradnja kanalizacije in sanacija cest in pločnikov, ki so dolgoročne naložbe v urejenost in čisto okolje. Ob tem smo poskrbeli tudi za oskrbo s pitno vodo, ki je temeljna dobrina, ki si jo zaslužijo prav vsi naši občani …

Lahko bi naštevali še in še in seveda nas čaka veliko dela. Veliko je načrtov, ki jih bomo realizirali korak za korakom, z enim samim ciljem – v zadovoljstvo naših občanov. Delamo premišljeno, načrtno in vedno z mislijo na prihodnost. In ponosen sem na to!

Na tem mestu se zahvaljujem svoji tesni ekipi – sodelavkam in sodelavcem, za strokovnost, zanesljivost, trud in predanost. Hvala občinskim svetnicam in svetnikom, vsem krajevnim skupnostim in vsem društvom, ki so na kakršenkoli način povezani z našo občino, za podporo in dobro sodelovanje.

Posebna zahvala gre našim gasilcem, ki vedno stojijo v prvi vrsti, ko je potrebno priskočiti na pomoč. Njihova požrtvovalnost in nesebičnost sta neprecenljivi.

Hvala tudi vsem vam, drage občanke, dragi občani. Če bomo tako stopali skupaj, bomo še naprej gradili občino, v kateri bomo z veseljem živeli, ustvarjali in se ponosno predstavljali svetu. Naša prihodnost je svetla, ker jo ustvarjamo skupaj. Čestitke vsem nagrajenkam in nagrajencem za zaslužna dela, ob prazniku pa tudi vsem vam, dragi občanke in občani.«

Med podeljevanjem priznanj smo prisluhnili še pesmi Kaje Mithans Medved, dijakinje 4. letnika mednarodne mature na II. gimnaziji Maribor, ki je zapela pesem Kaj pa ti ob klavirski spremljavi Ele Skale, dijakinje 4. letnika splošne mature na II. gimnaziji, ki hkrati obiskuje tudi Konservatorij za glasbo in balet. Uživali smo še ob pesmih Poletna noč, Orion lady, Vienna in Vsi ljudje hitijo, ki sta jih zapeli Ela Žagar in Kaja Mithans Medved ob spremljavi Ele Skale na klavirju. Moderator Matjaž je kakor vedno profesionalno vodil prireditev v čast občinskim nagrajencem, namenjena pa je bila skupaj s pogostitvijo tudi vsem občanom, ki so se slovesnosti udeležili v velikem številu. Ob zaključku je seveda nastala tudi skupinska fotografija v spomin dobitnikom občinskih priznanj 2024.

GRBI OBČINE HOČE - SLIVNICA

Bronasti grb

Ljudski godci in pevci Samotarji

Skupina Ljudski godci in pevci Samotarji deluje že 23 let kot sekcija Društva upokojencev Hoče. Z ljudsko pesmijo ob spremljavi harmonike in preprostih ljudskih glasbil ter z aktualnimi skeči nastopajo na proslavah in raznih drugih prireditvah v domačem kraju in drugje, kamor jih povabijo. V Pliberku v Avstriji vsako leto nastopajo na srečanju slovenskih upokojencev.

Imajo tudi več samostojnih koncertov, predvsem na letovanju v hotelu Delfin, v domovih za starejše, udeležujejo se Srečanja ljudskih pevcev in godcev v Hotinji vasi. Skupina je s svojim dolgoletnim delovanjem prepoznavna kot predstavnica Občine Hoče - Slivnica, zato se jim dodeli bronasti grb Občine Hoče - Slivnica.

Zlati grb

Skupina za zamopomoč Breza Slivnica

Skupina za samopomoč Breza Slivnica je bila ustanovljena leta 1994. Ustanovitev je podprla Krajevna skupnost Slivnica in v namen srečevanja nudila prostore. Od leta 1999 je vključena poleg 50 skupin iz širše regije v mariborsko društvo Drava. Skupina se sestaja enkrat tedensko po dve uri s pogovorno temo, lažjimi telesnimi vajami in meritvami krvnega tlaka. Število članov se je v teh letih gibalo od 8 do 12.

Sedaj šteje skupina le pet članic, v jeseni načrtujejo vključitev treh novih. Ves čas delovanja sta skupino vodili dve voditeljici: Irena Topolovec jo vodi vseh 30 let, Darinka Pečovnik pa je voditeljica zadnjih 15 let.

Ob 30-letnici delovanja gre Skupini za samopomoč Breza Slivnica iskrena zahvala za izjemen prispevek k medsebojni podpori, povezovanju in pomoči v skupnosti. Njihova predanost je v teh letih ustvarila prostor, kjer se prepletata solidarnost in skrb za sočloveka, kar je nepogrešljivo za krepitev vezi v naši družbi.

(Nagrado je prevzela vodja skupine Irena Topolovec.)

Metka Oberlajt
Marko Pigac

Hočan Jože Merkuš, rojen leta 1944, je dolgoletni aktivni član družbenega življenja v Občini Hoče - Slivnica, poznan vseživljenjski politik in športnik.

Že pred ustanovitvijo občine je bil dolgoletni tajnik Krajevne skupnosti Hoče, svetnik Občine Maribor in član različnih komisij v Občini Maribor Tezno.

Bil je pobudnik in soustanovitelj Občine Hoče - Slivnica, leta 1998 imenovan za vodjo režijskega obrata, v drugem mandatu je opravljal funkcijo podžupana. V tretjem in četrtem mandatu je vodil Občino Hoče - Slivnica; v boju za enakomeren razvoj občine je oral ledino in postavil ugodne smernice za celovit napredek občine na različnih področjih.

Tudi v letih po svojem mandatu je ostal član več komisij, vsa leta je predsednik Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja in član Sveta Krajevne skupnosti Hoče. Prav tako je bil ustanovni član Društva borcev za vrednote NOB Hoče, katerega aktivni član je še vedno. Dolga leta je bil aktiven z raznimi funkcijami v Avto-moto športu Orehova vas, kasneje tudi pri Avto-moto društvu Pohorje.

V mladih letih je bil Jože aktiven športnik na področju odbojke, kjer so skupaj z ekipo dosegli kar nekaj zavidljivih rezultatov, igral je tudi v jugoslovanski prvi ligi. Kot dolgoletni predsednik Športne zveze v občini se je boril za šport (predvsem odbojko), za športno dvorano, za razvoj športa, toda vse je omejeno tudi s financami, zato je velikokrat moral »požreti« marsikatero grenko na svoj račun. Toda trmast kot je, ni kar tako klonil – in mnogokrat se je izkazalo, da je imel prav.

Kot krajan in občan je izjemno priljubljen, predvsem med starejšo generacijo, in prav je, da se mu ob njegovi 80-letnici podeli naziv častnega občana. Njegova življenjska pot in prizadevanja so navdih vsem nam ter zgled, kako lahko posameznik s srčnostjo in vztrajnostjo bogati družbo.

Priznanja župana občine

DANILO ZAKRAJŠEK
Danilo Zakrajšek živi v Hočah, aktivno sodeluje na več področjih, je tudi aktivni član Sveta Krajevne skupnosti Hoče. Že več let je pobudnik in organizator skupinskega kolesarjenja, tudi na daljše relacije, v okviru Društva upokojencev Hoče, kjer sta s Tončkom Ertlom po Nenadu Bartolu prevzela vodenje. Tedensko kolesarjenje poteka preko Večgeneracijskega centra v Rogozi in je lepo obiskano.
Kot član sekcije rezbarjev v Društvu rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije je zelo marljiv in komunikativen; izdelal je največ eksponatov in pripomočkov, pripravlja razstave in sodeluje na vseh prireditvah. Po poklicu je mizar, izdelal je vse pohištvene elemente v prostorih društva v Orehovi vasi, prav tako ni odrekel dela v Večgeneracijskem centru Rogoza.
Njegova angažiranost in trud pri organizaciji ter usmerjanju aktivnosti prispevata k povezanosti članov, krepitvi njihovega zdravja ter bogatitvi prostega časa.

PRIZNANJA OBČINE

NENAD BARTOL
Nenad Bartol je že 50 let član Kulturno-umetniškega društva Hoče. Kot velik ljubitelj zborovskega petja se je že leta 1973 vključil v moški pevski zbor Kulturno-umetniškega društva Hoče, po razpadu tega zbora pa v novoustanovljeni mešani pevski zbor, v katerem poje še danes. S svojim glasom je obogatil basovski del zbora, redno obiskuje pevske vaje in ne zamudi skoraj nobenega nastopa.
Od leta 1998 prepeva tudi v cerkvenem pevskem zboru svetega Jurija, kar mu je v posebno veselje. Za svoje dolgoletno delo na področju glasbene dejavnosti je prejel častno Gallusovo priznanje.
Nenad je aktiven tudi pri Društvu upokojencev Hoče; dolga leta je vodil kolesarsko sekcijo. Še vedno pomaga ženi Anki pri vodenju rekreativne vadbe za starejše, posebej pri sprostitvenih plesih ob koncu rekreacije. S svojim aktivnim delovanjem skupaj z ženo Anko prispeva k prepoznavnosti društev v naši občini, zato to priznanje odraža njun pomembni prispevek.

VERA ZAKRAJŠEK
Vera Zakrajšek skupaj z možem Danilom živi dejavno in ustvarjalno življenje. Že vrsto let aktivno sodeluje v Večgeneracijskem centru v Rogozi, pri kolesarski skupini pa že leta skrbi za arhiviranje fotografij z zanimivimi komentarji; možu pomaga pripravljati kolesarske ture, vedno pa poskrbi tudi za vpogled na kulturne in druge zanimivosti krajev, ki jih obiskujejo.
Kot amaterska slikarka je soustanoviteljica in sedaj tudi vodja slikarske sekcije Hoja pri Združenju rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije. Slika, pripravlja vse za razstave in skupaj z drugimi članicami zastopa društvo na enodnevnih slikarskih kolonijah. Svoje slikarsko znanje z veseljem prenaša na vse, ki imajo željo po učenju. Kot za moža tudi zanjo velja, da je pridna, vztrajna in zanesljiva pri vseh dejavnostih, kjer sodeluje.
Njena predanost in ustvarjalnost bogatita življenje udeležencev ter prispevata k razvijanju njihovih umetniških talentov. S svojim vodenjem in navdihom pomembno sooblikuje skupnost, ki krepi medsebojno sodelovanje in povezovanje različnih generacij.

ZORAN ŽIVEC
Zoran Živec je dolgoletni predsednik mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Slivnica, vodi ga dobro in zelo prizadevno. Skrbi za redno izvajanje vaj in pripravo nastopov zbora ter za kakovostno organizacijo prireditev v okviru danih možnosti. Zelo se je angažiral pri iskanju novega zborovodje, ko je zbor ostal brez vodenja. Izdelal je tudi likovno podobo plakata za obveščanje javnosti o nastopih zbora in drugih kulturnih prireditev. S pridom uporablja sodobno obveščanje po internetu, vedno poskrbi za oglaševanje; poskrbi tudi za pisna vabila, plakate, tiskanje programa, pa tudi za logistiko prireditev, za ureditev prireditvenega prostora, scenarij in še kaj. V času njegovega vodenja je zbor pridobil nov glasbeni instrument, pevci in pevke pa nove obleke. S prijaznim in vedrim odnosom v zboru veliko prispeva k uspešnemu delu in s tem k ohranjanju tradicije kulturnega dogajanja v domači krajevni skupnosti in občini.
S svojim talentom za obveščanje je kot nekdanji aktivni pohodnik pri Planinskem društvu Skalca že dolga leta tudi internetni »oglaševalec« društva. Zoran je zaradi svojega nesebičnega delovanja in vedno pozitivnega odnosa nedvomno zaslužen prejemnik občinskega priznanja.
(Zaradi bolezni je priznanje sprejela njegova žena.)

ŽIVLJENJE V OBČINI

FLORJAN MEGLIČ

Florjan Meglič, rojen leta 1953, živi v Orehovi vasi. Je dolgoletni član Društva upokojencev Slivnica, Planinskega društva Skalca, Turističnega društva Hotinja vas in Kulturno-umetniškega društva Milke Zorec Hotinja vas.
Kot član Društva upokojencev Slivnica je aktiven v upravnem odboru ter vodja kolesarske sekcije v društvu. Vsak torek od aprila do pozne jeseni se kolesarska sekcija z njim na čelu popelje po različnih relacijah bližnje in širše okolice Dravskega polja. Na vožnjo se poda običajno med 15 in 25 kolesarjev različnih starosti. Naš Cveto, kakor ga vsi poznajo, skrbi za varnost in red med vožnjo.
Najdaljši staž njegovega aktivnega prostovoljnega delovanja je gotovo vodenje planinskih pohodov, najprej pri Planinskem društvu Tam, nato pa dolga leta pri Planinskem društvu Skalca. Zadnja leta se je tudi tu usmeril v kolesarjenje, najraje popelje skupine v Dalmacijo, predvsem na otoke.
Kot vzoren in vedno aktiven član sodeluje tudi v Turističnem društvu Hotinja vas ter pri Kulturno-umetniškem društvu Milke Zorec. Posebno veselje mu prinašata kuhanje golaža in vse, kar je povezano s kurentijo. Zaradi svojega predanega prostovoljnega delovanja si zagotovo zasluži priznanje Občine Hoče - Slivnica.

ALOJZ LESKOVAR

Alojz Leskovar je bil rojen leta 1945 v Smolniku pri Rušah, stanuje v Čreti. Opravljal je poklic šoferja pri Gozdnem gospodarstvu Maribor.
Po upokojitvi se je vključil v delo Društva upokojencev Slivnica kot društveni poverjenik na terenu, in sicer v Čreti in delu Slivnice. Bil je dosleden in zanesljiv član, zato je kmalu postal praporščak društva. Ob raznih prireditvah in slovesih od umrlih članov društva je bil kot praporščak prisoten ob lepem in slabem vremenu. Kot član Občinske organizacije Zveze borcev Hoče - Slivnica je tudi tam opravljal službo praporščaka.
Kot dolgoletni poverjenik društva upokojencev je obiskoval člane po terenu, jih obveščal ter pobiral članarino. Ljudje na terenu ga spoštujejo, saj je prijazen in družaben, zaupajo mu kot poštenemu človeku. Zato bo občinsko priznanje prišlo v prave roke.

MARIJA VOLK

Marija Volk je bila rojena leta 1943, živi v Radizelu. Je dolgoletna članica Društva upokojencev Slivnica, bila je aktivna v različnih sekcijah.
Ko so v Društvu upokojencev Slivnica ustanovili skupino Starejši za starejše, je bila Marija takoj pripravljena sodelovati v skupini. Pred upokojitvijo je opravljala delo učiteljice v Osnovni šoli Slivnica, zato zelo dobro pozna teren in ljudi, ki živijo na tem področju. Obiskovala je posameznike na terenu Slivnica in delu Radizela. Ljudje so jo dobro sprejeli in ji nudili vse informacije ob obiskih in pri izpolnjevanju anket za potrebe skupine Starejši za starejše.
Gospa Volk je bila aktivna tudi na drugih področjih v okviru društva; sprejela je vsako delo, ki ji je bilo zaupano. Za svoje dolgoletno delo in vloženi trud prejme priznanje Občine Hoče - Slivnica.

SPOMINSKA PLAKETA
HELENA LIPNIK

Helena Lipnik, rojena 1943, živi v Radizelu. Kot dolgoletna članica Društva upokojencev Slivnica je opravljala različne naloge, pred 15 leti ji je bila zaupana naloga prostovoljke v skupini Starejši za starejše. Pokrivala je teren v delu Radizela, pri delu je bila dosledna, prijazna do ljudi in nadvse priljubljena, zato so ji ljudje radi zaupali svoje težave. Helena je bila tudi ena od ustanoviteljev Čebelarskega društva Slivnica, kjer že 12 let neutrudno deluje kot aktivna članica. Za dolgoletno požrtvovalno prostovoljno delo v skupini Starejši za starejše prejme spominsko plaketo Občine Hoče - Slivnica.

Metka Oberlajt Marko Pigac

Odprtje likovne razstave

Ob občinskem prazniku je bila v Kulturnem domu tudi razstava zanimivih slikarskih del Laure Ličer

Avtorica je o svojem delu tudi takole zapisala: »Ta svet nastaja že približno 13 let, in sicer v tehniki akril na platno/kaširana plošča. Bitja iz zgoraj omenjenega sveta so prav zanimivi liki. Opazujejo svet okoli sebe in se čudijo lepoti ter dogodkom okoli njih. Bitja so skupno ime za vse stvore, ki so mešanica že ustvarjenih živali na našem planetu in domišljije. Nastajajo spontano, brez vnaprej določenih skic, tako presenetijo tudi mene. Vsakemu izmed njih je jasno, da so del narave in z veseljem pletejo vzorce z bližnjimi bitji in okolico. Tu pa je še posebna vrsta, Človečki. To so ljudje v Bitjastovzorčastem svetu – in sicer tisti, ki so obdržali svojo otroško dušo in so nadvse veseli, da opazijo okoli sebe radosti, ki jih odrasli tolikokrat spregledajo.«
Liki slikarke Laure Ličer se pojavljajo na različnih podlagah, kot so platna z razstave (nastalo je okoli 500 slik različnih dimenzij); ustvarila je tudi igralne karte (mačji tarok), že tradicionalni mačji koledar, sestavljanke/puzzle, stenske poslikave, z veseljem pa ilustrira tudi kakšno zgodbo drugega avtorja. Tako najdemo njene ilustracije v več kot 20 knjigah za otroke. Slike in ilustracije se so bile na ogled na več kot stotih razstavah po Sloveniji – v galerijah, knjižnicah, lokalih z umetniško žilico, mladinskih centrih in centrih društev. Njen fantazijski svet lahko najdete tudi na spletu.

Metka Oberlajt
Marko Pigac

Trije prašički

Lutkovni predstavi sledile kreativne delavnice na temo Treh prašičkov

Lutkovno gledališče Pika, ki ga v občini že poznamo, je ob občinskem prazniku razveselilo otroke in odrasle s priljubljeno pravljico Trije prašički.
"Trije prašički" je angleška ljudska pravljica (zapisal jo je James Marshall). Zgodba govori o marljivosti in medsebojni pomoči. Trije prašički odidejo v svet in si kmalu sezidajo vsak svojo hišico – prva dva na hitro, iz slame in lesa, da imata več časa za zabavo. Lutkarji so najstarejšega poimenovali Poldi – ta pa je najbolj premišljen in si sezida hišo iz opeke, v katero tudi volk ne more vdreti.
V predstavi je veliko glasbe, spremljane v živo na instrumente; pesmice so avtorsko delo članov skupine, prirejeno je tudi besedilo, sami pa so ustvarili tudi lutke. Najmlajši in starejši so ob predstavi res uživali, prav tako ob kreativnih delavnicah, kar nam povedo tudi fotografije.

Metka Oberlajt Marko Pigac

Original za zaklenjena vrata

Ker so želeli kip Karla Glaserja ukrasti, je občina postavila repliko

Bronasti kip slovenskega literarnega zgodovinarja dr. Karla Glaserja je delo akademskega kiparja Gabrijela Kolbiča. Postavitev doprsnega kipa je locirana v središču Hoč, na stičišču Hočke ter Pohorske ceste in Glaserjevega trga. V noči iz 12. na 13. julij 2023 so neznanci poskušali kip demontirati in ukrasti. Na srečo jim ni uspelo in tudi kip pri tem početju ni bil poškodovan. Vendar je Občina Hoče - Slivnica iz preventivnih ukrepov kip umaknila. Na njegovo mesto je postavljena replika kipa, ki jo je po originalu izdelal občan in priznani rezbar Srečko Ornik, tudi predsednik Združenja rezbarjev in modelarjev Slovenije. Svečano otvoritev postavitve replike kipa je bila v ponedeljek, 23. septembra. Original doprsnega kipa – delo kiparja Gabriela Kolbiča – bo Občina Hoče - Slivnica postavila in razstavila v avli pred dvorano Kulturnega doma v Hočah.

Simona Kalšan-Kildenfoss
Andrej Petelinšek

Na fotografijah direktorica občinske uprave Metka Meglič, s Turističnim društvom Hoče idejni "oče" spomenika, in avtor lesene replike kipa Srečko Ornik.

»Prostofer« išče nove prostovoljce

Bi radi pomagali pri izvajanju prevozov starejših oseb, ki potrebujejo prevoz in ne zmorejo uporabljati javnih in plačljivih prevozov?

Občina Hoče - Slivnica se je priključila v trajnostni vseslovenski prostovoljski projekt za mobilnost starejših zavoda Zlata mreža, ki ga najbolje vsi poznamo pod imenom »Prostofer«. V ta namen je občina junija 2023 predala prostovoljcem občine avtomobil Ford focus, ki se koristili za izvajanje prevozov starejših oseb, ki potrebujejo prevoz in ne zmorejo uporabljati javnih in plačljivih prevozov. Prostovoljci so starejši aktivnimi vozniki iz naše občine, ki so radi priskočili na pomoč in se javili, da bodo svojim sokrajanom nudili brezplačne »Prostofer« prevoze. Čeprav imamo v občini že nekaj prostovoljcev, pozivamo tudi vsa društva v občini in zainteresirane »prostoferje« vabimo, da se nam še pridružijo in nas pokličejo na 02 616 53 22.

Simona Kalšan-Kildenfoss

Ustvarjalnost naših najmlajših

Pohorska tržnica gostila čudovit dogodek ob zaključku šolskega leta

Šolsko leto se je začelo, a spomnimo se tistih junijskih dni pred počitnicami, ko smo v soboto, 22. junija 2024, privabili na našo tržnico številne otroke, starše in druge obiskovalce.

Dogodek je bil poln ustvarjalnih dejavnosti in zabavnih iger, ki so otroke popolnoma prevzele. Ena izmed najbolj priljubljenih delavnic je bila "Izberi si svoj bleščeči tatu". Otroci so z navdušenjem izbirali in ustvarjali bleščeče tatuje, ki so jim dali poseben čarobni pridih in popestrili njihov dan.

V delavnici "Postani umetnik in upodobi najlepši počitniški spomin" so mladi umetniki s čopiči in barvami ustvarjali slike, ki so prikazovale njihove sanje in pričakovanja za poletje. Platna so se hitro polnila z živahnimi barvami, medtem ko so otroci s ponosom razkazovali svoje umetnine.

Posebno razburljiva je bila igra "Zadeni morsko pošast z vodno pištolo". Otroci so z vodnimi pištolami ciljali barvite pošasti in se pri tem neskončno zabavali.

Zaključek šolskega leta je bil pravi povod za praznovanje, otrokom smo pripravili nepozaben program ob vstopu v poletje in na zasluženе počitnice. Dogodek na Pohorski tržnici je bil več kot le praznovanje – bil je dan, ko smo skupaj ustvarjali, se povezovali in sanjali o počitniških dneh. Naj bo poletje vedno čas, ko si otroci in starši – pa tudi stari starši – naberemo novih moči, raziskujemo svet okoli sebe – in se preprosto zabavamo. Upajmo, da ste se s polnimi pljuči nadihali svežega zraka, odklopili svoje misli od šolskih obveznosti in se napolnili z energijo za novo šolsko leto, ki ga že v polnosti živite. S svežo energijo ste prav gotovo pripravljeni na nove izzive, ki vas čakajo, in se veselite s prijatelji, ki ste jih težko pričakovali.

Metka Oberlajt

Prepovedano in celo kaznivo

Neodgovorno odlaganje salonitne kritine v naravo

Občina Hoče - Slivnica svojim občanom na podlagi oddane vloge subvencionira odvoz salonitne kritine, vendar opažamo, da se v naši okolici pojavljajo odlagališča odvrženih salonitnih plošč, ki vsebujejo azbest. Tako odvržene salonitne plošče kvarijo podobo našega kraja ter zmanjšujejo kakovost bivanja. Predstavljajo grožnjo ljudem in okolju, saj vsebujejo zdravju nevarne snovi, lahko pa prodrejo v podtalnico in nepovratno onesnažijo vire pitne vode in poslabšajo kakovost prsti.
Nezakonito odlaganje odpadkov v naravo je prepovedano in nedopustno (gre za prekršek ali celo kaznivo dejanje).
Pozivamo vse občane, da aktivno opazujejo svojo okolico in morebitne kršitve in kršitelje prijavijo na sedež Občine Hoče - Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče (tel. št.: 02/616-53-20) ali Medobčinsko inšpekcijo Maribor, Ulica heroja Tomšiča 2, 2000 Maribor (tel. št.: 02/22-01-516 ali na e-mail medobcinska.inspekcija@maribor.si), ki je pristojen organ za kaznovanje tovrstnih kršitev.

Jasna Kmetec
Marko Soršak

Prijavite, kdo odlaga smeti

Ponovno nedovoljeno odlaganje odpadkov v naravi

Čeprav je bilo o nedovoljenem odlaganju odpadkov in odvržene hrane v naravo zapisanega že veliko, se vedno znova pojavljajo novi primeri nedopustnega ravnanje. Še vedno se najdejo posamezniki, ki brezbrižno mečejo smeti iz avtomobilov in odpeljejo smeti v gozd namesto v zbirni center ter jim je prav malo mar za kraj in za okolje, v katerem vsi skupaj živimo. Občani, mladi in starejši, v svojih domovih in tudi drugje skrbno ločujemo odpadke ter se udeležujemo organiziranih čistilnih akcijah, zato je početje neodgovornih posameznikov toliko bolj zaskrbljujoče. V Občini Hoče - Slivnica obratuje tudi zbirni center podjetja Snaga, kamor se lahko predajo različne vrste komunalnih odpadkov.
Ponovno pozivamo vse občane, v kolikor opazite, da posamezniki onesnažujejo in odlagajo odpadke-smeti, hrano, na nedovoljena mesta, nas lahko obvestite, ali obvestite Medobčinsko inšpekcijo (e- pošta: medobcinska.inspekcija@maribor.si) ter podate anonimno prijavo na tel. 02/ 220 15 16. Skupaj poskrbimo, da smeti ne bodo onesnaževale naše narave in kraja.

Simona Kalšan- Kildenfoss

Dvorana bo imela tri vadbene enote

Išče se najprimernejša rešitev za športno dvorano pri OŠ Franca Lešnika - Vuka v Slivnici, dozidali bodo tudi vrtec

Občina Hoče - Slivnica je v poletnih mesecih objavila javni anonimni, projektni, urbanistično-arhitekturni natečaj za izbiro strokovno najprimernejše rešitve za izgradnjo športne dvorane v Slivnici.
Do začetka meseca septembra je bil rok za oddajo natečajnih elaboratov. Strokovna komisija, ki je bila imenovana za ocenjevaje natečajnih elaboratov, je že pričela s svojim delom. Prispele natečajne elaborate bo pregledala in ocenila njihovo ustreznost glede na tečajne pogoje. V končni fazi bo izbrala za naročnika najprimernejšo predlagano rešitev za gradnjo objekta.
Predvideva se, da bo investicija potekala v eni etapi na lokaciji v neposredni bližini osnovne šole. Športna dvorana bo imela tri vadbene enote s pripadajočimi dvojčki garderob in dvema pedagoškima kabinetoma, ustrezno število sanitarij in ostalih prostorov. Nameravamo graditi skoraj ničenergijsko stavbo in kandidirati na razpisih Eko sklada.
Izdelana je projektna dokumentacija in pridobljeno gradbeno dovoljenje za dozidavo dveh oddelkov vrtca Slivnica. Z omenjeno investicijo smo se v mesecu septembru prijavili na javni poziv Eko sklada za pridobitev nepovratnih finančnih spodbud občinam za skoraj ničenergijske stavbe (sNES+). Vrednost celotne investicije je ocenjena na cca 1.138.000 €. Skladno s pogoji javnega poziva iz sredstev Eko sklada pričakujemo sofinanciranje v višini 64.480,00 €.

Irma Bračko

Uredili šolsko pot v Rogozi

Na področju urejanja občinskih cest je v teku več aktivnosti

Rekonstrukcija ceste Kop–Kapun na Hočkem Pohorju, 2 faza: dela, ki jih je izvajalo podjetje Asfalti Ptuj, d. o. o., so bila v mesecu avgustu uspešno zaključena.

Ureditev šolske poti v Rogozi (povezava med Samovo ulico in ulico Ob gozdu): dela je izvedlo podjetje Kipertrnas, d. o. o., iz Spodnjih Hoč. Pogodbena vrednost izvedenih del znaša 63.210,21 evrov.

Ureditev pločnika ob ulici Na gmajno v Rogozi: dela izvaja podjetje Kipertrans, d. o. o., iz Spodnjih Hoč. Pogodbena vrednost naročenih del znaša 35.991,74 evrov.

Ureditev Mešane poti med osnovno šolo in domom starejših občanov v Slivnici: dela izvaja Cestno podjetje Ptuj, d. d. Pogodbena vrednost naročenih del znaša 73.826,42 evrov.

Rekonstrukcija občinske ceste JP 882056 – odcep Lavrič v Čreti: dela izvaja podjetje Dalmastroj Stapić iz Rogoze. Pogodbena vrednost naročenih del znaša 50.148,53 evrov.

Sanacija poškodovanega vozišča občinske ceste LC 380051 v Pivoli: dela izvaja podjetje Kipertrans, d. o. o., iz Spodnjih Hoč. Pogodbena vrednost naročenih del znaša 57.792,31 evrov.

Prometna varnost

Med 30. septembrom in 8. oktobrom bo na nacionalni ravni potekala akcija Osredotoči se na cesti, med 14. in 20. oktobrom pa na nacionalni ravni akcija Bodi viden bodi previden. Akcijama se bomo pridružili z letaki in plakati tudi na občinski ravni.

Stanko Rafolt

Vsako leto več denarja

Občina nameni vsako leto več proračunskih sredstev za domsko oskrbo oziroma institucionalno varstvo

Institucionalno varstvo delimo na institucionalno varstvo starejših, ki ga izvajajo domovi za starejše občane, ter institucionalno varstvo odraslih s posebnimi potrebami, ki ga izvajajo posebni socialno-varstveni zavodi, varstveno-delovni centri ter zavodi za usposabljanje otrok in mladostnikov z motnjami v razvoju.
Zakon o socialnem varstvu določa, da je oskrbni del storitve dolžan plačati upravičenec (oskrbovanec), center za socialno delo pa lahko na zahtevo upravičenca odloči o delni ali celotni oprostitvi plačila storitev v skladu z merili, ki jih predpiše Vlada Republike Slovenije. Če je upravičenec delno ali v celoti oproščen plačila storitve institucionalnega varstva v zavodih za odrasle, doplačilo stroškov do polne cene storitve financira lokalna skupnost, na območju katere ima upravičenec stalno prebivališče.
Proračunska sredstva, ki so za ta namen zagotovljena v proračunu Občine Hoče - Slivnica se iz leta v leto povečujejo. Spodnja tabela

Leto	2020	2021	2022	2023	2024 (ocenjeno)
Višina sredstev sofinanciranja v EUR	240.230,12	247.634,94	270.161,36	339.439,00	430.578,00
Število oskrbovancev	30	33	37	38	43

prikazuje po letih podatke o višini proračunskih sredstev, ki so opredeljena za ta namen:

Iz tabele je razvidno, da se število oskrbovancev, katerim občina sofinancira oskrbo, vsako leto veča. Prav tako so se stroški v obdobju petih let skoraj podvojili, tako da je vidna tudi rast cen oskrbe.

Janja Zorman

Nov tudi fekalni kanal

Končana je gradnja fekalne kanalizacije v Senčni poti v Spodnjih Hočah

V mesecu avgustu so se končala dela izgradnje fekalne kanalizacije v Senčni poti v Spodnjih Hočah. Trenutno potekajo aktivnosti v zvezi s priključitvijo črpališča na električno omrežje. Skupaj z izvedbo kanalizacije se je uredilo tudi cestišče, zamenjal dotrajani vodovodni cevovod. Prav tako sta Telemach in Telekom položila zaščitne cevi za optično omrežje. Vrednost investicije izgradnje fekalnega kanala z ureditvijo črpališča in z ureditvijo cestišča znaša 120.398,96 evrov brez davka na dodano vrednost.
V septembru so se zaključila tudi dela na odseku ulice Ob gozdu, kjer se je zamenjal dotrajani vodovodni cevovod, ni pa bila predvidena izgradnja fekalnega kanala. Z zagotovitvijo dodatnih sredstev v proračunu se je še v tem odseku položil fekalni kanal ter uredilo delno odvodnjavanje cestišča. Strošek investicije znaša slabih 96 tisočakov.

Maja Krajnc

Trajnostna mobilnost in štrudelj

Na Pohorski tržnici potekale aktivnosti za otroke na temo trajnostne mobilnosti

Za obiskovalce je bilo pripravljeno zeleno trajnostno kolo, ki so si ga lahko ogledali v osrčju tržnice; izdelali so ga v Vegecu. Zanimiva ideja in povabilo na kolo! Za otroke pa je bil urejen otroški poligon trajnostne mobilnosti, ob tem pa razstava risbic in plakatov, ki sta jih ustvarjala vrtca v Hočah in Rogozi.
Na informacijski stojnici smo spoznavali podrobnosti Občinske celostne prometne strategije in kako lahko sami prispevamo k trajnostni mobilnosti.
Članice Turističnega društva Hotinja vas pa so ponovno pripravile okusen štrudelj, ki je bil (dokler ga ni zmanjkalo!) za vse obiskovalce tržnice brezplačen. Hvala, da ste se nam pridružili na Pohorski tržnici, kjer vas je pričakala prijetna družba, koristni nasveti in slastna sladica.

Metka Oberlajt Veronika Tonejc

ŽIVLJENJE V OBČINI

Otrokom popestrili počitnice

Uspešno zaključeno že osmo poletno varstvo za otroke v Občini Hoče - Slivnica

Tako kot že v preteklih sedmih šolskih počitnicah je tudi v letošnjih poletnih počitnicah bilo v Občini Hoče - Slivnica slišati veliko otroškega smeha in glasnih otrok. Že osmo leto zapored je namreč potekalo poletno varstvo za otroke, odličen občinski projekt, ki vsako leto znova staršem olajša, otrokom pa popestri poletne počitnice.

Poletno varstvo za otroke je tudi letos potekalo kar 8 tednov, in sicer od 1. julija do 23. avgusta, od sedme ure zjutraj do štirih popoldan, po predhodnem dogovoru pa tudi že od šeste ure zjutraj.

Vsak teden smo v varstvo sprejeli kar 60 otrok, ki so v času obiskovanja naših poletnih počitnic dneve preživljali s svojimi vrstniki. Cena tedenskega poletnega varstva je znašala 85 evrov, Občina Hoče - Slivnica pa je tudi letos vsem svojih malim občanom subvencionirala počitnice in za vsakega svojega malega občana prispevala kar 39 evrov. Prijave smo začeli zbirati meseca junija in kmalu tudi zapolnili vse termine. Izvajalec je bil tudi letos Svizec šport, ki je odgovoren za enak projekt še v štirih drugih občinah, v Račah, v Dupleku, v Staršah in v Miklavžu.

Svizci namreč že 15 let skrbimo tudi za igrivo naravnano športno aktivnost predšolskih in šolskih otrok med šolskim letom. Poletno varstvo je močna protiutež modernemu načinu življenja otrok, saj s svojo močno športno noto skrbi za dnevno dozo športne aktivnosti, zdrav motorični razvoj malih občanov ter za dobro staro nevirtualno medvrstniško druženje, ki ga kronično primanjkuje.

Vsak dan je namreč na programu veliko športa, proste igre z vrstniki in en izlet tedensko. Kadar nismo bili v Hočah ali v Slivnici, smo se z avtobusom odpravili na Pohorje, v Maribor na Piramido, Kalvarijo, na kopanje na Mariborski otok, ali pa samo na raziskovanje po bližnji okolici.

Posebej se zahvaljujemo še OŠ Slivnica, ki nam je v mesecu juliju odstopila svoje prostore in odlično poskrbela za nastanitev otrok.

Dragi starši, zahvaljujemo se vam za zaupanje! Prepričani smo, da lahko računate tudi na poletno varstvo v prihodnjem letu, mi pa se bomo potrudili, da bo spet vsaj tako zanimivo in pestro kot letos.

Hvala vsem sodelujočim in na svidenje v prihodnjem poletju 2025!

Vid Kajnih

Zamenjal ga bo novi, večji vodohran

Izgradnja vodovodnega sistema Oskrba Hočkega Pohorja s pitno vodo in druge faze južne ceste v industrijski coni

Pohorski vodovod

Gradnja novega vodovodnega sistema Oskrba Hočkega Pohorja s pitno vodo je v gradnji od februarja letošnjega leta. Zaključuje se gradnja vodovoda od VH Zidanšek do novega VH Tisa, ki je prav tako že v gradnji. Prav tako je na slabi polovici že izgrajen vodovod od novega VH Tisa do obstoječega VH Ledina. Obstoječi VH Ledina se zaradi dotrajanosti ukine. Zamenjal ga bo nov, večji vodohran na drugi lokaciji. Ob sami gradnji se izvajajo tudi odcepi za možnost priključitve na nov vodovodni sistem. Odcepi so predvideni na lokaciji, kjer je možna neposredna priključitev na vodovodni sistem. Kjer neposredna priključitev ni možna bo priključitev možna z dogradnjo vodovoda v lastni režiji bodočih uporabnikov.
Namen gradnje je povezati obstoječe vodovodne sisteme Ledina, Planika, Zidanšek in Tisa z izgradnjo novega vodovoda, ki bo dolg približno 7 km. Poleg tega bomo zgradili še dva vodohrana, in sicer vodohran Ledina s kapaciteto 10 kubičnih metrov ter vodohran Tisa s kapaciteto 100 kubičnih metrov. Oba vodohrana bosta opremljena tudi s prečrpavali za pripravo vode. Vodovodni sistem bo opremljen s telemetrijo oziroma daljinskim vodenjem.
Za financiranje tega projekta je bilo zagotovljenih 2.061.521,07 EUR sredstev. Od tega zneska je 1.138.901,35 EUR občinskih sredstev, preostanek pa je bil pridobljen iz sredstev EU v okviru ukrepa Zeleni prehod – Komponenta Čisto in varno okolje, podukrepa Izboljšanje ukrepov na področju ravnanja z vodo in okoljske infrastrukture (C1 K3) za operacijo »Investicije v vodovodne sisteme, ki oskrbujejo manj kot 10.000 prebivalcev« (C1 K3 II). Predviden zaključek celotne gradnje je 15. 6. 2025.
Če imate kakršnakoli vprašanja, pomisleke ali pripombe v zvezi s tem projektom, vas vljudno prosimo, da se obrnete na naše predstavnike. Predstavnika občine sta: Ksenija Petrič (GSM 031 764 013, e-naslov: ksenija.petric@hoce-slivnica.si), in Stanko Rafolt (GSM 051 873 179, e-naslov: stanko.rafolt@hoce-slivnica.si). Predstavnik nadzora gradnje je Zlatko Murko (GSM 031 688 250, e-naslov: info@gramur.si), medtem ko sta predstavnika izvajalca gradnje Sebastijan Nudl (GSM 040 669 234, e-naslov: sebastijan.nudl@komunalasg.si) in Bogdan Vegan (GSM 031 375 310, e-naslov: bogdan.vegan@komunalasg.si).
Zavedamo se, da bo med gradnjo neizogibno prišlo do delnih ali celo popolnih zapor cest. V tem trenutku velja na LC 380031 v času izvajanja del popolna zapora ceste (razen za intervencijska vozila), in sicer od hišne številke Hočko Pohorje 32 i do hišne številke Hočko Pohorje 44 n.
Predviden čas zapore od 23. septembra do 1. decembra, in sicer od ponedeljka do sobote med 7. in 17. uro. Med 7. in 17. uro bo obvoz možen na Lovski dom Hoče, po končanem delavniku med 17. uro popoldan in 7. uro zjutraj bo omenjeni odsek normalno prevozen.
Prosimo za potrpežljivost in sodelovanje v bližini gradbišča. Naša glavna želja je, da dela potekajo čim hitreje in da bodo do vaših domov čim prej prevozne poti.
Več o projektu si lahko preberete na spletni povezavi Občine Hoče - Slivnica: https://www.hoce-slivnica.si/vsebina/oskrba-hockega-pohorja-s-pitno-vodo.

II. faza južne ceste

Ureditev južne ceste, II. faza, v industrijski coni je že v teku. Končujejo se dela Čobčeve ulice in v severnem delu Miklavške ceste. Celotni projekt naj bi bil zaključen v letošnjem letu.
Glavni cilj projekta je ureditev oz. rekonstrukcija občinske ceste JP 880522 (Miklavška cesta) v dolžini 1012 metrov in novogradnja JP 880511 (Čobčeva ulica) v dolžini 181 metrov, skupaj s pripadajočo komunalno infrastrukturo. Rekonstruirana cesta in komunalna infrastruktura bo z novo cesto I11 zagotavljala zaključeno gospodarsko javno infrastrukturno celoto industrijske cone.

Sredstva za ta projekt zagotavljata Evropska unija in Občina Hoče - Slivnica. Celotna investicija je ocenjena na 2.635.944 evrov. Sredstva so zagotovljena s strani občine v višini 1.335.944 evrov in sredstev EU v višini 1,3 milijona evrov, ki so namenjena podpori inovativnim ekosistemom ekonomske poslovne infrastrukture.

V severnem delu je predvidena tudi ureditev parkovne površine, ki bo opremljena s pametno infrastrukturo, kot so pametne klopi, polnilnice za kolesa in solarni smetarnik. To bo ustvarilo prijetno in sodobno okolje za podjetja in obiskovalce.

Ob sami gradnji smo naleteli kar na nekaj presenečenj na terenu, ki so zahtevala tudi sodelovanje z lastniki zemljišč, ob katerih gradnja poteka. Na tem mestu zahvala vsem, ki ste pokazali dobro voljo in pripravljenost na rešitve, saj so pripomogle, da gradnja ni bila motena in so dela potekala v skladu s časovnico.
Za vse informacije in vprašanja v zvezi s projektom se lahko obrnete na predstavnico občine Ksenijo Petrič preko mobilne številke 031 764 013 ali preko elektronskega naslova ksenija.petric@hoce-slivnica.si. Za vprašanja glede nadzora gradnje vas prosimo, da se obrnete na Igorja Šporarja na telefonsko številko 051 343 690 ali po elektronski pošti na igor.sporar@inzeniringbiro.si. Za vprašanja glede izvajalca pa se lahko obrnete na Ferda Boraka na telefonsko številko 031 324 312 ali po elektronski pošti na ferdo.borak@cpptuj.si, ter na Mateja Krajnca na telefonsko številko 041 812 367 ali po elektronski pošti na matej.krajnc@cpptuj.si.

Več o projektu si lahko preberete na spletni povezavi Občine Hoče - Slivnica: https://www.hoce-slivnica.si/vsebina/izgradnja-juzne-ceste-ic-hoce---2-faza.

Ksenija Petrič

NAČRT ZA OKREVANJE IN ODPORNOST
Financira Evropska unija
NextGenerationEU

ŽIVLJENJE V OBČINI

Olimpijski dogodek za male športnike

Na šesti mini olimpijadi sodelovalo 555 otrok od prvega do petega razreda

Že šestič smo v naši občini pod okriljem Olimpijskega komiteja Slovenije organizirali mini olimpijado, na kateri so sodelovali vsi šolarji od prvega do petega razreda, in to z obeh osnovnih šol. Skupaj je bilo 555 otrok – in ta dan so prav vsi postali športniki. Mini olimpijada ni tekmovanje, saj se držimo načela »Pomembno je sodelovati, ne zmagati«. Otroci so razporejeni v skupine, ki krožijo po poligonih z različnimi nalogami. Vsi vadbo izvajajo hkrati, zato je dogajanje še toliko pestrejše in zanimivejše.

Pozdravni nagovor je imel župan dr. Marko Soršak, ki je pozdravil in pohvalil vse mlade udeležence, njihove vzgojitelje in druge sodelujoče in vsem zaželel lep dan. 1. oktobra smo res ujeli lep dan, saj je bil dogodek zaradi dežja prestavljen – zgodil bi se naj 24. septembra med občinskim praznovanjem, a ti septembrski dnevi nam niso bili najbolj naklonjeni.

Mlade »tekmovalce« in vzgojitelje sta pozdravila tudi ravnatelja obeh osnovnih šol – ravnateljica OŠ Hoče Petra Urek in ravnatelj OŠ Slivnica Branko Gosak. Prav posebna gostja je bila športnica Metka Lobnik, naša odlična judoistka, ki je letos zastopala slovenske barve na olimpijskih igrah v Parizu. Tudi ona je nagovorila otroke in jim zaželela lep dan – predvsem pa vztrajnost, ki je njo pripeljala na pravo olimpijado.

Sledil je olimpijski protokol – olimpijska zastava, himna, bakla in zaprisega športnikov. Vsi športniki potrebujejo ogrevanje, zato so tudi mali »olimpijci« izvedli Foksijev ples.

Iskrena zahvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri organizaciji in izvedbi 6. mini olimpijade, prav tako Olimpijskemu komiteju Slovenije za vso podporo in pomoč pri izvedbi.

Metka Oberlajt Marko Pigac

MINI OLIMPIJADA

Rogoza dobiva umetno travo …

Ureditev umetne trave v Športnem parku Rogoza bo stala 1,2 milijona evrov

Občina Hoče - Slivnica je uspešno kandidirala na javnem razpisu Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport za sofinanciranje investicij v športno infrastrukturo za leto 2024 s projektom "Ureditev umetne trave v Športnem parku Rogoza". S tem smo pridobili sredstva za izvedbo projekta, ki bo v veliko korist naši skupnosti in lokalnim športnim društvom. Celotna vrednost projekta znaša 1,207 milijona evrov, od tega bomo 702.280 EUR zagotovili iz lastnih sredstev, preostalega pol milijona pa bo pokrito s sofinanciranjem ministrstva. Izvedba izgradnje se predvideva v tem letu 2024–2025. Trenutno smo v zaključnem postopku izbire izvajalca.

Naložba bo omogočila ureditev sodobnega igrišča z umetno travo, ki bo nudilo odlične pogoje za športne aktivnosti otrok in mladine ter tudi ostalih prebivalcev naše občine. Poleg tega bodo tudi lokalna športna društva in klubi imeli možnost izboljšati svoje programe ter organizirati različne treninge, tekme in prireditve na sodobnih igriščih.

Verjamemo, da bo ta naložba prispevala k dvigu kakovosti življenja v naši skupnosti ter spodbujala večjo telesno aktivnost med otroki in odraslimi. S tem se bomo približali cilju spodbujanja zdravega življenjskega sloga ter ustvarjanja privlačnega okolja za rekreacijo in druženje.

Z ureditvijo tega območja bomo naredili pomemben korak naprej k raznovrstnejši ponudbi športnih aktivnosti v našem kraju.

Metka Oberlajt Brane Smodič

… Slivnica pa namakalni sistem

Na nogometnem igrišču v Slivnici nameščena profesionalna oprema z avtomatskim krmiljenjem

Na nogometnem igrišču v Športnem parku Slivnica je bil avgusta dobavljen in urejen nov namakalni sistem. Investicijo, v vrednosti nekaj več kot 16 tisoč evrov, je financirala Občina Hoče - Slivnica. Nameščena je profesionalna oprema z avtomatskim krmiljenjem namakalnega sistema s programatorjem za vsak razpršilec posamezno. Krmiljenje vključuje tudi oddaljeno upravljanje, vklop in izklop preko pametnega telefona ter senzor za dež, ki avtomatsko izklopi namakanje v primeru dežja.

Novi namakalni sistem prinaša učinkovitejše in varčno vzdrževanje športne zelenice, saj zajema optimalno porabo vode tudi v času suše in močnega poletnega sonca. Infrastrukturna pridobitev bo zagotovo izboljšala pogoje za delo in igro domačega kluba, kakor tudi za vse športnike in športne navdušence.

Simona Kalšan-Kildenfoss Robert Leitinger

Poletje neurij

Občinski gasilci ob poletnih neurjih v treh dneh posredovali več kot 220-krat

Tudi letošnje poletje je bilo naporno, sicer malo manj kot lani. V začetku junija smo imeli gasilci ogromno dela ob neurju, ki je prizadelo del naše občine. V treh dneh smo skupaj s kolegi iz Maribora posredovali na več kot 220 intervencijah. Dejstvo je, da se vreme spreminja oz. se je že spremenilo. Vedno več je neurij in vročih dni. Posledično posredujemo na intervencijah, ki jih še 15 let nazaj nismo poznali v takem obsegu. Suše povzročajo gozdne požare, nevihte pa odkrite strehe, podrta drevesa in poplave. Gasilci se moramo temu prilagajati. Potrebujemo opremo, ki je do sedaj nismo imeli. Rabimo lažje zaščitne obleke, vrvno tehniko in posebno orodje. Verjetno bomo v bližnji prihodnosti potrebovali tudi drugačna vozila, kot so na primer avtodvigala. Civilna zaščita naše občine ima na zalogi manjše količine PVC folije in lesenih lat za pokrivanje. Pri večjem obsegu zaprosimo Civilno zaščito za Vzhodno Štajersko. Tudi v naši občini še imamo veliko manevrskega prostora za izboljšave. Potrebujemo opremljeno skladišče, kjer bodo zaloge za prvo silo. V začetku julija smo imeli na nivoju gasilskega poveljstva analizo omenjenih intervencij. Vzpostavitev štaba se je pokazala kot dobra, moramo pa za to specifično delo usposobiti iz vsakega gasilskega društva vsaj po tri gasilce.
Gasilski poligon naše občine je spet oživel, julija in avgusta namreč zaradi vročine in dopustov ni interesa za vaje. Tudi gasilci se radi spočijemo. V zadnjih dveh letih se je obisk precej povečal, prihajajo gasilci tudi izven naše regije. In prav je tako, pogoje za delo in znanje je treba deliti, samo tako lahko dosežemo napredek.
Oktober je mesec požarne varnosti. Letošnja tema je preprečevanje požarov v gospodinjstvu. S sloganom ''Požarna varnost – bodi pripravljen, bodi varen'' želimo nagovoriti občane, da razmislijo, kako so poskrbeli za požarno varnost v svojem domu. Seznanijo se lahko z možnimi vzroki nastanka požara, preventivnimi ukrepi in pravilnim ravnanjem ob požaru ter po njem in o klicu na telefonsko številko 112.
Kot ponavadi je oktober mesec, ki ima največ aktivnosti. Predvsem v smislu števila gasilskih vaj. Sami poskušamo delo razporediti čez leto. So pa vseeno na vrsti vsako leto vaje evakuacije, in sicer v vseh vrtcih in obeh osnovnih šolah. Namen teh vaj je namreč evakuacija zaposlenih in otrok. Pomembno je, da so vsi seznanjeni z izhodi in zbirnim mestom.
V gasilskem poveljstvu smo sicer v septembru že imeli vajo evakuacije na Domu starejših občanov v Slivnici. Tudi gasilci na tak način spoznavamo objekte v naši občini.
Društva se ob mesecu požarne varnosti predstavimo javnosti. Priredimo dneve odprtih vrat, kjer razkažemo naša vozila in naše delo, predstavi se gasilska mladina in prikažemo gašenje z gasilniki. Občani lahko tudi kupijo gasilne aparate. Tudi letos se bomo predstavili na hoški tržnici. Razkazali bomo naša gasilska vozila in opremo, mladi gasilci pa bodo prikazali del svojega usposabljanja za tekmovanja. Tudi na tak način pridobivamo mlade.
Na pomoč!

Boštjan Frangež

Pomanjkanje gibanja ima dolgoročne posledice

Brezplačna Sviščeva vadba v tednu otroka v mesecu novembru

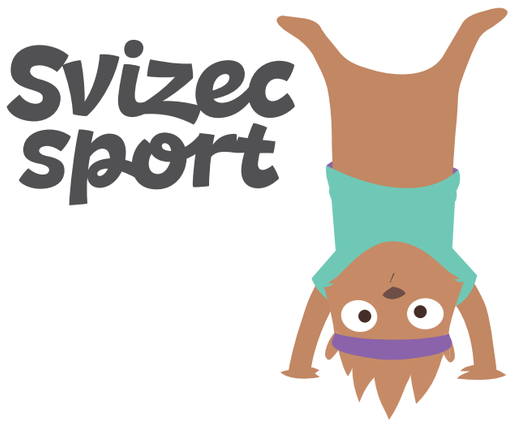
Zgodnji motorični razvoj predšolskih otrok do sedmega leta starosti je ključen za njihov celostni razvoj. V tem obdobju otroci doživljajo izjemno hitre spremembe v gibalnih sposobnostih, saj se njihova telesa in možgani razvijajo in prilagajajo novim izzivom. Šport in veselje do gibanja imata pri tem izjemno pomembno vlogo, saj ne krepita le telesa, ampak tudi spodbujata kognitivni, socialni in čustveni razvoj.
V prvih letih življenja otroci postopoma pridobivajo osnovne motorične sposobnosti, ki jim omogočajo učinkovito premikanje v okolju. Med te sposobnosti spadajo hoja, tek, skakanje, plezanje, plazenje, meti ... Te osnovne gibalne veščine predstavljajo temelje za kasnejše, kompleksnejše gibe, ki jih otroci uporabljajo pri športu in vsakodnevnih dejavnostih. Razvijajo se tako groba motorika, ki vključuje večje gibe, kot so tek, skoki, meti, kot tudi fina motorika, ki zajema natančne gibe, kot so risanje in uporaba manjših predmetov.
Športne aktivnosti otrokom omogočajo naravno okolje za krepitev teh sposobnosti. Gibalna igra, kot so igre z žogo, tek po igrišču ali skakanje s kolebnico, spodbujajo razvoj ravnotežja, koordinacije in mišične moči. Otroci skozi šport pridobivajo samozavest v svojem telesu in se učijo nadzorovati svoje gibe, kar jim pomaga tudi pri boljšem razumevanju prostora in gibanja v njem.
Veselje do gibanja je naravni del otrokovega življenja. Otroci se že od rojstva izražajo skozi gibanje, bodisi skozi plazenje, prve korake ali igro. Šport pa je odličen način, kako to naravno veselje ohraniti in nadgraditi. Ko je šport predstavljen na zabaven in sproščen način, otroci občutijo veselje, zadovoljstvo in ponos ob vsakem uspehu. Ključno je, da se otroci skozi šport učijo tudi socialnih veščin, kot so sodelovanje, delitev, potrpežljivost in spoštovanje pravil, kar vpliva na njihov socialni in čustveni razvoj.
Če otroci doživljajo šport kot zabavno in prijetno dejavnost, bodo bolj verjetno razvili pozitivne navade, povezane z gibanjem, ki jih bodo spremljale vse življenje. Igre na prostem, plezanje, tek ali ekipni športi spodbujajo otrokovo naravno željo po raziskovanju in gibanju. Ta občutek zadovoljstva ob gibanju pa je temelj za dolgoročno telesno aktivnost, ki bo prispevala k njihovemu zdravju tudi v odraslosti.
Šport poleg telesnega razvoja pomembno vpliva tudi na kognitivni in socialni razvoj otroka. Skozi športne aktivnosti se otroci učijo reševanja problemov, razvijajo prostorske sposobnosti in izboljšujejo koncentracijo. Gibanje spodbuja možgane, da tvorijo nove povezave, kar pozitivno vpliva na otrokove učne sposobnosti. Na primer, učenje novih športnih veščin, kot je metanje žoge ali vožnja s kolesom, krepi otrokovo sposobnost razumevanja prostora, koordinacije in načrtovanja gibanja.
Poleg tega šport otrokom ponuja priložnost za socialno interakcijo. Ekipni športi, kot so nogomet, odbojka ali igre z žogo, otrokom pomagajo razvijati občutek za skupinsko delo, sodelovanje in spoštovanje drugih. Skozi šport se otroci učijo tudi obvladovanja čustev, kot so frustracija ob neuspehu in veselje ob uspehu, kar krepi njihovo čustveno regulacijo.
Ustvarjanje pozitivnih izkušenj s športom in gibanjem je ključnega pomena za dolgoročno zdravje otrok. Ko otroci doživljajo uspeh in veselje ob gibanju, se razvijata njihova samozavest in motivacija. Pomembno je, da se šport predstavi kot zabavna in prijetna dejavnost, brez prevelikega pritiska na dosežke. Otroci, ki imajo pozitivne izkušnje z gibanjem, bodo verjetneje ostali telesno aktivni tudi v odrasli dobi.
Prav tako je pomembno, da starši in vzgojitelji spodbujajo različne oblike gibanja, prilagojene otrokovi starosti in sposobnostim. Vsaka oblika gibanja – od igre na prostem in hoje do organiziranega športa – prispeva k otrokovemu zdravemu razvoju. Šport in veselje do gibanja sta ključna za razvijanje dobrih telesnih in duševnih navad, ki bodo otrokom koristile vse življenje.
Pomanjkanje gibanja v zgodnjem otroštvu ima lahko dolgoročne negativne posledice na otrokovo zdravje in razvoj. Sodobni način življenja, kjer otroci veliko časa preživijo pred zasloni, pogosto vodi v pomanjkanje telesne aktivnosti. To povzroči slabšo telesno pripravljenost, motnje v razvoju motoričnih sposobnosti in povečano tveganje za debelost.
Pomanjkanje gibanja vpliva tudi na kognitivni in socialni razvoj otrok. Otroci, ki niso dovolj telesno aktivni, imajo lahko težave s koncentracijo, slabše učne rezultate in manj razvite socialne veščine. Poleg tega dolgotrajno pomanjkanje gibanja negativno vpliva na samozavest in socialne interakcije otrok.

Zato vas vabimo, da se nam pridružite! Brezplačna vadba za otroke bo potekala v ponedeljek, 7., in v sredo, 9. novembra.

- malčki s starši (stari 2 in 3 leta):
ponedeljek in sreda 17.00–17.45;
- pedenjpedi (stari 3 in 4 leta):
ponedeljek 14.30–15.15 in sreda 15.45–16.30;
- cicibani (stari 5 in 6 let):
ponedeljek 15.45–16.30 in sreda 14.30–15.15.

Prijava: 040 357 119 – Vid
V SMS sporočilu zapišite: ime in priimek otroka, skupino v vrtcu Hoče, vadbeno skupino, vadbeni dan ter svoj elektronski naslov.
Vse podrobnejše informacije najdete na www.svizec-sport.com.

Vid Kajnih

Osmošolci spoznali delo farmacevta

Aktivnosti lekarniške podružnice Slivnica

Poletje je čas počitnic, dopustov in oddiha. Je tudi čas druženja in zbliževanja. V Lekarniški podružnici Slivnica smo ta čas še posebej izkoristili in ga namenili vam.
Naše poletne aktivnosti so se začele z obiskom osmošolcev OŠ Franca Lešnika - Vuka, ki so si ogledali našo lekarno in pobližje spoznali delo farmacevta in farmacevtskega tehnika. Povabljeni so bili v ozadje lekarne, kjer so si še posebej natančno ogledali laboratorij in skupaj izdelali magistralno zdravilo – kremo za nego suhe kože.
Pred pričetkom poletnih počitnic smo v vrtcu Slivnica s skupino predšolskih otrok izvedli delavnico na temo sončenja. Interaktivna delavnica je bila namenjena ozaveščanju o problematiki prekomernega izpostavljanja soncu in odkrivanju možnosti zaščite pred njim. Otroci so nas srčno sprejeli, pridno sodelovali in nam v zahvalo narisali risbe, ki smo jih čez poletje izobesili v lekarni.
Če ste obiskali 8. tek pod Pohorjem, ste lahko ob ciljni ravnini opazili tudi stojnico Lekarn Maribor, kjer je kolektiv Lekarniške podružnice Slivnica ob svetovanju izvajal tudi brezplačne meritve krvnega tlaka in sladkorja v krvi. Ob tej priložnosti smo delili vzorce naših galenskih izdelkov, letake, lekarniško revijo. Samega teka so se udeležili tudi štirje zaposleni v zavodu Lekarn Maribor. Zelo smo bili veseli in hvaležni vašega odziva, prijaznih ter spodbudnih besed.
V soboto, 8. junija, so Lekarne Maribor na Glavnem trgu v Mariboru organizirale tradicionalno prireditev »Zdravje v vsak dom« ob dnevu Lekarn Maribor. Na prireditvi je sodelovala tudi Lekarniška podružnica Slivnica, ki je skupaj z drugimi zaposlenimi zavoda obiskovalcem nudila številne nasvete, meritve in druge aktivnosti, namenjene tako starejšim kot mlajšim. Vsak obiskovalec je bil toplo sprejet in postrežen z osvežilnim sladoledom.
Za vas se bomo trudili tudi naprej. Jeseni, v tednu otroka, imamo predviden obisk vrtca Slivnica. S septembrom ponovno začenjamo z izvajanjem brezplačnih meritev vitaminsko-mineralnega stanja v telesu, ki bodo potekale vsak prvi petek v mesecu. Ob ponedeljkih si boste lahko brezplačno izmerili krvni tlak. Po predhodnem dogovoru bomo izvajali brezplačne meritve venskega pretoka krvi v nogah.
Vedno smo vam na voljo za celovit posvet o vaših zdravilih, pravilnem odmerjanju in načinu jemanja zdravil. Storitev se imenuje brezšivna skrb in je za paciente, ki prejemajo več zdravil ali imajo težave pri jemanju zdravil (neželeni učinki, nepoznavanje zdravil, neredno jemanje ipd.), krita s strani zavarovalnice.
V jesenskih mesecih za vas pripravljamo posebne ugodnosti izdelkov Lekarn Maribor, promocije izbranih kozmetičnih linij in izdelkov za terapevtsko nego kože. Prav lepo vabljeni.

Kolektiv lekarniške podružnice Slivnica

Za hitrejše odtekanje vode

Poljedelski dan na ekološki kmetiji Ob potoku na Bohovi

Poljedelski dan, ki ga je organiziral Kmetijsko-gozdarski zavod Maribor, je potekal 2. avgusta na ekološki kmetiji Ob potoku na Bohovi. Namen dogodka je bila izmenjava znanja in izkušenj med poljedelci in stroko, hkrati pa tudi predstavitev najnovejših tehnik in tehnologij za globinsko obdelavo, predvsem kako poteka rahljanje tal in kaj naredijo nogače v sami globini tal.
Podrahljavanje tal je ena osnovnih tehnik na njivskih površinah, s katerimi dosežemo večjo zračnost tal in predvsem hitrejše odtekanje vode s površin. Pogosto je zastajanje vode posledica nepravilne obdelave tal na enaki globini (ustvarjanje plazine zaradi uporabe pluga) in večkratni prehodi po površini s težko mehanizacijo oz. obdelava tal ob napačnem času (premokra tla ...). V okviru demonstracije na trajnem nasadu špargljev je bil podrahljač uporabljen samo enkrat v 10 letih, pred tem pa še nikoli, čeprav se priporoča njihova uporaba na 3-4 leta. Udeleženci so imeli priložnost videti različne vrste podrahljačev in spoznati, kakšna moč je potrebna za njihovo učinkovito uporabo. S pomočjo bagra je bila skopana luknja, kjer se je videl učinek stroja na globino tal, ki je bila obdelana.
Dogodka se je udeležilo več poljedelcev, strokovnjakov in predstavnikov kmetijskih organizacij, med njimi predsednik Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije Roman Žveglič in direktor Janez Pirc ter župan Občine Hoče - Slivnica dr. Marko Soršak. Poljedelski dan je bil uspešen dogodek, ki je dosegel svoj namen povezovanja poljedelcev ter izmenjave znanja in izkušenj.

Andrej Šuvak

Traktoristi letos brez dirke

Krajevna skupnost Reka - Pohorje letos praznuje svojih 45 let

Občina Hoče - Slivnica s svojimi krajevnimi skupnostmi (KS) vstopa v pisano jesen, v mesec praznovanj, med njimi smo tudi mi v KS Reka - Pohorje, katera letos praznuje svojih 45 let. Tradicionalno smo začeli prvo septembrsko nedeljo s srečanjem traktoristov – starodobnikov. Letos z nekoliko drugačnim programom. Nekateri bralci se boste verjetno spomnili, da smo v okviru organizatorja AMD Pohorje vsako leto organizirali spretnostno in hitrostno »dirko« s traktorji na zgornjehoških njivah. Letos je bil program nekoliko drugačen. Enajst udeležencev se je zbralo na sprejemu pred dvorano AMD. Tukaj jih je pozdravil podpredsednik društva Boris Demšič v družbi ljudskih godcev »Samotarjev«. Vsi prijavljeni so najprej opravili kratek »pisni test« znanja o prometnih predpisih za traktoriste. Nato smo se v strnjeni koloni odpeljali skozi Zg. Hoče (Zaforšt) proti Razvanju, kjer so nas prijazno sprejeli na kmetiji Černe. Predstavili so nam njihovo domačijo ter nas pogostili s hladno pijačo. Sprevod je krenil proti Bohovi, kjer smo si ogledali nov večnamenski objekt – gasilski dom Bohova. Poveljnik Gregor Frangež nam je predstavil zgodovino gasilcev na Bohovi kot tudi ponosno razkazal celotni objekt, ki ne krasi samo Bohove, ampak je tudi lep zaključek naše občine in vhod v sosednjo občino. Ponosni in hvaležni so občini, da je pred leti prisluhnila njihovim željam in so se jim uresničile dolgoletne sanje o »novem domu«. Pot smo nadaljevali nazaj v Zg. Hoče, kjer smo vsem predali zahvale za udeležbo, jih pogostili ter jih povabili za leto 2025. Ponovno smo dokazali, da se društva, posamezniki (ne glede na lokacijo) z veseljem udeležijo skupnih »projektov«, kar se s trudom, vztrajnostjo in delom z lahkoto tudi doseže.
Naš praznik je 3. september, na ta datum (ne glede na dan v tednu) organiziramo srečanje s kratkim kulturnim programom na Mariborski koči. Tudi letos se nas je zbralo lepo število obiskovalcev. Samotarji so pripravili kratek program, zapeli nekaj partizanskih pesmi in izvedli recital, seveda niso pozabili na himno »Naše Pohorje«. Ob prisotnosti praporščakov društev borcev za vrednote NOB Občine Hoče - Slivnica, govornika g. Venčeslava Ogrinca in podžupanje Andreje Kavaš smo položili lovorov venec in prižgali svečko v spomin na požig Mariborske koče pred natanko 80 leti.

KORK Reka-Pohorje je v soboto, 7. septembra, izvajala merjenje krvnih vrednosti (holesterol, sladkor, tlak ...) v Zg. Hočah, AMD Pohorje. V lepem sobotnem jutru so v dveh urah opravile kar 40 »pregledov«. Krajani so bili zadovoljni z akcijo, prijaznostjo osebja, jutranjo kavico ob potički in gibanici. Ekipa bo enako akcijo izvedla tudi na Pohorju v hotelu TISA.

Veseli smo, da smo doma ob in na Pohorju, kjer vrhovi dreves gledajo v dolino na lepo posejana polja, zelene travnike in strehe raznih domov, hiš, šol ...

Naj vam jesen prinese polno zalogo dobrot za »mrzlo« zimo z obilico zdravja in dobre volje.

Zdenka Trinko

Okrepčila poskrbela, da so vzdržali do konca

Tako kot vse krajevne skupnosti se je tudi Krajevna skupnost Reka - Pohorje s svojimi društvi pridružila praznovanju Občine Hoče - Slivnica

Uspešno smo izvedli tradicionalno ribiško tekmovanje v Pivoli, udeležbo smo omejili na 30 tekmovalcev. Ljubiteljev narave in ribjega športa je vedno več, česar smo seveda zelo veseli, saj le-tako skrbimo tudi za ohranjanje lepot naših ribnikov in njihove okolice. Kljub ne preveč prijaznemu vremenu je Mario Rudl ponovno dokazal, da zanj ni ovir in je izpeljal tekmovanje, kot se šika.
V naši krajevni skupnosti (KS) ima svoj dom na Pohorju tudi Čebelarsko društvo Alojza Greifa. Lepo prijetno soboto (21. september) so organizirali dan odprtih vrat. Poskrbeli so za pester pohod od podružnične šole Reka - Pohorje do čebelarskega doma. Seveda brez obveznih postajališč ni šlo, na njih je čakal Stojan Pemič in poskrbel za okrepčila, da so udeleženci pohoda »zdržali« pot do konca. Ob domu so jih pričakale mize polne dobrot in topel golaž. Pri tem so priskočila na pomoč tudi druga društva. Turistično društvo (TD) Reka - Pohorje (Urška Pliberšek) je poskrbelo za animacijo otrok, PGD Hoče pa za prevoze nazaj v dolino. Minila je še ena lepa sobota druženja, dokaz, da če »stopimo« skupaj, naredimo marsikaj in še več.
Isti dan je Jeep klub Pohorje poskrbelo za srečanje ljubiteljev »divje vožnje« iz Polane proti Šestdobam. Letos s sicer malo manjšo udeležbo so vožnjo izpeljali do konca in na cilju prejeli priznanja za udeležbo na tradicionalnem pohorskem druženju »džiperistov«, za kar gre zahvala vztrajnemu predsedniku Konradu Vrhovšku in njegovi ekipi.
TD Reka - Pohorje je organiziralo svoj tradicionalni pohod po poteh mlinov in žag. Glede na deževno napoved je bil pohod odpovedan. TD je organiziralo v okviru »dnevov evropske kulturne dediščine« in Društva ZN Unesco za Slovenijo (predstavnica Urška Pliberšek in predsednica TD Reka - Pohorje) lep kulturno-zgodovinski program. Nastopali so učenci podružnične šole Reka - Pohorje in MePZ KUD Hoče. Tema programa je bila rdeča nit življenja ob mlinih in žagah. Končno smo uspeli postaviti tudi tablo naše poti, ki stoji ob potoku pri Siničevem mlinu v Zg. Hočah (začetek poti, nato dalje ob potoku in glavni cesti, nato po Rečki grabi vse do kmetije Grašič-Gradišnik). Čeprav se peš nismo odpravili na pot, smo se pod brajdami pri Siničevem mlinu podružili in ob prigrizku še eno zapeli. Tako kot vedno smo se »tradicionalno« razšli z obljubo, »pa drugič spet, saj se mamo luštno«.
Z dogodki še nismo zaključili, zato se beremo v nadaljevanju še v naslednjih Utrinkih.

Zdenka Trinko

Padavinska voda ne sodi v kanalizacijo

Ravnanje s padavinsko vodo naj bo odgovorno, tudi s pomočjo modrozelene infrastrukture

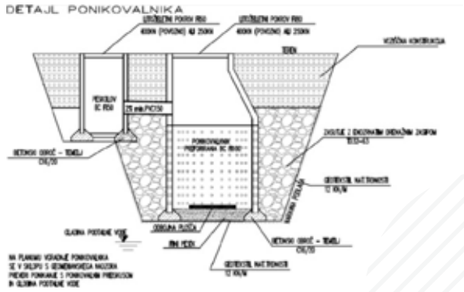
Izvajalec javne službe odvajanja odpadne vode Javno podjetje Nigrad, d. o. o., obvešča vse prebivalce, da padavinska odpadna voda ne spada v javno komunalno kanalizacijo, saj povzroča nemalo nevšečnosti, kot je npr. poplavljanje objektov ali nezmožnost zagotavljanja odvajanja odpadne vode do sistema za čiščenje.

Odvajanje padavinske vode se vodi ločeno po kanalizaciji za padavinsko vodo, razpršeno po terenu s sistemom zbiranja in ali sistemom ponikanja. Samo z upoštevanjem vseh predpisov lahko zagotovimo nemoten potek odvajanja odpadne vode, zato je odgovorno in modro, da s padavinsko odpadno vodo sistema javne komunalne kanalizacije ne obremenjujete.
Zelo dobrodošlo, če že ne nujno, je obvladovanje padavinske vode tudi s pomočjo t. i. modrozelene infrastrukture. Gre za inženirske ukrepe, ki sledijo naravnim procesom vodnega kroga, kot so zadrževanje, ponikanje, izhlapevanje. "Med primeri modrozelene infrastrukture so zelene strehe in stene, ponikovalnice, infiltracijske kotanje, infiltracijski jarki, deževni vrt, zatravljeni jarki, prepustna parkirišča, drenažni asfalt in tlakovci … Skoraj vsaka zelena površina je lahko tudi modrozelena infrastruktura, ni pa čisto vsaka zelena tudi modrozelena. Veliko je zelenic, ki nimajo aktivnega upravljanja vode. Predstavljamo si park, ki sicer poskrbi za padavinsko vodo, ki neposredno pade nanj, ne speljemo pa vanj tudi vode iz utrjenih površin v okolici.
Modrozelena infrastruktura lahko prinaša urbanim naseljem številne koristi, v njej pa se združujejo tudi drugi vidiki, kot so prijetnost bivanja, hlajenje urbanih površin, bolj zdravo okolje.

»Veliko govorimo o vročinskih otokih v mestih in o tem, kako za hlajenje potrebujemo drevesa. A drevesa v suši, ko jim zmanjka vode, prenehajo evaporirati in okolice ne hladijo več aktivno, nudijo le še senco. Seveda potrebujemo drevesa, a ta potrebujejo tudi ustrezno preskrbo z vodo,« pravijo.

Gospodarska javna infrastruktura, torej javna kanalizacija, je nedvomno tuja nepremičnina, ki jo imamo sami v najemu od občine, zato je pravilno in ekološko ter finančno vzdržno, da se padavinske vode ne stekajo v sistem javne kanalizacije, saj z dotokom povečanih količin padavinske vode višamo ceno izvajanja javne službe, hkrati pa na tej infrastrukturi prihaja do poškodb in poplavitev objektov, saj dana kanalizacija ni projektirana za to in ne omogoča odvodnavanja padavinske vode.

Nigrad d.o.o., Dejan Tacer

Nikoli ni prepozno

Na končni izlet po 36. letih – in veste kaj?

Leta 1988 smo zaključili osnovno šolo, z njo pa se je zaključilo tudi obdobje lahkotne brezskrbnosti. Kot vsi mladostniki smo se najbolj veselili zaključka – našega končnega izleta na morje. Na veliko žalost pa smo dan po valeti v prometni nesreči izgubili sošolko in zaradi pretresljivega dogodka ostali doma.

Lansko leto smo obeležili 35. obletnico valete – vsakih pet let imamo srečanja s pohvalno udeležbo. Tako se nam je porodila ideja, da bi se v 36. letu končno odpravili na naš izlet, zato smo ga poimenovali "Nikoli ni prepozno" . Pri tem je najbolj simpatično naključje, da smo takrat bili v 15. letu starosti, zdaj pa smo prav tako, le da sta se številki zamenjali.

Sam izlet smo načrtovali, kot je bil prvotno zamišljen v osnovni šoli. Zjutraj smo se zbrali pred OŠ Dušana Flisa Hoče, nato pa se z avtobusom Flucher odpeljali proti Primorski. Na poti smo se ustavili v parku Škocjanske jame, kjer smo imeli vodeni ogled po 2,5 km dolgi jami. Očarani nad veličastnostjo jame smo se rahlo utrujeni morali po prihodu iz nje najprej okrepčati. Ker se nam nikamor ni mudilo, smo pot počasi nadaljevali do Strunjana in se sprehodili do strunjanskega križa, od koder smo se razgledali na Mesečev zaliv, daleč preko morja pa smo lahko videli Tržaški zaliv in Triglav. Potem smo se spustili po klifu navzdol do plaže. Dva pogumna sva zaplavala, ostali pa so do kolen čofkali po morju. Kasneje smo se odpravili v Piran, ki velja za eno izmed najlepših sredozemskih mest – poleg naravnih lepot mesto krasi vpliv beneške arhitekture. Na voljo smo imeli nekaj uric za raziskovanje, sledila je večerja v prijetnem ambientu restavracije na punti in nočitev. Ampak nismo šli takoj spat, mesto smo si ogledovali tudi ponoči.

Naslednji dan smo imeli predviden 4-urni piknik izlet z gusarsko ladjico in kopanje, a smo ga morali zaradi čudnega vremena odpovedati. Pa nič zato! Mahnili smo jo v Portorož, naravnost na sladoled, potem pa se odpeljali v deželo najbolj črnega od vseh črnih vin, v deželo refoška, kjer pa se je naš zaključek izleta šele dodobra razvnel! Z vrhunsko kulinariko, izvrstnim vinom in dobro glasbeno podlago smo se zabavali in zabava se je iz ure v uro samo še stopnjevala. Grobo sem posegla vanjo in "vse pokvarila" s preganjanjem domov. Hudirja, saj so čisto pozabili, da je nedelja!

In ker je vsega lepega enkrat konec, je bilo konec tudi našega končnega izleta na morju.
Drage sošolke, dragi sošolci! Hvala, da ste se izleta udeležili. Meniva, da smo lahko vzgled marsikateri generaciji. Kaj pomeni biti povezan – navkljub času, ki grize, nas spreminja … Lepo je bilo spet videti vas in se skupaj fajn imeti.
Vsem tistim, ki ste na izletu iz neznanih razlogov manjkali – baje se po Hočah govori, da "strokovna ekskurzija" sledi!
Destinacija: Tolmin, Soča 2025!
Dovolj časa v razmislek? Se vidimo naslednjo pomlad!

Anita Reher, Petra Frangež

Vsak je lahko našel nekaj zase

Pestro dogajanje ob krajevnem prazniku v Rogozi

Dogajanje ob krajevnem prazniku v Rogozi je bilo tudi letos zanimivo. Dogodki so se vrstili od konca avgusta naprej in vsak je lahko našel kaj zase. Tako je Društvo upokojencev (DU) Rogoza organiziralo tekmovanje v kegljanju na vrvico.

V torek, 27. avgusta, je potekala proslava ob krajevnem prazniku. Letos se je zbralo izjemno veliko ljudi, kar je pričaralo prijetno vzdušje. Ob slavnostnih besedah predsednika KS Rogoza Uroša Blažiča ter prijetnem nastopu Julije Novak se je proslava zaključila s kozarčkom ali dvema ter majhnim prigrizkom. Po koncu proslave smo v kegljaški dvorani imeli pogostitev starejših občanov. Tudi letos se je zbralo veliko število krajanov, ki so uživali ob dobri hrani in prijetni družbi.

V soboto se je v športnem parku odvil turnir v odbojki. Prvo mesto je osvojila mlada ekipa Rogoze, sledila jim je ekipa Hoč, na tretjem mestu pa se je znašla ekipa DU Rogoza.

Kot se za vsak praznik spodobi, se je tudi naš zaključil z veliko zabavo – Rogoško nočjo. Ta se je začela že dopoldan s turnirjem v odbojki na mivki. Okrog poldneva so se začele zbirati ekipe, ki so se tudi letos v velikem številu prijavile na tekmovanje v kuhanju rogoškega lonca. 9 ekip se je potegovalo za naziv najboljšega. Strokovna komisija je skrbno spremljala vsako ekipo, njihovo pripravo, organiziranost, videz stojnice ter na koncu seveda okus pripravljene jedi. Ker pač nekdo mora zmagati, je izmed vseh, ki so pripravili zelo okusen lonec, letos zmagala ekipa Krom-Pir.
Legende rogoškega nogometa so tudi letos pokazale, da še vedno obvladajo svoje veščine igranja nogometa. Pomerili so se s člansko ekipo ROHO.

Popoldan je predvsem otroke, pa tudi tiste, ki so še otroški po srcu, zabaval čarodej Nik. Navduševal je s svojimi triki in iluzijami, mi pa smo se spraševali, kako to naredi.

Po nastopu čarodeja so prišli na oder mladi upi, glasbeniki iz II. gimnazije v Mariboru, band po imenu 2x2+2, ki so na plesišče pritegnili prve plesalce. Po dobri uri igranja in številnih zaigranih hitih je plesišče postalo podobno pravi zabavi. Vsem se je zdel njihov nastop prava osvežitev. Skozi ves dan so otroci imeli na voljo napihljiva igrala ter posebno steno, na kateri so lahko izrazili svojo umetniško plat.

Okrog 21.00 ure so na oder stopili člani Karneval benda. Na prvi pogled nepoznan band je spravil na noge vsakogar. Če kdo ni znal plesati, se je pa naučil v prav posebni točki inline plesa.
Kot vsako leto tudi letos dogodkov ne bi bilo, če ne bi bilo vseh donatorjev in sponzorjev. Ledinek Engineering d.o.o., Lekarne Maribor d.o.o., Dalmastroj Stapić d.o.o., Kipertrans, Anton Rajšp s.p., Kodel d.o.o., Marijan Šotiček s.p., Intrakon d.o.o.

Hvala tudi glavnim pokroviteljem srečelova:
Žnider's d.o.o., ki je doniral glavno nagrado Vikend paket v Bovcu, DM Slovenija, SCArA - Tec d.o.o., Mibra d.o.o., Trgovine Jager, ALGU, Aleš Gumzej s.p., Kričej d.o.o., Lekarne Maribor d.o.o.,…in številni drugi

Ob tej priložnosti velja posebna zahvala županu dr. Marku Soršaku ter režijskemu obratu za ves trud in čas, ki so ga vložili v prireditev. Prav tako je potrebno poudariti, da brez ŠD Rogoza, ki so prevzeli celotno skrb in organizacijo pijače, takšne prireditve ne bi bilo. Hvala vsem, ki so tako ali drugače sodelovali in naredili to noč prijetno za vse. Že zdaj pa velja tudi vabilo na naslednjo Rogoško noč, ki bo 6. septembra 2025. Rezervirajte si čas!

Vljudno vabljeni.

Žan Krivec

Priprave na razigrano jesen

Počitnice in zaprta vrata obeh enot Vegeca so izkoristili za kopico novosti

Poletje je čas, ki ga mnogi pričakujemo z navdušenjem. Daljši dnevi, toplo vreme, druženje, priložnost za oddih in polnjenje baterij. Je tudi odličen čas za malce premora in snovanje novih aktivnosti in vsebin.
V našem Večgeneracijskem centru smo bili pred skokom v poletje zelo aktivni, zlasti na področju digitalnih veščin. V okviru univerze za tretje življenjsko obdobje smo izvedli računalniški tečaj – začetni nivo, v sklopu katerega smo spoznavali svet računalništva in njegove osnovne funkcije. Naša želja je bila, da udeleženci tečaja ne bodo več odvisni od pomoči drugih, ampak da bodo lahko samostojno uporabljali računalnik, ga sprejeli kot koristno pridobitev in ugotovili, da je delo z njim lahko preprosto in koristno. Na tečaju smo se naučili uporabljati osnovne funkcije, vstopili v svet interneta in njegove varne uporabe, se naučili, kako poslati slike in druge dokumente po e-pošti, in veliko ostalih uporabnih reči.
V sklopu sodelovanja z Andragoškim zavodom Maribor – Ljudska univerza smo v sklopu projekta Digitalni koraki izvedli še 3-dnevno delavnico uporabe pametnih telefonov, v sklopu katere so tečajniki usvojili priročna znanja in se naučili uporabljati številne funkcije, ki nam jih ponujajo. Poudarek je bil tudi na varni in učinkoviti rabi tega orodja, saj je to dandanes izrednega pomena.

V poletnem času je bil naš center zaprt za aktivnosti od 15. julija do 18. avgusta, kar smo izkoristili tudi za majhne spremembe v centru, krepitev sodelovanja z našimi partnerji in ogled dobrih praks. Na obeh lokacijah centra smo uredili prostore in vaško knjižnico, opravili pregled gradiva in le-to sortirali. Na voljo imamo pestro izbiro knjig, ki so nam jih podarili občani in knjižnica Hoče. Za ogled knjižnega gradiva se lahko oglasite v času delovnih ur centra.
V naših prostorih v Rogozi smo prav tako uredili info kotiček, ki bo na voljo našim obiskovalcem, kateri želijo poiskati informacije na spletu, urediti word dokument ali enostavno uporabljati računalnik.
Vabimo vas, da nas obiščete v jesenskem času, se udeležite številnih aktivnosti – delavnic in tečajev, ki potekajo v centru. Prav tako vas vabimo, da postanete prostovoljci Večgeneracijskega centra Občine Hoče - Slivnica ter z nami in obiskovalci centra podelite svoje znanje in veščine. Za vprašanja in pogovor o sodelovanju smo vam na voljo po e-pošti vegec@hoce-slivnica.si ali po telefonu na 030 465 270 oziroma 041 426 087. Lahko se oglasite tudi na naših lokacijah v Rogozi in Orehovi vasi. Veseli vas bomo!
Vabljeni v VeGeC – prostor druženja, učenja in povezovanja!

Ivana Pečovnik

Hodimo navzgor, do svojega bistva

Razmišljanje ob vzponih na nekatere slovenske in tuje vrhove

»Hodimo navzgor,
da bi prišli do svojega bistva.
Duhovna pot, to je gorništvo.
Vsak vzpon je priložnost
za duhovno vzpenjanje.«
(Jernej Šček)

Da ne bom razmišljala kar sama, sem si za moto izbrala misli tržaškega Slovenca, filozofa, esejista in prevajalca ter alpinista s srcem Jerneja Ščeka. Ko si ustvarjam planinske spomine v svojih foto knjigah, vedno poiščem tudi primerne misli, ki popestrijo moje fotografije in opise ter podarjajo vsemu globlji smisel. Tudi zame je vsak vzpon priložnost za razmišljanje, ne samo gibanje in druženje.

Letošnjo pomlad, vse do vročega poletja, sem z društvi veliko hodila ob vodah, povzpeli pa smo se tudi na kar nekaj vrhov, kamor sem si ponovno (ali prvič) želela. Ne morem si več privoščiti visokogorja in predolgih poti, a vseeno hodim, kjer lahko. Med drugimi krajšimi vzponi se mi je uresničila želja, da se ponovno povzpnem na Vremščico – in res smo jo aprila doživeli zjutraj rahlo zasneženo, opoldne pa se je že kopala v soncu, pozdravljale so nas prve narcise, svišč in kosmatinci, pot med mladim bukovim zelenjem je bila prav čarobna. Od daleč se je svetila bela kapa na Nanosu in zasneženi vrhovi Alp. Pot iz Senožet je prav primerna – no, pred mnogimi leti sem hodila na Vremščico iz Škocjana, in to po novem snegu. Tokrat nas je vodil Karli Jarc, ki je bil vodnik tudi na naslednjem izletu, ko sem ponovno osvojila Krščičevec nad Pivško kotlino po poti med narcisami in potonikami.

Zjutraj v snegu, opoldne pa vsa cvetoča v soncu!

Nisem pa si mislila, da bom še enkrat stala na vrhu Velikega Snežnika. Nameravala sem prehoditi z nekaterimi pohodniki le del poti, a imela sem »dober dan« in brez problemov sem z večino dosegla vrh. Hvaležno sem se ozirala proti morju in daleč po slovenskih vrhovih – pa po cvetju ob poti. Vesela sem potrpežljivih vodnikov – kakršen je bil tudi tokrat Danilo Hrastnik (PD Železničar) – ki vztrajajo tudi s starejšimi pohodniki.

Vzpon na Snežnik, ki kraljuje nad mogočnimi notranjskimi gozdovi.

Med drugimi letošnjimi pohodi pa bi vam rada predstavila vrh, za katerega doslej nisem slišala: Pasja ravan! Nekoč najvišji vrh Polhograjskega hribovja (1029 m), ki ga je Jugoslovanska vojska v 70. letih, v času hladne vojne, zravnala kar za 10 metrov, in na njegovem vrhu zgradila podzemne utrdbe za raketno bazo. Namesto nekdanjega skalnatega vrha je nad bunkerji plato, ob njem pa stoji 20-metrski stolp z vremenskim radarjem. Na vrh smo se povzpeli iz Hotavelj nad Poljanami s škofjeloške strani po enkratni poti med cvetočimi majskimi travniki mimo cerkvice žalostne Matere Božje na Bukovem vrhu. Z razglednega stolpa na Pasji ravni je prav lep razgled po vsem okoliškem hribovju, saj ta stolp nadomešča nekdanjo razgledno višino vrha.

Prav gotovo ne poznate Polšnika – kakor ga do letos tudi sama nisem poznala. Kraj se skriva sredi Zasavskega hribovja in tam je vsako leto v začetku junija organizirana pot Od cerkvice do cerkvice. Pohod z vzponom na pet vrhov s cerkvami se zaključi s sveto mašo pri cerkvi sv. Jurija nad Polšnikom, nato pa z množično veselico pod šotorom. Sodeluje tudi sosednja Občina Videm - Dobrepolje, od koder je bila tudi dokaj mlada velika godba na pihala, ki je igrala na eni od postaj, pa tudi v ogromnem veseličnem prostoru pod šotorom. V prvi cerkvici sv. Katarine je pel tudi odličen moški kvartet iz Dobrepolja. Tako smo poleg planinarjenja doživeli prav lep kulturni dan in hvaležno gostoljubje, saj je naš avtobus PD Kozorog prispeval še k množičnejši udeležbi.

Toliko o pomladnih vzponih. Poletni junij pa me je že zvabil na morje, ko smo pet dni planinarili po Korčuli, užili pa tudi že prijetno toploto Jadranskega morja. Kar vroče poletno vreme je bilo prava nagrada za naše vzpone iz Vele Luke do Špilje in na Hum, ko smo po prehojenih poteh lahko skočili še v morje. Da smo prevozili še otok do mesta Korčula, si ogledali mesto in obiskali zanimiv naravni rezervat skalnatega sveta Kočje, da smo hodili od hotela Adria ob obali do Vele Luke in daleč ob obali v drugo smer, da smo prav malo lenarili – ni treba posebej poudarjati, saj smo bili sami planinci. In v tej kombinaciji hoje, kopanja in prijetnega druženja je največja privlačnost planinarjenja po otokih!

Veselje je pogledati in poslušati tako mlado godbo.

Mogočna kulisa petih stolpov, ki smo jih lahko občudovali v najlepšem vremenu.

»Bodimo hvaležni za vse poti. Odprtega srca in treznih glav nosimo svoje noge navzgor, da bi s pomočjo gorskih nasvetov in zgodb, lepih razgledov in bolečih izkušenj postajali boljši ljudje.«

Jernej Šček

Naj zaključim z junijem, ko sem si ponovno privoščila Dolomite. Prehodili smo jih že večkrat s Skalco pa s Slavico in Cirilom Tovšakom: letos sem ponovila najlepši pohod okoli Treh cin, prvič pa smo se peljali s sedežnico do znamenitih Petih stolpov (Cinque Torri), se povzpeli do višje koče Averau z razgledom na Marmolado in nato obhodili še vse stolpe in si ogledali muzej 1. svetovne vojne na prostem. Tudi v tem delu Dolomitov je potekala fronta; bivali pa smo v dolini reke Ahr in se vozili skozi mesto St. Lorenzo, kjer je bila nastanjena avstrijska vojska, v kateri je bil topničar tudi moj stari oče Vodenik. Čakala nas je še zahtevna pot do jezera Sorapsis (Lago di Sorapsiss); pravljično jezero je skrito med gorami 1923 m nad morjem, nad njim pa vztrajno bdi mogočen očak Monte Dito (Božji prst). Čeprav so nam obljubili lahek dostop, se je izkazalo, da je višinska razlika okoli 600 m, da smo skupaj prehodili 14 km poti, delno po precej zahtevni poti. Ker smo se na pot podali pozno, smo ves čas srečevali vračajoče pohodnike, ki smo se jim po ožjih delih poti tudi težko izogibali. Dolomiti so namreč »noro« obljudeni, po tej poti so hodili mnogi v opremi za plažo … Pot je bila zame skoraj preobremenjujoča, a tudi to sem premagala. Hvaležna sem, da sem lahko še enkrat doživela Dolomite, da sem ponovno pila vodo pri izviru naše Drave na robu Toblaškega polja v Italiji.

Tudi vroče poletje je primerno, da pobegnemo v višino, kjer se da »lažje dihati«. Tako sem julija ponovno prehodila Golte, s tem da smo se zapeljali blizu novega planinskega doma. Z vzpenjačo smo se popeljali na Višarje, na Kamnitega lovca pa se nisem povzpela, saj mi je bila čisto dovolj pot do sedla pod vrhom, pot med bogato cvetočim rododendronom z lepim razgledom na Marijino višarsko cerkev. Vrh Kamnitega lovca smo pred leti osvojili s Skalco; osvajanje vrhov zame ni več izziv, vedno pomembnejša mi postaja pot. Razgledi na avstrijsko stran so vzbujali spomine na mejni Ojstrnik, kjer smo bili pred mnogimi leti s Skalco, in na Dobrač, ki sem ga tolikokrat prehodila. Tudi to poletje, saj smo se štirinajst dni kasneje zapeljali še tja. Nismo sicer hodili po lovski poti kot pred leti s Stankom Jakominijem, a tudi pot po vrhovih do obeh cerkvic – nemške in slovenske – je bila prijetna. Pa še eno pot sem ponovila po kar lepem času: vzpon na Blegoš. Čeprav sem mislila, da bom šla samo do planinskega doma, me je prijetno vreme z rahlim vetričem kar potegnilo na vrh. Tako sem zadovoljna in hvaležna pristala s Skalco na Graščakovi poti po Goričkem, kjer pa me je vročina prve septembrske nedelje precej uničila. Prevroči dnevi v nižinah niso več zame!

Veselim se prijetnih jesenskih dni, če si bom ponovno lahko privoščila kak primeren vzpon. Vsaka pot mi daje veliko priložnosti, da se poglabljam sama vase, da delam »obračune in načrte« in se pogovarjam z Bogom – saj med vzponom težko govorim z drugimi. Tako tudi v veliki skupini lahko hodim »sama« …

S sedla pod Kamnitim lovcem je lep pogled na Višarje.

Majda Strašek Januš Majda in planinski prijatelji

Bogat koncert domačih glasbenikov

Farni slovesnosti v župniji Slivnica zaznamovali novi veroučni prostori v podružnični cerkvi Marije Vnebovzete na Dobrovcah

V župniji Slivnica smo letos v kratkem času obhajali dvojno slovesnost. Najprej na podružnični cerkvi Marije Vnebovzete na Dobrovcah, kjer se veselimo novih veroučnih prostorov, kar je velika pridobitev za tako majhno skupnost. Dva tedna kasneje je bilo slovesno pri župnijski cerkvi v Slivnici.
Slivniška cerkev je posvečena Marijinemu rojstvu. Baročni Marijin kip z Jezusom v naročju krasi glavni oltar naše bogate cerkve s šestimi oltarji in številnimi vzidanimi spominskimi kamni, kjer najdemo elemente romanike, gotike in baroka. Praznik Marijinega rojstva vselej slovesno obhajamo.
Praznovanje začnemo z devetdnevnico. Kip Fatimske Marije obišče vse vasi naše župnije. Kip prevzame družina pri večerni maši in ga naslednji dan pri maši izroči družini druge vasi. Ob Materi Božji se zbere družina, pa tudi sosedje, in se z molitvijo zahvalijo za njeno dobroto in pomoč.
V soboto, 7. septembra, smo imeli bogat koncert domačih glasbenikov. Prisluhnili smo skladbam slovenskih in tujih skladateljev, ki so nam jih predstavili naši mladinci instrumentalisti in pevci ter župnijski zbor in tako počastili našo Mater Marijo. Na praznik smo imeli svečano sveto mašo, ki jo je daroval p. Andrej Feguš, somaševal domači župnik Jože Šömen in asistiral diakon Zlatko Pintar. Pater nas je v nagovoru usmeril k zaupanju naši Materi, ki nas v težavah ne bo zapustila, če ji bomo vdano sledili in jo prosili.
Po maši smo se farani zbrali pred cerkvijo, malo pokramljali, mladinci so stregli s prigrizki in dobrotami, ki so jih spekle naše faranke. Župnijska Karitas je pripravila bogat srečelov za pomoč ljudem v stiski. Tako smo se farani razšli duhovno bogati in z velikim zaupanjem v našo priprošnjico pri Bogu.
Začetki verskega življenja na Dobrovcah segajo že v prva leta 19. stoletja. Ob nedeljah in praznikih so k maši hodili v uro hoda oddaljeno župnijsko cerkev v Slivnici. Ostalo versko življenje je bilo osredotočeno na kapelico, ki je stala sredi vasi. Leta 1924 je dozorela želja po lastni, manjši cerkvi in še nadaljnjih 10 let je bilo potrebnih, da je bila cerkev sezidana in blagoslovljena. 25. avgusta, ob 90-letnici posvetitve dobrovske cerkve, je mariborski nadškof mons. Alojzij Cvikl blagoslovil novo veroučno hišo in prenovljeno vaško jedro. Občina je namreč preuredila okolico okoli cerkve, jo tlakovala, postavila amfiteater in fontano. V načrtu je ureditev parka z zelenimi površinami in igrali, saj se v neposredni bližini nahaja osnovna šola. Sočasno je bila izvedena hidroizolacija cerkvenih temeljev in prepleskana fasada cerkve.
Verouk je spočetka potekal v zakristiji cerkve, kar je še posebej predstavljalo problem v zimskih mesecih. Pred približno dvajsetimi leti smo farani odkupili starejši objekt v bližini cerkve in v njem uredili veroučne prostore. Zaradi dotrajanosti objekta smo jeseni 2020 začeli s pripravljalnimi deli za gradnjo nove veroučne hiše. V treh letih in pol smo hišo dogradili in v njej uredili veroučno učilnico, igralnico in prostore za Karitas. Gradnjo smo delno financirali z odprodajo zemljišča, preostanek sredstev so darovali domači farani in obrtniki, ki so izvedli potrebna dela.
Po blagoslovu in sveti maši je sledilo druženje ob mizah, polnih dobrot, ki so jih pripravila domača društva in farani.

Milena Crnjac, Sergej Dragan

Energija je dragocena

S čim in kako ogrevati vaše domove?

V zadnjih letih je vse bolj aktualno vprašanje, kako v zimskih mesecih ogrevati stanovanja in sanitarno vodo, saj cene vseh energentov letijo v nebo. Veliko uporabnikov kurilnega olja in plina je že prešlo na ogrevanje s toplotno črpalko v kombinaciji s sončnimi elektrarnami, podoben trend je zaznati tudi pri večini novogradenj. Kakorkoli je ogrevanje na elektriko za končnega uporabnika najbolj »čisto« oziroma »zeleno«, pa je vendarle potrebno razmisliti tudi, iz kakšnega vira ta energija prihaja (premog, plin, voda, sonce, zemlja ...). Ne glede na način pridobivanja električne energije pa nas bo v zimskem času verjetno še precej bolela glava, če imamo ogrevanje vezano na električno energijo.
Ob opuščanju fosilnih goriv (plin, kurilno olje) si je marsikdo, tudi v mestnem okolju, kot dodatno ogrevanje zamislil kamin oziroma ogrevanje na drva, ki pa glede zdravja niso tako nedolžna, kot bi se zdelo na prvi pogled.
Ogrevanje na drva je za marsikoga še vedno najcenejše. Predvsem to velja za primestna naselja in razpršeno gradnjo, kjer ima veliko uporabnikov lastne gozdove, zato je tudi malo možnosti, da bi prešli na bolj čiste energente. Ne glede na to je potrebno poudariti nekaj vidikov, ki so pri kurjenju z drvmi zelo pomembne in omogočajo višji energijski izkoristek, manjše izpuste v zrak in manjše požarno tveganje:

- izolacija toplotnega ovoja in po potrebi sanacija zgradbe z vgradnjo novejšega stavbnega pohištva, ki omogoča manjše izgube in s tem manjšo potrebo po gorivu;
- energetsko učinkovita peč, skladna s standardi kakovosti, redno pregledana in vzdrževana;
- redni dimnikarski pregledi in vpis naprave v državne evidence;
- ustrezno pripravljeno naravno gorivo, ki je le suh les primerne kakovosti, brez primesi, lesnih odpadkov, obdelave, vlage in drugih odpadnih materialov. Odpadki niso primerni za kurjenje;
- pravilen način kurjenja, s katerim zagotavljamo največji izkoristek goriva in najmanjše emisije v zrak.

Od upoštevanja vseh teh vidikov je odvisno, koliko in katere emisije bomo spuščali v zrak in kakšen bo vpliv na zdravje ljudi. Na Ministrstvu za okolje, podnebje in energijo v sodelovanju z NIJZ poudarjajo, da slaba kakovost zunanjega zraka vpliva na nas bolj kot mnogi drugi okoljski dejavniki. Zrak v Sloveniji je najbolj obremenjen v zimskem času zaradi emisij iz malih kurilnih naprav na lesno biomaso. Še posebej problematične so vrednosti delcev PM10, drobnih delcev PM2,5 in benzo(a)pirena. Od velikosti delcev in njihove sestave je odvisno, kako globoko v dihala potujejo in kakšne posledice povzročajo. Najmanjši delci prodrejo globlje v pljuča in nato v kri, ta pa jih raznese v vse organe, kjer povzročajo vnetja. Zato želijo pred kurilno sezono širšo javnost ozavestiti in opolnomočiti z nasveti o pravilnem kurjenju, izbiri in nakupu lesne biomase ter pomembnosti vzdrževanja kurilnih naprav.
Čeprav so onesnaževala očem nevidna, še ne pomeni, da jih ni oziroma ne vplivajo na naše zdravje. Vsakoletne meritve nedvomno dokazujejo povišane vrednosti v zimskem času, še posebej so koncentracije višje v predelih kurjenja s fosilnimi gorivi.
Pri EKOskladu so še vedno na voljo subvencije za zamenjavo dotrajanih malih kurilnih naprav; za prejemnike socialne pomoči lahko subvencija znaša tudi do 100 %.
Vse subvencionirane kurilne naprave so na ekoskladovih seznamih in so zakonsko preverjene glede ustreznosti. Svetovalci EKOsklada vam bodo z veseljem pomagali pri izbiri primernega ogrevalnega sistema in vas seznanili z možnostmi subvencioniranja ali kreditiranja. Na svetovanje se je potrebno naročiti.

Več podatkov in napotkov na to tematiko je na voljo na spletnih straneh:

- MOPE: https://www.gov.si/teme/kaj-lahko-sami-storite-za-cistejsi-zrak/
- NIJZ: https://nijz.si/moje-okolje/zrak/povisane-ravni-delcev-v-zraku-priporocila-za-prebivalce/
- EKO sklad: https://www.ekosklad.si/

Irena Kozar, SOU Skupna služba varstva okolja

Služba	Naslov	Telefon	e- mail
ENSVET	Tkalski prehod 4, Maribor	02 23 42 363, 070 574 630	mark.brzan@ensvet.si ales.glavnik@ensvet.si petra.gersak-klanecek@ensvet.si
ENERGAP	Smetanova ulica 31, Maribor	02 234 2360	info@energap.si

Končana izgradnja pumptrack poligona

Novi poligon bo privabljal tako mlade kot starejše ljubitelje kolesarjenja, rolanja, skirojev in rolk

V Hočah se je zaključila gradnja novega pumptrack poligona, ki ga je izvedlo podjetje Dalmastroj Stapić, d. o. o. Objekt se nahaja neposredno zraven Večnamenske športne dvorane in se razprostira na skoraj 700 kvadratnih metrih ter predstavlja pomemben doprinos k športni in rekreacijski infrastrukturi kraja. Nov poligon bo privabljal tako mlade kot starejše ljubitelje kolesarjenja, rolanja, skirojev in rolk, saj je primeren za vse generacije in stopnje znanja. Zgrajen je iz kakovostnih materialov, ki omogočajo dolgotrajno uporabo in minimalno vzdrževanje. Proga vključuje različne valove in zavoje, ki omogočajo pridobivanje hitrosti z »pumpanjem« telesa brez potrebe po pedaliranju ali potiskanju. Zasnovana je tako, da ponuja zabavno in dinamično vožnjo, ob tem pa omogoča učenje pomembnih spretnosti, kot so ravnotežje, koordinacija in obvladovanje hitrosti.
Datum uradne otvoritve bo objavljen na spletni strani občine.

Maja Golenač

Uporaba pumptrack poligona je na lastno odgovornost! Mlajši otroci naj progo uporabljajo ob spremstvu staršev ali starejših otrok, ki lahko poskrbijo za njihovo varnost!

Hotinja vas ponovno s trgovino

Trgovina Mini market Meh ponovno odpira svoja vrata

Hotinja vas bo tako kmalu spet dobila svojo živilsko trgovino, ki je bila dolga leta nepogrešljiv del vsakdana vaščanov in prebivalcev okoliških krajev. Trgovina Meh je zaradi zaprtja pred štirimi meseci v kraju pustila praznino, ki smo jo občutili mnogi.
Eva Tratnik, nova lastnica trgovine, ki se je pred nekaj leti iz Maribora preselila v Hotinjo vas, je tudi sama redno obiskovala trgovino, zato se zaveda njene pomembnosti. Zaključuje magistrski študij varne prehrane, zato ji je skrb za kakovost in varnost živil zelo pomembna. Trgovina bo še naprej ponujala širok spekter kakovostnih izdelkov, med njimi tudi lokalno pridelana živila, s katerimi želi podpreti lokalne kmete in pridelovalce. V trgovini pa bo seveda še naprej dišalo po sveže pečenih žemljicah in svežem kruhu.
Eva si želi, da bi poleg nakupovanja trgovina še naprej ostala prijeten prostor za druženje in klepet s sokrajani. Z veseljem sporoča, da boste v trgovini po novem dobrodošli vse dni v tednu, tudi v nedeljo.

Eva Tratnik

Če ne na Gorenjsko, pa na Dolenjsko

Člani Čebelarskega društva Alojza Greifa Hoče obiskali Dolenjsko, Višnjo Goro, Muljavo in okolico

Strokovna ekskurzija v Radovljico je članom čebelarskega društva Hoče žal padla v vodo. Finančna sredstva trenutno ne dopuščajo tovrstnih izdatkov, zato smo se odločili za cenejšo destinacijo. Odločili smo se, da obiščemo Dolenjsko, Višnjo Goro, Muljavo in okolico.
Pričeli smo v Hočah, kjer smo se zbrali in nadaljevali pot proti Ivančni Gorici. Sicer je bilo slabo vreme z rahlim dežjem, ampak prihod v Ivančno Gorico je bil brez dežja, tako da smo si lahko ogledali najboljši muzej krajnske čebele, virtualno in tudi v naravi – dejansko stanje čebel v panju. Ogledali smo si tudi znamenitosti Ivančne Gorice in poslušali o njegovi zgodovini. Med drugim smo si ogledali mestno hišo iz 18. stoletja, ki je ohranjena s freskami iz tistih časov.
Nadaljevali smo z ogledom Jurčičeve domačije v Muljavi, kjer smo spoznali Krjavljevo kajžo in še kaj, kar poznamo iz knjig, ki smo jih prebirali kot osnovnošolci, prav tako smo slišali tudi podrobnosti iz življenja našega velikega pisca, kako je živel in kako se je prebijal skozi čas revščine .
Nadaljevali smo pot proti našemu Čebelarstvu Rogelj v Ivančni Gorici, kjer smo bili zelo presenečeni. Vzorno urejen čebelnjak s fascinantnimi poslikavami in urejeno čebelarstvo, kjer se ukvarjajo tudi z apiterapijo. Tudi njihova gostoljubnost je bila enkratna.
Imeli smo še malo bolj pozno kosilo na kmetiji Čoš, kjer smo bili dobro postreženi, ob 20. uri smo se lepo vrnili v Hoče.
Strokovna ekskurzija je bila zelo uspešna in nam je dala tudi nova znanja za delo s čebelami. Zgledi štejejo, zato se moraš ravnati tudi po prijateljih čebelarjih, obenem pa upoštevati našo zgodovino in njihove navade, ob tem pa ohranjati našo naravo in kulturno dediščino.

Drago Korošec

Cilj? Spoznati se s čebelarstvom

Dan odprtih vrat doma čebelarjev Čebelarskega društva Alojza Greifa Hoče na Pohorju

V soboto, 21. septembra, je Čebelarsko društvo (ČD) Alojza Greifa Hoče v okviru občinskega praznika Občine Hoče - Slivnica priredilo dan odprtih vrat Doma čebelarjev na Slivniškem Pohorju 14B.
Ob 10. uri je bil zbor pohodnikov pred podružnično šolo Reka in nadaljevanje pohoda prodi domu čebelarjev. Vmes so sledili tudi manjši postanki z okrepčilom. Hoje je bilo približno za dobri dve uri in pol. Tisti, ki se niso mogli udeležiti pohoda, so lahko prišli do doma z avtomobilom, tudi domači gasilci so nudili pomoč pri prevozu do čebelarskega doma in nazaj v dolino.
Udeleženci so si ogledali Dom čebelarjev in društveni čebelnjak. Sledila je pokušina letošnjega pridelka medu in medenih izdelkov. Organizatorji pa so priredili tudi otroški kotiček z delavnicama.
Tudi za hrano in pijačo je bilo poskrbljeno, saj smo imeli na razpolago domači golaž s pečeno polento in domačim kruhom pekarne Štern. Tudi za sladki del so poskrbeli v pekarni in nam poslali domačo gibanico, medenjake in drugo drobno pecivo. Po obilni malici pa se je prilegel tudi kozarček dobrega vina Vinarstva Janko Vrecl, jabolčni sok in druge brezalkoholne pijače.
Cilj dneva odprtih vrat je bil združiti ljudi, jih spoznati s čebelarstvom in popestriti sobotno popoldne. Otroci pa so z animatorko risali motive s čebelicami in barvali pobarvanke. Udeležba je bila povprečna, okoli 50 ljudi z otroki. Med njimi so bili tudi župan Marko Soršak, krajani Reke in Hoč, čebelarji društva in nekaj pohodnikov, ki so nadaljevali pot na Pohorje.
Zahvala Občini Hoče - Slivnica za pomoč pri organizaciji, doniranih sredstvih in objavi vabila v občinskem glasilu Utrinki.

Drago Korošec

V osrčje bukovega gozda

Prva slikarsko-kiparska kolonija v organizaciji likovne sekcije ART59 na Pohorju

Likovna sekcija ART59, ki deluje v okviru društva KUD Hoče, je v začetku avgusta organizirala 1. likovno-kiparsko kolonijo na Pohorju. Slikarji in kiparji smo se zbrali tradicionalno pri hotelu Tisa, kjer smo začeli dan z dobro kavo in prigrizkom. Ker je kolonija potekala pod okriljem Javnega sklada za kulturne dejavnosti iz Maribora, nam je otvoritveni pozdrav namenila njihova predstavnica Neva Kovačič. Njene besede so bile namenjene vzpodbudi k nadaljnjemu delu in podpori pri delovanju sekcije v prihodnosti. Podprla je tudi idejo, da se vsako leto organizira in izvede kolonija na Pohorju, saj se s tem oživlja prikaz lepote našega naravnega bisera na umetniški način na platna in v podobi lesa.

Po uvodnem delu smo se odpravili v osrčje starega bukovega gozda, ki kljubuje viharjem in nevihtam že dolga leta, mogoče stoletja, in krasi okolico nekdanje planinske koče Planinka, ki pa je sedaj v lasti CŠOD (Center šolskih in obšolskih dejavnosti). V vročem poletnem dnevu in v senci prečudovitih dreves, odmaknjeni od vsakdanjega vrveža in s prelepimi pogledi na okoliške hribe, od Donačke gore do Boča, ter s pogledi na Dravsko in Ptujsko polje, so nastala prelepa, s pozitivno energijo prežeta nova slikarska in kiparska dela. Kolonija je potekala v dobrem vzdušju, v obilici predobre hrane in pijače. Delovni dan pa smo zaključili z dobrim kosilom na Tisi, odlično razpoloženje pa sta nam še priigrala naša dva člana etno glasbene skupine Bosa2. Ker se je nekaterim zdelo enodnevno ustvarjanje in druženje prekratko, bomo zopet oživili dvodnevno kolonijo, ki pa bo po predvidevanjih potekala vsako leto na drugi pohorski destinaciji.

Izvedbo te 1. kolonije na Pohorju so nam omogočili donatorji, brez katerih ne bi bilo tega dogodka. Vsi člani sekcije se zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi kolonije in se jim bomo s hvaležnostjo oddolžili. Zahvala tudi CŠOD Planinka, ki je bila nad našo idejo seznanjena in navdušena nad njo.
Donatorji: Muršec, d. o. o, Microtronic, d. o. o, MTSI lighting, d. o. o., Noktus Stanislava Kramberger, s. p., Bogdan Kramberger, s. p., Studio SAŠ, d. o. o., Mibra, d. o. o., Štekar, d. o. o., Vinogradniška kmetija Vrecl, Romana Štabuc, Andrej Grašič.
Kolonije so se udeležili : Ana Krajnc, Boža Korbar, Branko Gajšt, Brigita Krajnčič, Dušanka Muršec, Emica Štabuc, Gregor Samastur, Igor Dacinger, Irena Krošel, Irena Skotnik, Irena Tušek, Ivan Skledar, Jadranka Golob, Jani Konec, Marijan Krajnc, Roman Štabuc, Suzana Marovt, Vojko Golob, Zdravko Dolinšek, Zdravko Patty.

Vsa nastala slikarska in kiparska dela in dela uporabne umetnosti bodo razstavljena v Galeriji Karlinija JSKD Maribor in v prostorih Vilaraj. Datume otvoritev pa še bomo določili, bodo v jeseni, nanje pa boste lepo povabljeni.

Ana Krajnc, za ART59

S plesno vadbo do boljšega razpoloženja

Salsation, funkcionalno-plesna vadba, mešanica različnih plesov, ritmov in stilov, odslej tudi v nazi občini

V današnjem tempu življenja, ko se nam zdi, da dohitevamo sami sebe, nas tudi strokovnjaki opozarjajo, da si moramo vsak dan vzeti nekaj časa zase. Smotrno je, da v tem času poskrbimo tudi za svoje dobro razpoloženje in zdravje. Recimo s prav posebno, premišljeno dodelano in zabavno vadbo? Strokovnjaki si sicer niso enotni, če ples sodi v umetnost ali šport, vendar obstaja plesna vadba, ki jo lahko opredelimo kot oboje.

Salsation je funkcionalno-plesna vadba, mešanica različnih plesov, ritmov in stilov, ki daje velik poudarek glasbi in ličnemu izražanju. Plešejo se reggaeton, hip-hop, bachata, salsa in drugi plesni stili, poseben poudarek pa je na treningu splošne moči, prožnosti, povečanju obsega gibanja telesa in izboljšanju motoričnih ter plesnih spretnosti. Plesno predznanje ni potrebno, ure pa so oblikovane v zabavno in učinkovito vadbo za vse, ne glede na spol, starost, telesno pripravljenost ali stopnjo plesnega predznanja.

Vsaka ura se začne z vajami za izolacijo telesa in dinamičnimi gibi za varno ogrevanje ter zaključi s počasnejšimi ritmi, namenjenimi ohlajanju.

Naj ob koncu omenimo še posebnost te plesne vadbe: vodenje skupine se izvaja organsko, inštruktorji brez govora, zgolj s telesom nakazujejo smer gibanja in pravilno postavitev, kar pritegne pozornost vadečih in jih spodbuja, da se osredotočijo in razvijejo svoje naravno gibanje.

Vadba redno poteka v telovadnicah šol in društev v občinah Hoče - Slivnica, Rače - Fram ter Maribor. Za več informacij pišite na vadbazines@gmail.com.

Ines Basle Gorišek

Med poletnimi počitnicami zatišje

Čevljarski mojster Martin Breznik, član Društva upokojencev Slivnica, ima 90 let

Kegljaška sekcija Društva upokojencev Orehova - Hotinja vas je junija organizirala že 7. kegljaški turnir v Hotinji vasi, kjer smo z žensko mešano ekipo dosegli odlično drugo mesto. Sodelovali pa smo tudi na tekmovanjih v Spodnji Gorici, Slivnici in Framu, kjer smo prav tako dobili pokal za 2. mesto. Začetek poletja smo 27. junija začeli s piknikom, konec poletja pa prav tako zaključili s tradicionalnim piknikom 22. avgusta, na vsakem se nas je zbralo 60 članov, ki smo uživali v dobri hrani, veselem vzdušju in plesu do poznih večernih ur. Med poletnimi počitnicami je bilo v dejavnosti društva zatišje, razen treninga kegljačev in kolesarskega trima, ki smo ga imeli vsak torek v zgodnjih jutranjih urah. Konec septembra smo izvedli še tradicionalni kolesarski trim in izlet na Ptuj. Že 90 let pa je v začetku avgusta praznoval Martin Breznik, čevljarski mojster, ki ga verjetno pozna skoraj vsak občan naše občine. Obdarili smo ga s skromnim darilom in mu zaželeli še obilo zdravja.

Zoran Španinger

Ribiški car z 2,6 kilograma

Pestro dogajanje v Društvu upokojencev Slivnica ob tamkajšnjem krajevnem prazniku

Kot vsako leto so se tudi letos v okviru praznika KS Slivnica odvile številne prireditve. V soboto, 7. septembra, smo v dopoldanskem času izvedli ribiško tekmovanje s plovcem v Slivniškem ribniku. Nastopilo je dvanajst ribičev. Največ rib je ulovil Milan Lorenčič, drugi je bil Srečko Hernet in tretji Anton Koledník. Ribiški car za leto 2024 je postal Milan Lorenčič, ki je ulovil krapa, težkega 2,62 kilograma. Prvi trije so dobili pokale in praktične nagrade. Ribiški car je dobil prehodni pokal. Pohvala Francu Ribiču in Srečku Molihu za pomoč pri izvedbi tekmovanje.

Prav tako v soboto, 7. septembra, se je v slivniški cerkvi odvijal koncert pevcev in instrumentalistov, ki so navdušili s prijetno pesmijo in glasbo številne prisotne. Zahvala organizatorjem in izvajalcem. Le dva dni kasneje smo v okviru praznika Krajevne skupnosti (KS) Slivnica organizirali turnir v šahu. Udeležilo se ga je osem šahistov s Pobrežja, Rogoze in Orehove vasi. Igralo se je po Bergerjevem sistemu, vsak z vsakim deset minut. Ob koncu smo podelili medalje za prve tri tekmovalce, in sicer je bil tretji Ivan Sterniša (5 točk), drugi je bil Jože Kobale (5 točk), zmagal je Marko Šoštarič, ki je osvojil sedem točk in je postal šahovski kralj za leto 2024 s prehodnim pokalom.

V torek, 10. septembra, je kolesarska sekcija pod nadzorom Cveta Megliča izvedla rekreativno kolesarjenje po Dravskem polju. Prekolesarili so približno 40 kilometrov. Le tega se je udeležilo 20 članov in članic, ki so uživali v primernem vremenu in prijetni vožnji.

V sredo, 11. septembra, smo od 9. do 15. ure v okviru meseca starejših občanov izvedli tekmovanje v balinanju pod okriljem ZPZ DU Maribor, ki je prispevala pokale. Tekmovanje se je odvijalo v dveh skupinah s po tremi ekipami. Zmago je pri ženskah osvojila ekipa iz Hoč, druga je bila ekipa Branika in tretja ekipa iz Slivnice. Pri moških ekipah pa je tretje mesto osvojila ekipa Angel Besednjak, drugo ekipa iz Lenarta in prvo mesto ekipa Slivnica. Po podelitvi pokalov smo ekipe pogostili z malico in pijačo, ki jo je donirala KS Slivnica.

V četrtek, 12. septembra, smo ob 19.00 uri zvečer izvedli predavanje o potovanju po Japonski. Prikaz potovanja in opis le tega sta izvedla zakonca Soršak iz Hotinje vasi. Predavanju je prisostvovalo petnajst krajanov. Zahvala za organizacijo Planinskemu društvu Skalca.

V petek, 13. septembra, smo organizirali tradicionalni Vinkov memorial v kegljanju s kroglo na vrvici. Turnirja se je udeležilo enajst moških in deset ženskih ekip iz ZPZ DU Maribor. Tekmovalci so igrali deset metov na polno, deset metov čiščenje in probni met. Medtem ko so tekmovalci čakali na vrstni red, so nekateri igrali igro 'na štrbunk' (corn holl) – metanje vrečk, napolnjenih s koruzo ali plastičnimi kroglicami. Vsak je imel na razpolago štiri vrečke. Ob koncu turnirja smo udeležencem v tekmovanju s kroglo na vrvici razdelili pokale. Med ženskimi ekipami je tretje mesto osvojila ekipa DU Bezena s 536 podrtimi keglji, druga je bila DU Rogoza s 539 keglji in prvo mesto Pragersko s 542 keglji. Najboljša posameznica je bila Zala Marinšek – 120 podrtih kegljev – iz Pragerskega. Pri moških je tretje mesto osvojila ekipa Pragersko – 576 kegljev, drugo mesto Hoče – 578 kegljev – in prvo mesto ekipa Duplek – 599 kegljev. Med posamezniki sta bila dva s 132 podrtimi keglji, in sicer Drago Petrinec iz Dupleka in Rudi Plohl iz Pragerskega.

V igri 'na štrbunk' je bila pri ženskah zmagovalka Bojan Mesec iz DU Slivnica, pri moških pa Marjan Jambrošič, prav tako iz DU Slivnica.

Vsem nastopajočim v okviru iger praznika KS Slivnica se zahvaljujemo za udeležbo, zmagovalcem pa še enkrat čestitamo. Zahvaljujemo se tudi KS Slivnica za hrano, DU Slivnici pa za uspešno izvedbo vseh prireditev, kakor tudi za jutranjo kavo z aperitivom in kanapeji.

Ob koncu bi apeliral na krajane KS Slivnica, da bi se v bodoče udeleževali prireditev ob krajevnem prazniku, saj so le te namenjene nam vsem, ne pa samo tekmovalcem. Udeležencem pa se še enkrat zahvaljujemo, da so si vzeli čas in popestrili dogodke ob prazniku KS Slivnica 2024.

Peter Kovaček

Varovanje križišč ob začetku šole

V okviru AMD Orehova vas in DU Slivnica smo dva dni našim prvošolčkom in ostalim učencem nudili pomoč pri varni poti v šolo in vrtec

Tako smo se 2. in 3. septembra zbrali pred Osnovno šolo Franca Lešnika Vuka Slivnica in vrtcem Slivnica ter se razporedili na določene točke v križiščih in prehode za pešce v okolici šole. Varovanje smo izvajali med 7.30 in 9. uro. Pri svojem varovanju smo uporabljali odsevna oblačila, da smo bili bolj opazni.

Pri varovanju so sodelovali: Jakob Vigec, Sandi Ogrizek, Slavko Škorc, Alojz Leskovar, Danilo Lubej, Franc Kovač, Danilo Ferlič, Ivo Pliberšek, Herman Jakolič, Cveto Meglič in Peter Kovaček.

Opazili smo, da je v času prihoda v šolo med 7. in 9. uro promet na cesti v bližini šole in vrtca zelo gost in se ustvarjajo kolone, tako proti Mariboru kot proti Slovenski Bistrici. Prav tako smo pogrešali še dodaten prehod za pešce pri vrtcu Slivnica na Mariborsko cesto številka 21 do 23, pri trgovini Mak, saj veliko otrok hodi v trgovino po razne šolske potrebščine in osvežilne pijače.

Ob koncu bi se zahvalil Osnovni šoli FLV Slivnica za postreženo malico prvi šolski dan, kakor tudi AMD Orehova vas za malico v torek in DU Slivnica za pijačo. Zahvala vsem, ki ste si vzeli čas in nam pomagali pri varovanju naših otrok, šoferjem pa priporočam zmerno in varno vožnjo s poudarkom, da na cesti niso sami.

Peter Kovaček

Najraje kvačkajo, vezejo in pletejo

Zaključek sezone rokodelske sekcije Društva upokojencev Slivnica

Vsak torek med 16. uro in 17.30 se na Društvu upokojencev Slivnica srečujemo članice rokodelske sekcije. Z veseljem si vsak teden pokažemo naše nove izdelke ali pa izdelke, ki jih še izdelujemo. Rade si tudi pokažemo nove tehnike izdelovanja raznih izdelkov. V zadnjem času izdelujemo veliko stvari iz odpadnih in zavrženih materialov: zamaškov od steklenic, plastenk, WC rolic, reklamnega in odpadnega papirja … Še vedno pa se najraje poslužujemo klasičnih metod izdelovanja, kot so kvačkanje, vezenje in pletenje.

Tudi v tem letu smo pripravile približno 150 novoletnih voščilnic za društvo, Karitas in rokodelsko sekcijo. Voščilnice so poslali svojim prijateljem v drugih organizacijah in društvih. Za tradicionalno prednovoletno srečanje v Gostišču Lesjak smo pripravile približno štirideset okraskov kot okrasek k pogrinjkom. Letos smo iz odpadnega materiala izdelale škatlico, jo okrasile in dodale lepo božično-novoletno misel. Udeležile smo se tudi akcije copatki za novorojenčke. Članice, ki dobro kvačkajo, so jih izdelale kar precej. Z veseljem smo jih predali v Mariborsko porodnišnico.

Vsako leto v mesecu juniju zaključimo sezono, saj zaradi dopustov nima smisla, da se srečujemo – in ker smo se dogovorile, da se ne bomo videle več kot dva meseca, smo si zaključek sezone privoščile v gostilni Zupanc. Ves čas smo se veselo pogovarjale

in sklepale nove načrte za jesensko srečanje. Takrat nas bodo znova čakali novi izzivi in nove naloge. Zadnji vikend v mesecu septembru smo imele priložnost, da pokažemo na rokodelski razstavi v naši brunarici svoje izdelke iz preteklega obdobja.

Simona Šifrar

Učenje zagotovo koristi

Na Društvu upokojencev Slivnica se učimo praktično angleščino

Ali ste že ugotovili, da kakšne tuje besede ne razumete? Skoraj zagotovo je angleškega izvora. Se z vnuki še znate pogovarjati, jih vse razumete? Zelo prav pa vam pride angleščina, ko potujete čez mejo: da razumete obvestila na letališču, da znate izpolniti formular, da znate v restavraciji ali trgovini povedati najosnovnejše, da znate vprašati za pot ...

Zakaj ne bi prišli na tečaj angleščine, ki vam takšno znanje da? Na Društvu upokojencev Slivnica se že 10. leto učimo angleščino. Vsi uživamo, ker nam je to v sprostitev, zabavo, užitek in srečo. Nikomur se ni treba bati, da premalo zna, ker ne ocenjujemo, ne obsojamo ob napakah, ampak pomagamo in spodbujamo, da čim več govorite vi, ker se sicer velikokrat zgodi, da vse razumete, ko poslušate, ko pa je treba povedati, pa – blokada.

Vsi pravijo, da imam ustvarjalno, lepo metodo poučevanja, ker ni samo dolgočasno učenje po učbeniku za 8. razred, ampak vesela aktivnost v lepem vzdušju z veliko dobre volje in smeha. Vsi smo zadovoljni, ker nove izraze mimogrede usvojimo, ker zelo veliko ponavljamo – ker se zavedam, da je ponavljanje mati učenosti. Če bi neko temo obdelali in se k njej potem nikoli več ne vrnili, bi pač ostala za nami, pozabljena.

Če se imate radi, ne boste dovolili, da bi vam v pokoju bilo življenje pusto, dolgočasno. Če želite ohraniti duševno zdravje, je zelo pomembno, da ostanete aktivni in ustvarjalni. To tudi krepi vašo samozavest. Ne žalujte za mladostjo (imamo le eno življenje), ampak izkoristite čas, ki nam je ostal, in bodite zadovoljni sami s sabo.

Zato pridite pogledat, kako se učimo angleščino – ob sredah (začnemo oktobra) ob 10. uri v prostorih Društva upokojencev. Lahko pa me pokličete na številko 031 475 911. Upam, da se vidimo.

Zinka Hartman

Cviček maraton

Člani Društva upokojencev Hoče na kolesarskem maratonu po deželi cvička

Kolesarska sekcija DU Hoče je zelo aktivna. V začetku leta pripravijo plan kolesarskih poti od meseca marca do oktobra. Vsak drugi petek se zberejo, sedejo na kolo in se odpeljejo po naprej določeni trasi. Izbirajo raznovrstne in zanimive poti. Nekateri kolesarski izleti vključujejo tudi prevoz z vlakom. Zaradi omejitve števila koles na vlaku je obvezna predhodna prijava. Obveščajo se po e-pošti in telefonu, pri DU Hoče in na FB Vegec Rogoza. Letos so bili že pri Račkih ribnikih, na Poli maratonu na Ptuju, peljali so se vse do Save, bili so na Koroškem, vozili so se po Dravskem polju, pa še iz Gradca do Maribora, če naštejemo samo nekatere.

Najbolj zanimivo je bilo avgusta v Krškem na kolesarskem maratonu po deželi cvička, ali kratko »Cviček maratonu«. Prijavilo se je 15 kolesarjev. Kolesa so naložili na vlak in se odpeljali v Krško. Na rekreativnem maratonu se je zbralo 500 kolesarjev iz Posavja, Dolenjske in cele Slovenije. Vzdušje je bilo sproščeno, pravo športno. Na startu maratona je harmonikar z Golico pospremil kolesarje na pot, da so ob poskočnih zvokih lažje vrteli pedale. Nezahtevna pot, dolga 40 km, je tekla po lepi posavski pokrajini med vinogradi in nasadi jablan. Med potjo so bile postaje z okrepčili, kjer ni manjkalo malinovca in seveda cvička, ki je skoraj kot »voda«. Lahkotno vožnjo s hitrostjo 20 do 22 km na uro so vsi uspešno zaključili. Za nagrado so prejeli spominsko majico in medaljo. Sledila je še okusna malica in podelitev pokalov za najhitrejše in najstarejše kolesarje in kolesarke. Veliki pokal za najštevilčnejšo skupino na maratonu pa je pripadel skupini kolesarjev iz DU Hoče, ki je bila tudi najstarejša skupina. To je bilo za Hočane, ki so prvič sodelovali na Cviček maratonu, pravo presenečenje. Vsi zadovoljni so se po zaključku z velikim pokalom in kolesi vkrcali na vlak in se odpeljali proti domu. Pokal bodo po zaključku sezone postavili na ogled v prostorih DU Hoče. Kolesarski sekciji DU Hoče ne zmanjka idej za nova kolesarska potepanja. Naslednja pot jih že vodi z vlakom v Avstrijo, kjer se bodo s kolesi popeljali ob reki Muri.

Če vas je zgodba prepričala in radi kolesarite, se včlanite v DU Hoče, v kolesarsko sekcijo, ki jo vodijo: Daniel Zakrajšek (tel.: 031 786 527, zakrajsekdaniel7@gmail.com), Tone Ertl (tel.: 031 676 911, toneertl2011@gmail.com) in Bojan Šeter (tel.: 031 783 700, bojanseter@gmail.com).

Breda Germ Marko Pigac

Za nastop nagrajeni z aplavzom

V Domu starejših Tezno v Mariboru je MePZ KUD Hoče pripravil koncert

Za svoje nastope se MePZ KUD Hoče pod vodstvom zborovodkinje Petre Kozar Bežan zavzeto pripravlja celo leto na tedenskih pevskih vajah. Zbor ima bogat repertoar slovenskih ljudskih in umetnih zborovskih pesmi, pa pesmi tujih avtorjev in celo vrsto zimzelenih slovenskih popevk. Zborovodkinja za vsak nastop posebej izbere pesmi, ki se jih učimo in prepevamo na vajah, dokler z izvedbo ni zadovoljna. Trudimo se tako pevci kot zborovodkinja. Nastopamo na proslavah, revijah in raznih dogodkih, kamor nas povabijo. Prirejamo samostojne koncerte in prireditve. Na nastopih je za nas največja nagrada polna dvorana poslušalcev in aplavz.

Vročega junijskega dne smo se podali v Dom starejših občanov Tezno v Mariboru, kjer smo imeli dogovorjen samostojni koncert. Sprejeli so nas v dobro ohlajenih in prijetnih prostorih. Medtem ko so se stanovalci zbirali v veliki svetli avli, smo se pevci opevali in pripravljali za nastop.

Ob ploskanju prisotnih smo se zvrstili na odru in koncert se je pričel. Naša pevka Viktorija Pintarič je predstavila zbor in zborovodkinjo. Program je bil sestavljen po sklopih treh pesmi in Viktorija je s svojo lahkotno besedo opisala vsak sklop pripravljenih pesmi posebej. Napovedala je solista Ivana Brljaka in Bojana Primeca ter klavirsko spremljavo Petre Kozar Bežan. Prepevali smo o lepotah narave, o ljubezni, o prelepi Sloveniji, pa ljudske, igrive in hudomušne pesmi ter znane slovenske popevke. Prisotni so nas zbrano spremljali, sodelovali s prepevanjem znanih pesmi, se ritmično pozibavali in ploskali po taktu ter vsako pesem nagradili z glasnim ploskanjem. Po dobri uri se je koncert iztekel. Viktorija se je zahvalila za pozornost in obljubila, da se še vrnemo. Nagrajeni smo bili z bučnim aplavzom. Za konec nas je v imenu stanovalcev Doma Tezno pozdravila prisotna stanovalka, se zahvalila za lep nastop in nam zaželela še veliko uspešnih nastopov.

Po koncertu smo se pevci zadržali še na pogostitvi, ki so jo za nas pripravili v domu, in pokomentirali svoj nastop. Po vsakem nastopu ugotavljamo, da gre pri našem prepevanju za negovanje ljubiteljske kulture, ki bogati tako pevce kot poslušalce in celotno družbo.

Breda Germ

Zapeli in zaigrali člani društev

Deveta revija pevskih zborov in skupin Občine Hoče - Slivnica

Občinski praznik je čas, ko se zavemo pomena skupnosti in povezanosti. Je čas, ko izvemo več o življenju v naši bližnji okolici in ko ugotavljamo, kako zelo smo povezani med seboj. In vse to so nastopajoči skozi glasbo in melodije delili z občinstvom v Kulturnem domu Hoče. Predstavili so se pevski zbori, male pevske skupine in tamburaši iz naše okolice. Nastopili so naši prijatelji, znanci, sosedje in sokrajani, ki verjamejo, da nas glasba združuje in napolnjuje s pozitivno energijo.

V Kulturnem domu Hoče se je zbralo lepo število poslušalcev in predstavnikov lokalnih skupnosti, ki jih je v uvodu nagovorila ga. Andreja Kavaš, podžupanja Občine Hoče - Slivnica. Zahvalila se je društvom, ki uspešno delujejo in širijo kulturno dejavnost v naši občini, prisotnim pa je zaželela prijeten večer ob poslušanju zapetih in zaigranih melodij.

Viktorija Pintarič je vodila program 9. revije pevskih zborov in skupin Občine Hoče - Slivnica in je vse nastopajoče predstavila s kratkim opisom delovanja v zadnjem letu. Popeljala jih je skozi program melodij, ki so jih pripravili za letošnjo revijo.

Mešani pevski zbor Društva upokojencev Slivnica v domačem kraju med letom pripravi več koncertov in prireditev. Pod vodstvom zborovodkinje Mete Podlesnik Marčič so zbrano in veselo zapeli.

Milka Pristovnik vodi Ljudske pevke Katoliškega društva dr. Antona Murka iz Hoč, ki prepevajo že vse od leta 2000. S petjem ohranjajo ljudske pesmi, ki je vsaka zase samostojna življenjska zgodba. Na reviji so skozi pesmi predstavile tri ljudske zgodbe.

V hoški cerkvi ob nedeljskih mašah in večjih cerkvenih praznikih prepeva cerkveni zbor Sv. Jurija. Njihovo petje je na klavirju spremljala zborovodkinja Petra Kozar Bežan. S svojim prodornim glasom je solist Miran Kosi obogatil eno izmed treh pesmi. Na kitari jih je pospremil tudi Jure Ozvatič.

Vsem dobro znani Ljudski pevci in godci Samotarji, ki jih vodi Ida Hriberšek, so zapeli in zaigrali ob zvokih harmonike in ljudskih glasbil. Za svoje bogato 23-letno delovanje in nastopanje doma in v tujini so bili letos ob občinskem prazniku nagrajeni z bronastim grbom Občine Hoče - Slivnica.

Pevke Petra, Viki in Barbi, ki so članice cerkvenega zbora Sv. Jurija in mešanega pevskega zbora KUD Hoče, veseli in navdihuje pevsko poustvarjanje. Ob posebnih priložnostih pripravijo kakšen tercet ob spremljavi kitarista Jureta Ozvatiča. Vodi jih Petra Kozar Bežan.

Posebej domače so se počutili pevci mešanega pevskega zbora KUD Hoče, saj v dvorani redno tedensko vadijo. Zborovodkinja Petra Kozar Bežan je za nastop izbrala program pesmi, ki so jih predstavili na regijskem srečanju pevskih zborov v Pesnici pri Mariboru.

Revijo so zaključili Tamburaši KUD Hoče. Med poslušalci so njihove melodije tamburic vedno bolj priljubljene, saj dobivajo veliko povabil za nastope. Vodi jih Janez Bartol. Znane melodije so z njimi zapeli tudi prisotni v dvorani.

Vsakemu zboru in skupini je ga. Andreja Kavaš izročila zahvalo Občine Hoče - Slivnica za sodelovanje na reviji. Na letošnji reviji so se na odru predstavili nastopajoči, vsak s svojim programom. Vse to ne bi bilo mogoče brez dela zborovodij in vodij skupin, ki so s svojo strokovnostjo gonilo razvoja pevske in glasbene dejavnosti v naši občini.

Nastopajoči pravijo, da je lepo nastopiti v domači dvorani pred domačim občinstvom, ki jim rado prisluhne. Zadovoljni, eni in drugi, so se po reviji podružili in poklepetali, z željo, da se spet srečajo naslednje leto na 10. reviji pevskih zborov in skupin Občine Hoče - Slivnica.

Breda Germ Marko Pigac

V štirih dneh od pekla do raja

Mlada hoška kolesarka Vivi Oblak nadaljuje z odlično sezono

Vivi Oblak, sedaj že učenka 8. b-razreda, letos tekmuje pri deklicah B in nadaljuje z dobro začeto sezono cestnega kolesarstva. Poletje je za večino čas počitka, ko se v kolesarstvu dirke odvijajo druga za drugo. Udeležila se je vseh domačih dirk, kjer ja večinoma zasedla drugo mesto, 1. mesto si je prikolesarila v Murski Soboti in Škocjanu.

Med 5. in 7. julijem se je udeležila mednarodne kolesarske dirke Kids tour of Slovenia, kjer so imeli kar štiri etape. V zelo vročem vremenu so dirko pričeli s kronometrom, naslednji dan je sledil vzpon na Bazo 20 in večerna dirka po Kostanjevici. Zadnji dan pa so se kolesarke iz SLO, Srbije, Hrvaške, Madžarske in Češke pomerile še v zelo razgibani trasi Šentjerneja. Vivi je zasedla skupno 3. mesto in etapno zmago v Šentjerneju.

Sledil je mesec premora domačih dirk. V tem vmesnem obdobju se je odpočila na Pelješčcu-Viganj, kjer je intenzivno trenirala in surfala.
Od 15. do 18. avgusta se je udeležila mednarodne dirke Alpe Adria v Avstriji, kjer je tekmovala z leto starejšimi dekleti (U-15). Lani je bila skupno druga, letos je to odličen trening za rezultat prihodnjega poletja.
V štirih dneh je imela pet etap in doživela vse od zadnjega do prvega mesta. Vse, kar se komu zgodi morda v dveh sezonah, se je Vivi odvilo v štirih dneh. Po dobrem startu na krožni dirki, se je uvrstila na sredini, na 7. mesto med 17 prijavljenimi tekmovalkami iz SLovenije, Avstrije, Madžarske, Češke in Nemčije. Naslednji dan je imela na selektivno težki trasi, polni strmih vzponov in spustov, tehnično okvaro (strgana veriga in uničeni verižniki) in je peš prikorakala skozi cilj. Uvrstili so jo na zadnje mesto. Psihično se je morala pobrati in pozno popoldan je sledil vzpon po alpski cesti (Villacheralpenstrasse), tudi tukaj je bila zadovoljna s šestim mestom. Prespana noč in pogum za naslednji dan, sledil je kronometer in spet prigoda: ko je startala, ni zaznalo njenega čipa. Uvrstitev … Zadnji dan je bil na sporedu še daljši krog po Celovcu. Vivi je očitno rekla: Meni je dovolj … in zmagala!

Lea Oblak Vinci Oblak

Etapna zmaga v Avstriji.

Uvrstitev pionirjev in mladink na regijsko tekmovanje

Na regijsko tekmovanje so se uvrstile ekipe, ki so dosegle prva tri mesta v svoji kategoriji

V soboto, 1. 6., je Gasilska zveza Maribor na atletskem stadionu Poljane organizirala tekmovanje za kategorije pionirjev in mladincev. Tekmovanja so se udeležile tri ekipe PGD Bohova, ekipa pionirjev, mladincev in mladink. Vse ekipe so dosegle odlične rezultate, ekipa mladink in pionirjev sta se uvrstili na nadaljnjo regijsko tekmovanje, ki bo 5. oktobra na atletskem stadionu Poljane. Na tekmovanju so se pionirji pomerili v treh disciplinah: vaja z vedrovko, štafeta na 400 m z ovirami in vaja razvrščanja. Mladinci in mladinke so se preizkusili v vaji z ovirami, štafeti na 400 m z ovirami in vaji razvrščanja. Na tekmovanju je sodelovalo 15 ekip pionirjev, 3 ekipe pionirk, 11 ekip mladincev in 2 ekipi mladink.

Čestitke vsem našim tekmovalcem in mentorjem, ki so pripravljali ekipe.

Komisija za delo z mladino

Dosežena mesta:
pionirji: **2. mesto** mladinci: **7. mesto** mladinke: **1. mesto**

Trije dnevi smeha in nepozabnih doživetij

Olimpijski trening z judoistko Metko Lobnik utrudil vso mladino, zaradi česar smo na mladinskem gasilskem taboru PGD Bohova odpovedali jutranjo telovadbo

Od 28. pa do 30. avgusta je na Treh kraljih pod vodstvom mladinske komisije PGD Bohova prvič potekal mladinski gasilski tabor. Na taboru je bilo prisotnih 23 mladih gasilcev in njihovi mentorji.
Prvi dan se je pred gasilskim domom zbrala vsa mladina in mentorji. Z avtobusom smo se odpravili do hotela Jakec na Treh kraljih. Po prihodu smo z balkona izobesili društveno zastavo in se razporedili po sobah ter se odpravili na prve vaje. Na vajah smo poseben poudarek namenili štafeti, kjer so mladi gasilci preizkušali svojo hitrost, natančnost in usklajenost kot ekipa. Po intenzivnih vajah je sledila zaslužena večerja v hotelski jedilnici. Po večerji smo se odpravili na ogled vasi Šmartno na Pohorju in PGD Šmartno na Pohorju. Domači gasilci so mladim obiskovalcem razkazali svoj gasilski dom in impresivno zbirko pokalov, med katerimi so tudi dosežki s sedmih gasilskih olimpijad.
Drugi dan je bil napolnjen s še večjimi izzivi. Jutranja telovadba je mlade gasilce prebudila in jih pripravila na nov dan, poln aktivnosti. Po zajtrku smo imeli posebno priložnost, saj smo dopoldanski trening izvedli z olimpijko Metko Lobnik, ki je na minulih olimpijskih igrah v Parizu branila barve Slovenije. Metka je za mlade gasilce pripravila intenziven trening za moč in vzdržljivost. Po kosilu so se nam pridružili predsednik in člani društva, skupaj z njimi smo se odpravili na pohod do Črnega jezera. Po vrnitvi s pohoda je bila že utrujenost po napornem dnevu zelo očitna, saj so otroci takoj popadali v postelje in v hipu zaspali.
Tretji dan smo pričeli malo drugače, kot je bilo načrtovano, olimpijski trening je utrudil vso mladino. Namesto rutinske jutranje telovadbe smo se odločili za nekoliko počasnejši začetek dneva. Po zajtrku smo pospravili sobe, spakirali kovčke in se odpravili še na zadnji trening. Po kosilu je pred hotelom že čakal avtobus, ki nas je odpeljal domov. Polni lepih spominov in nepozabnih doživetij smo zaključili prvi mladinski gasilski tabor.
Mladinski gasilski tabor PGD Bohova je bil za vse udeležence izjemna izkušnja, polna smeha, učenja in skupinskega duha.

Komisija za delo z mladino

Vtisi s tabora

Julija: *Meni je bilo najbolj všeč, ko smo imeli z Metko igre, ni mi bilo pa všeč ko smo »laufali«.*

Lana: *Najbolj mi je bilo všeč ko smo imeli trening z Metko, drugače pa mi je bilo »fajn« ker smo se družili.*

Gal: *»Toti« tabor mi je bil res v redu, všeč mi je bilo vse, ne najdem stvari, ki mi ni bila všeč. Mogoče bi se lahko malo več gibali (vsi v smeh). Treningi so bili močni, počutim se dobro. Lahko bi dlje časa ostali.*

Žiga: *Všeč mi je bilo skoraj vse, hrana, edino pohodi mi niso bili najbolj.*

Tai: *Najboljše je bilo, da lahko igramo nogomet.*

Klara: *Meni je bilo najbolj všeč, da smo danes zjutraj lahko spali dalje.*

Julijan: *Najbolj všeč mi je bil »fuzbal« in vaje.*

Naja: *Zelo »fajn« mi je bilo, lahko bi šli za več dni.*

»Najbolj glasni so gasilci«

Hotel Jakec je obiskalo veliko pohodnikov in turistov. Na terasi sedi petčlanska družina z dvema otrokoma. Otroka sta se igrala in bila zelo živahna. Njihova mama je opazila, da sta postajala preveč razposajena in ju opozorila, da naj zmanjšata glasnost, saj ju vsi slišijo. Dedek je dodal: *»Najbolj glasni so gasilci.«* V daljavi se je namreč že slišal hrup gasilcev, ki so se vračali s pohoda.

Od Dolomitov do harmonike po Pohorju

S planinskih društvom Skalca okrog Treh Cim, ki veljajo za srce Dolomitov

Dolomiti se nahajajo v severni Italiji in obsegajo območje Južne Tirolske, Trentina in Belluna. Razgledi na vse, kar ponujajo Dolomiti, so tako fantastični, da se jih preprosto ne naveličaš. Narava in gore so prelepi in spadajo pod Unescovo svetovno dediščino. Ljubitelji smučanja se v Dolomite odpravljajo pozimi, ljubitelji gora – poleti. Ker je ob prvem obisku Dolomitov nemogoče raziskati vse, smo se odločili doživeti delček teh lepot.

Vodnik Stanko Jakomini nas je prvi dan popeljal okrog znane skupine vršacev Tre Cime di Lavaredo, ki so srce Dolomitov. Pokrajina okrog njih je čudovita in nezemeljsko lepa. Za dostop do parkirišča je potrebno plačati 30 evrov cestnine in parkirnine, a je vsekakor vredno. S parkirišča smo se odpravili na nezahtevno pot do Rifugio Locatelli, od koder je čudovit pogled na Tre Cime. Tisti, ki smo si želeli doživeti še nekaj adrenalina, smo se podali na kratko ferato Torre di Toblin. Po povratku v dolino smo se ustavili pri jezeru Misurina, ki je v zavetju okoliških gora.

Naslednji dan smo se podali do Jezera Sorapiss, oziroma Lago di Sorapiss, ki je prelepo jezero turkizne barve. Dostop do jezera ni težak, malo pa smo se vseeno morali potruditi. Do jezera vodi 7 km dolga pot s približno 300 metri višinske razlike, ki se začne na prelazu Tre Croci (passo Tre Croci). Majhen del poti vodi ob prepadnem, vendar ravnem območju – in za vse, ki so vajeni hoje ter z malo pazljivosti ni problematično. Jezero Sorapiss je skrito med gorami in je s svojo prelepo barvo ter pod budnim očesom vrha Monte Dito, oziroma Dito di Dio (Božji prst), eden lepših kotičkov celotnega območja Dolomitov.

V juliju smo osvojili tudi Ojstrico (2350 m), goro v vzhodnem delu Kamniško-Savinjskih Alp, ki je s svojim značilnim piramidastim vrhom vidna daleč naokrog. V zgodnjih urah smo se podali iz Logarske doline do koče na Klemenčevi jami, kjer smo spili kavico in občudovali vršace, ki jih je obsijalo sonce. Na vrh smo se podali po Kopinškovi poti, ki je tehnično zahtevnejaš, a zelo razgibana. Nazaj v dolino smo se vrnili čez Škarje po poti, ki je tehnično manj zahtevna.

V avgustu smo se ponovno vrnili v Italijo na Monte Cimone (2380 m) ali Strmo peč. Strma peč se nahaja zahodno od Montaža, dostopna je iz planine Pecol. Italijanske markacije so rdeča-bela-rdeča črta, v njih je napisana številka poti. Mi smo se podali po poti št. 640 do škrbine Vandul in po sedlu Viene na vrh Strme peči. Razgled na vse štiri strani je bil ob lepem vremenu fenomenalen. Izstopajo bližnji Zabuš, Montaž, Naborjetske gore čez Dunjo, Kaninska skupina čez Reklanico in prvaki Karnijskih Alp, v daljavi pa Dolomiti in avstrijski dva- in tritisočaki. Na izhodiščno točko smo se vrnili do sedla po poti št. 64, ki pa je zelo slabo uhojena in markirana.
Zadnji vikend v avgustu smo izpeljali večji projekt ˝S harmoniko po Pohorju˝ v sodelovanju z Glasbeno šolo Bučar iz Ljubljane, ko smo od Peska do slapa Skalca popeljali 130 udeležencev. Vsako leto si Glasbena šola Bučar zada nalogo, da se s harmonikami podajo po Sloveniji, in letos so si izbrali Pohorje. Vodja glasbene šole Simon Bučar je stopil v kontakt s PD Skalco že lani, da smo uskladili potek poti, postojanke, organizirali hrano in prenočišče. V ranih urah smo se zbrali pri koči na Pesku, kjer so iz harmonik zazvenele znane melodije Alfija Nipiča ˝Kjer se Pohorje vidi˝. Podali smo se na pot do prve postojanke, ki je bila na Klopnem vrhu, kjer so udeležence s svojimi dobrotami presenetili prijatelji iz PD Brda. Postregli so sveže rezani pršut, hladno briško vino in slastno bovlo. Po poštenem okrepčilu smo se odpravili proti slapu Šumik. V bližini je zopet sledilo presenečenje za udeležence projekta, tokrat s strani PD Lendava. Tudi oni so postregli s slastnimi dobrotami iz svoje pokrajine in ponudili različno nadevane slane rogljičke, zaseko in

hladno prekmursko vino. Naslednja postojanka je bila pred Ruško kočo, kjer so nas v špalirju gasilskih cevi dobrodošlo osvežili člani PGD Šmartno na Pohorju. Ker je bila sobota dan presenečenj, pa so nas pred Ruško kočo presenetili še tamburaši KUD Hoče. Po odlični večerji so se udeleženci pomerili v zabavnih igrah na prostem in se po druženju ob igranju in prepevanju odpravili na zasluženi počitek. V nedeljo zjutraj so si po bogatem zajtrku v Ruški koči ogreli harmonike in glasilke ter se odpravili na pohod do slapa Skalca. Kulisa tam je bila, kot so se vsi strinjali, izjemna. Kar nekaj časa smo se zadržali, poslušali harmonike in ponosno peli slovenske pesmi. Kasneje pa smo odšli še na Bellevue, občudovali razgled na Maribor, lepo kuliso izkoristili za fotografiranje in se nato vrnili do Ruške koče, kjer smo ob nadvse gostoljubnem osebju imeli zaključek pohoda in z igranjem, številčnostjo, energijo in povezanostjo navdušili ostale goste. Vodja projekta je povedal, da je bil ta pohod najštevilčnejši po udeležbi, in resnično medgeneracijski, saj so bili udeleženci projekta v starostnem razponu vse od treh do preko 80 let. Tako najmlajša kot najstarejša udeleženka sta pohod prehodili v celoti in si za vztrajnost zaslužita vse pohvale. Zahvaljujemo se organizatorju in vsem udeležencem za zaupanje za to prekrasno doživetje.
Še vedno vabimo vse ljubitelje gora, da se nam pridružijo na naših strokovno vodenih izletih in dobri družbi. »Ne osvajam gora, temveč samega sebe« (Sir Edmund Hillary).

Mojca Zupan Meglič

Pred zamenjavo balona

Teniški klub Hoče po prenovi doma in modernizaciji igrišč čaka nov, finančno zahteven projekt

V preteklih nekaj letih smo v Teniškem klubu Hoče pošteno zavihali rokave in temeljito obnovili teniški dom ter modernizirali teniška igrišča. To nam je uspelo z veliko truda, prostovoljnega dela in predvsem s pomočjo donacij in sponzorstev naših članov in podpornikov. Na tem mestu se vsem, ki ste nam pomagali, iskreno zahvaljujemo.

Naše delo seveda še zdaleč ni končano, pred nami je še eden, finančno precej zahteven projekt, in sicer menjava dotrajanega teniškega balona. Balon je bistven za delovanje našega kluba ter nemoteno delovanje teniškega kluba in teniške šole v času zimske sezone. V klubu bomo napeli vse moči, da bi tudi ta projekt čim prej izpeljali.

Sašo Koser

Iz zapuščene mlakuže uredili ribnik

Zgodba Ribiške sekcije UKC Maribor sega v leto 1984, ko so z golimi rokami iz zapuščene in zaraščene mlakuže v Pivoli uredili lovni in manjši gojitveni ribnik

Zgodba Ribiške sekcije pri sindikatu Splošne bolnišnice Maribor (SBM), že vrsto let pa UKC Maribor, sega v leto 1984, ko je peščica zanesenjakov z golimi rokami iz zapuščene in zaraščene mlakuže v Pivoli uredila lovni in manjši gojitveni ribnik, ki ležita pod enim najstarejših ohranjenih in obnovljenih gradov na Slovenskem – gradom Hompoš (Pohorski dvor), ki tako ponosno zre izpod obronkov Pohorja.

Zgodovinske ter arheološke raziskave so razkrile, da je bil zgrajen v 11. soletju, morda je bilo fevdalno središče na tej lokaciji že leta 985 in je tesno povezano z nastankom Maribora. Lastniki le tega so se pogosto menjavali, zato je bil večkrat prezidan (grofje Spanheimi, gospodje Ptujski, gospodje Stubenbergi, plemiška rodbina Conti, družina Pacher pl. Thienburg ...). V času nemške okupacije je bila v njem vojaška bolnišnica, po 2. svetovni vojni postane mondeni gorski sanatorij, kasneje sanatorij za tuberkulozne bolnike SBM in nazadnje oddelek za psihiatrijo SBM.

Tukaj pa so bili tudi dobri vodni viri in naši najstarejši člani so se še leta 1955 v ribniku kopali in vozili s čolni. Danes je grad popolnama prenovljen in je od 1994 v njem sedež Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede. »Špitalski« ribiči pa so s sporazumom o prenosu lastništva ohranili pravico do uporabe in upravljanja te zelene oaze s stoletnimi jelšami, kjer gnezdijo race, tu in tam se prikažejo okorne želve, nenehno pa se sliši pritajeno oglašanje ptic.

Sekcija, ki je nekdaj štela krepko preko 120 članov, deluje po svojih pravilih z vsemi organi upravljanja, preživlja pa se s skromno članarino, saj so v zadnjem desetletju povsem ugasnili kakršni koli viri financiranja ali pomoči. Ribiči, ki skrbijo za okolico ribnika in živelj v vodi, vsako leto opravijo ogromno število prostovoljnih delovnih ur. Vsako leto organizirajo sekcijska tekmovanja v športnem ribolovu in se držijo pravila ujemi–spusti in tako na najbolj human način ohranjajo odnos med naravo in človekom.

V tistih starih, »dobrih« časih, so se udeleževali tudi medsekcijskih tekmovanj in športnih iger med zdravstvenimi zavodi Slovenije. Že vrsto let organizirajo tekmovanje za prestižni naslov »ribiški car«, njegov mandat pa traja eno leto. Znani in nepozabni so bili njihovi izjemno obiskani »fiš pikniki«, s katerimi so želeli predstaviti ta šport širše, predvsem pa zaposlenim v bolnišnici. Organizirali so tekmovanje v ribolovu za vse generacije, družabne igre, gostili glasbenike, slikarske, kiparske in fotografske razstave ...

»Z leti je interes za tovrstno preživljanje prostega časa začel upadati, vendar tisti, ki so ostali, se ne dajo navkljub temu, da je zgodaj spomladi letos vandalizem botroval požaru in smo ostali brez naše omiljene ribiške hišice, ki je kljub naporom nismo uspeli nadomestiti z novo. V ognjenih zubljih pa je zgorela vsa dokumentacija, oprema in delovno orodje ter stroji. S pomočjo sindikata UKCM in Občine Hoče - Slivnica smo uspeli nadomestiti najnujnejše orodje in organizirati simbolno obeležitev 40-letnice delovanja sekcije, za kar smo jim iskreno hvaležni,« je na nedavnem praznovanju nagovorila navzoče predsednica sekcije Olga Munda.

Organizirali smo tudi tekmovanje v športnem ribolovu za jubilejni pokal, donator le-teh je bil član sekcije in znani judoist, ki ne slovi samo po dobrih športnih in trenerskih rezultatih, ampak tudi po svoji dobrodelnosti, Mario Rudl iz Hoč, ki je bil tudi prejemnik posebne jubilejne zahvale. Po treh urah namakanja trnkov je bil že kmalu znan absolutni zmagovalec, ki je ujel največjo skupno težo rib in tudi največjo ribo, zato se bo z dvema pokaloma kitil prav Mario Rudl. Drugo mesto je osvojil Alojz Vranc, tretje mesto pa Srečko Munda.

Ob tej priložnosti so nekaterim posebej zaslužnim podelili jubilejna priznanja za dolgoletno in aktivno delo ter sodelovanje: Sindikatu UKCM, Občini Hoče - Slivnica, Fakulteti za kmetijstvo in biosistemske vede ter posameznikom Aniti Kirbiš, Darinki Auguštiner, posthumno ustanovnemu članu in najdaljše obdobje predsedniku sekcije prim. dr. Zlatanu Turčinu ter vsem dosedanjim predsednikom – Borutu Peserlu, Igorju Trtenjaku ter Danilu Kompošu. Podelili pa so tudi ducat zahval najbolj prizadevnim oz. najstarejšim članom: Olgi Munda, Srečku Munda, Alojzu Vrancu, Franciju Dolinšku, Štefanu Jelenovcu, Edvardu Krambergerju, Milanu Robarju, Ferdu Dolinšku ter Leopoldu Šmigocu. Z minuto molka so se poklonili članom, ki so jih izgubili v teh letih. Na srečanju je spregovorila tudi soproga pokojnega Zlatana Turčina, Eva Turčin, ki je prevzela jubilejno priznanje, v imenu družine pa sekciji poklonila donacijo z namenom, da se ta božanska narava in mir ter sekcija ohranjajo še naprej pri življenju.

Ob potoku je ropotal agregat, ki je navkljub visokim vročinam ohlajal zadostne količine pijač. Privoščili so si tudi kosilo v naravi, na torti pa je zagorela svečka 40 in ves dan so spomini kar vreli na plano, čeprav je bila udeležba bolj skromna.

Anita Kirbiš Anita Kirbiš, Joško Pernat

Jubilejna pokalna tekma, absolutni zmagovalec Mario Rudl (v sredini), drugouvrščeni Alojz Vranc (levo), tretji Srečko Munda (desno).

Ob jubileju 40 let tudi skromna torta ...

Blagor zvestim

Enotedenski oratorij tudi v Hočah

V tednu med 17. in 22. junijem je v hoškem župnišču potekal oratorij pod naslovom Blagor zvestim, ki se ga je udeležilo skupaj 22 otrok in 11 animatorjev. Vsak dan razen sobote smo se zbrali ob 15. uri ter dan začeli z dvigom zastave ter himno letošnjega oratorija, nadaljevali pa smo s spoznavanjem življenja svetopisemskega preroka Danijela, katehezami, delavnicami ... Vsak dan nas je obiskal tudi kakšen gost, med katerimi gre vsekakor izpostaviti g. nadškofa Alojzija Cvikla, ki se nam je s kratkim kvizom predstavil v četrtek, 20. 6. Po predavanjih gostov smo imeli kratko malico ter veliko igro, kjer smo se preizkusili v različnih veščinah, povezanih z vrednotami dneva, zaključili pa smo s spustom zastave in himno.

Ko je bil teden prijetnega druženja za nami, smo se animatorji dogovorili, da po počitnicah spet staknemo glave in pripravimo oratorij tudi drugo leto, kar nam zaenkrat še uspeva. Če bi se nam kdo želel pridružiti, se dobivamo ob sredah med 18.30 in 20.30 v prostorih hoškega župnišča. Vsekakor pa nam je vsem zagotovo najbolj ostalo v spominu prijetno druženje in vzdušje med otroki in animatorji, zato vabljeni vsi, ki imate voljo, da se nam v bodoče pridružite.

Eva Križnik

Vsako jutro skupaj zapeli himno

Otroci na letošnjem oratoriju v župniji Slivnica pri Mariboru spoznavali preroka Danijela

Prvega tedna v juliju se tako otroci kot animatorji zelo veselimo, saj vemo, da bo takrat potekal oratorij, ki ga vedno znova nestrpno pričakujemo. Letošnji oratorij v župniji Slivnica pri Mariboru je potekal med 1. in 6. julijem pod geslom »Blagor zvestim«. Skozi vseh šest oratorijskih dni smo spoznavali preroka Danijela, ki je bil tema letošnjega oratorija. Vsako jutro smo se zbrali in skupaj zapeli himno in seveda opravili jutranjo molitev.

Sledila je (dramska) igrica, kjer smo se animatorji potrudili, da bi otrokom kar se le da doživeto približali življenje svetega Danijela. Da je bila zgodba bolj pestra in slikovita, smo si priskrbeli kostume in pripravili sceno. Sledile so kateheze, skozi katere smo poskušali z otroki ugotoviti, kako lahko vrednote svetega Danijela čim bolj prenesemo v naše življenje, da bi tudi mi lahko tako kot on rasli na poti svetosti. Po katehezah smo se okrepčali in napolnili naše trebuščke z piškoti in drugimi dobrotami, ki so nam jih dobrodušno priskrbeli starši ali stari starši otrok …

Ni pa manjkal tudi pester izbor delavnic, kot so bile: športna, žongliranje, kuharska, escape room, pritrkovanje, glasbena delavnica … Po vse teh aktivnostih pa je KONČNO nastopil čas za kosilo. To je bil del dneva, ki smo se ga tako otroci kot tudi animatorji najbolj veselili. Moramo pa priznati, da imamo tudi NAJBOLJŠE kuharje, ki nas nikoli ne razočarajo, saj je hrana vedno zelo dobra. Za kosila so poskrbeli Gostilna Zupanc, kmetija Bandur, Gostilna Lovski dom (Polskava) ter Turistično društvo Oreh, ki smo jim neizmerno hvaležni.

Najbolj napet del pa je sledil po kosilu, ko so otroci imeli velike igre, ki so seveda bile ena bolj zanimiva od druge. Imeli smo vodne igre, ki so bile že same po sebi zelo pestre, za nameček pa so nam jih popestrili še domači gasilci iz PGD Hotinja vas, ki so poskrbeli, da smo vsi skupaj bili res mokri in da smo maksimalno uživali. Ni pa manjkala tudi pot preživetja (velika igra, ki se odvija na prostem in kjer otroci premagujejo različne naloge ponavadi bolj fizičnega značaja), ki je bila otrokom v prav posebno veselje. Iz nje so vsi prišli zelo nasmejani, »malo« tudi blatni. Prav tako pa ne smemo pozabiti, da smo v četrtek bili tudi na izletu v Slovenskih Konjicah, kjer nam je tamkajšnji župnik Jože Vogrin povedal veliko zanimivega o njihovi cerkvi sv. Jurija.

Za večjo popestritev programa so nam pri velikih igrah prišli pomagat tudi konjiški animatorji, kar je bilo otrokom nekaj novega in zanimivega. V petek smo imeli tudi zabavni večer, kjer smo se vsi skupaj nasmejali dvema skečema in uživali ob dobri živi glasbi naših animatorjev. Celoten oratorij pa smo zaključili s sveto mašo, ki jo je vodil naš g. župnik Jože Šömen.

Tako smo zaključili še enega izmed mnogih oratorijev in ustvarili veliko novih nepozabnih spominov. Animatorji smo veseli, da vidimo tako veliko nasmejanih obrazov in nam tudi le to največ pomeni. Upamo, da se naslednje leto ponovno vidimo.

Anej Ravš

Orientacijski tek

Med hoška športna društva prihaja letošnjo jesen novost – MOK Pohorje – to je klub oz. društvo, ki se ukvarja z orientacijskim tekom

Pobudnika in glavna organizatorja sta **Boris Bauman in Ivan Boyadzhiev**. Hočan Ivan je po rodu iz Bolgarije, skoraj 12 let že živi in dela »v svoji drugi domovini – Sloveniji«, kakor sam rad reče in na kratko doda misel o svojem hobiju: »Čeprav moj poklic nima nič skupnega s športom, gojim veliko ljubezen do rekreacije v naravi. Tako sem s sabo prinesel tudi svoj hobi šport – orientacijski tek. Gre za manj prepoznaven šport v naši regiji, ki ima ogromen potencial za razvoj glede na to, da smo v Sloveniji obdani praktično vsepovsod z lepimi gozdovi in zelo razgibanimi tereni.« Objavljamo kratek intervju z Ivanom Boyadzhievim.

Kdaj in kako ste se začeli ukvarjati s tem zanimivim, pa manj poznanim športom?

»Prvič sem se srečal s karto in kompasom v tretjem razredu pri krožku v šoli, ki ga je organiziral takratni matični klub v Bolgariji. Malo za šalo, malo zares smo s sošolci začeli obiskovati treninge kluba in smo zelo hitro navezali med sabo stike, ki temeljijo na povsem drugačnih načelih kot v šoli. Naš takratni trener nas je vzgajal po očetovsko in istočasno pomagal kot prijatelj v vseh težavah. Tako rekoč nam je predal svojo ljubezen do gibanja, do narave in do sočloveka. Preko orientacijskega teka smo se naučili hitro sprejemati odločitve in stati za njimi, obiskali smo veliko krajev, navezali stike z ljudmi po celi državi in tujini, skrbeli smo drug za drugega. To vse nam ponuja ta šport.«

Za vami je že veliko tekmovanj in lepih dosežkov. Kako bi nam jih lahko predstavili?

»Spominjam se, da je bilo takrat, ko sem začel obiskovati tekme, okrog 100 otrok samo v eni starostni skupini (razpon med otroškimi skupinami je 2 leti), tako da smo se morali naučiti boriti za vsako sekundo pri teku v gozdu in so rezultati hitro bili vidni. Praktično na vseh mladinskih državnih prvenstvih sem dobival odličja. Tri leta zapored sem bil tudi v bolgarski mladinski reprezentanci z največjim dosežkom v letu 2004, ko sem bil štirikratni prvak jugovzhodne Evrope. Še vedno se spomnim na adrenalin pred velikimi mednarodnimi tekmami. Ta izkušnja iz najstniških let mi je kasneje ogromno pomagala pri vseh dosedanjih izzivih v življenju.«

Tekmujete po vsej Sloveniji in tudi v tujini. Kje so pri nas najboljši organizatorji teh tekmovanj v orientaciji?

»Za organizacijo tekme orientacijskega teka se mora organizator zelo močno potruditi. Najpomembnejša je natančnost zemljevida. V Sloveniji se lahko pohvalimo z odličnimi tereni in izjemno natančnimi zemljevidi, ki so izdelani na podlagi satelitskih slik. Tekme, ki so mednarodno priznane zaradi svoje zahtevnosti terena, natančnosti karte in splošne organizacije, se prirejajo vsako leto na Krasu, v okolici Cerknega in na Gorenjskem. Naš klub ima tudi zelo bogate izkušnje z organizacijo tovrstnih tekem. Verjamem, da bomo naslednje leto imeli čast prirediti tekmo, ki bo del zaporedja tekem za slovenski pokal – Slovenska orientacijska liga.«

V preteklem šolskem letu ste začeli s krožkom na osnovni šoli v Hočah, letos boste s tem nadaljevali. Kako privabiti čim več otrok?

»Res je, v začetku šolskega leta 23/24 smo začeli s krožkom orientacijskega teka v OŠ Hoče. Po mojem skromnem mnenju je bilo zelo koristno za otroke, saj so se naučili brati karto, delati s kompasom, naučili so se tehnike teka po razgibanih terenih in še in še …To, kar bi privabilo več otrok, je želja po stiku z naravo in raziskovanju. *V naši občini so glavni športi v zaprtih prostorih, kar je prednost za nas. V novem šolskem letu 24/25 ponovno organiziramo krožek, ki bo vsak ponedeljek ob 15. uri pred Večnamensko športno dvorano v Hočah.«*

Do letos je bil sedež društva v Mariboru, s septembrom 2024 pa ste društvo oz. klub prenesli v našo občino. To bo gotovo privabilo nove člane. Kako bi najbolj privlačno zapisali vabilo za tiste, ki jih orientacija zamika?

»Prav na tem mestu želim omeniti to, da je orientacija družinski šport – vsak član družine se lahko udeleži tekme v svoji starostni skupini, kar je dodana vrednost tega športa. Tako starši ne bi bili zgolj opazovalci določene prireditve, ampak se lahko aktivno vključijo in s karto in kompasom v roki zaključijo kakšno progo. Naš cilj je otroke odtrgati od televizijskih in telefonskih zaslonov in jih naučiti spoznavati lepote slovenskih gozdov preko teka s karto. Vsi bodoči člani orientacijskega kluba MOK Pohorje ste dobrodošli! Lahko nam pišete na naš elektronski naslov - mokpohorje@gmail.com.«

Nam lahko zaupate, kakšna je vaša vizija za razvoj orientacijskega teka v Občini Hoče - Slivnica?

»Gotovo bi radi imeli tesnejše stike z našo občino, saj je vsak šport naložba v zdravje občanov. Kot nujni projekt smatramo razširitev obstoječe karte v Hočkem gozdu, zahodno od Križne kapele do podružnične osnovne šole Reka - Pohorje. Prav tako razmišljamo o izdelavi karte v bližini Lovskega doma Hoče na Pohorju in izdelavo učne karte na Arehu. Vse te karte izdelajo izkušeni kartografi s pomočjo LIDAR sistemom! Vsekakor si želimo postati prepoznavni in s časom biti eden od vodilnih klubov v državi. To seveda ne bo lahko, ampak z veliko truda in doslednostjo nam bo uspelo!«

Spomladanski trening MOK Pohorje pri hoški Večnamenski športni dvorani.

Utrinek s krožka orientacijskega teka v šolskem letu 23/24.

Hvala za predstavitev in jasne odgovore – in čestitke za odlično slovenščino. Vemo, da ste tudi na občinskem Teku pod Pohorjem že dosegali lepe rezultate, tako da vam je blizu tudi tek na dolge proge. Hvala za vse vzpodbude mladim in starejšim, saj smo vsi tako potrebni gibanja v naravi in »možganske telovadbe«.

Objavljamo tudi strokovne predstavitve orientacijskega teka, kakor ga predstavlja Orientacijska zveza Slovenije – vendar je najbolje, da to doživite v živo.

Majda Strašek Januš Ivan Boyadzhiev in orientacisti

Orientacija

Orientacijski tek je šport, ki ponuja izziv vsem: mladim in odraslim vseh starosti, rekreativcem in vrhunsko pripravljenim tekačem, celo invalidom. Orientacija omogoča gibanje v naravi, poleg tega je zanjo v gozdu potrebno uporabiti tudi svojo glavo. Navadno poteka v naravi, gozdovih ali mestnih parkih. Tekmovalec – orientacist, mora v čim krajšem času le s pomočjo karte in kompasa preteči ali prehoditi svojo pot, pri precizni orientaciji pa rešiti niz problemov. Pot je označena na karti s krožci, v naravi pa s kontrolnimi točkami, oranžno-belimi zastavicami. Vrstni red točk je določen, med njimi pa si vsak sam izbira pot. Dolžina in težavnost proge se razlikujeta glede na spol, starost, izkušnje in pripravljenost tekmovalcev.

Kako začeti

V Sloveniji orientacijski tek v javnosti ni prepoznaven in je za marsikoga uganka. Običajno so vsa tekmovanja v Sloveniji odprtega tipa. Prijavi se lahko vsakdo, ne glede na spol, starost in znanje. Orientacijska tekmovanja potekajo v različnih starostnih in težavnostnih kategorijah, v katerih so dolžine in zahtevnosti prog prilagojene znanju in fizični pripravljenosti. Tekmovalne kategorije so razvrščeno od 10. do 60. leta (v tujini pa vse do 90.!). Registrirani tekmovalci, ki so včlanjeni v klub, pa na tekmah državnega nivoja prejmejo točke za državno ligo, se borijo za naslov državnega prvaka. Glede opreme si za prvi nastop ni potrebno beliti glave. Kakšna stara tekaška oprema bo v suhih dnevih zadoščala, ob bolj vlažnem vremenu pa kakšni lahki pohodni čevlji ne bodo odveč. Kompas je najprimernejši na ploščici in si ga prvič lahko sposodite tudi od organizatorja. Sicer pa se cena za kompas, ki zadostuje tudi resnejšim rekreativcem, ne dvigne prav dosti nad 10 €.

Orientacijske karte

Orientacijske karte so izjemno natančni in podrobni topografski izdelki. Običajno so tiskane v merilu 1:10 000 ali 1:15 000. Merilo 1:10 000 pomeni, da 1 cm na karti na terenu predstavlja 10 000-krat večjo razdaljo, torej 100 metrov. Na njih so označene še tako neznatne podrobnosti na terenu, kot so npr. razpadajoč drevesni štor ali klopca ob sprehajalni poti. Za razliko od ostalih kart so na orientacijskih kartah označene prav vse poti, do najbolj neznatnih gozdnih stezic, vsaka vrtača, luknja, balvan ...

Skupaj s kompasom smo torej opremljeni s popolnim orodjem za natančno gibanje po terenu. Ob besedi orientacija se sicer marsikdo zgrozi in si misli, da to pa že ni zanj. Pa ni tako. Začetniške proge na orientacijskih tekmovanjih so običajno speljane po gozdnih poteh, tako da se začetnik sprva spopade s štetjem križišč, ocenjevanjem razdalj ipd. Kasneje to znanje nadgradi z znanjem gibanja po brezpotju – tekom »po azimutu«, »po plastnici« ipd.

Z glavo ...

Na prvi pogled se zdi, da je orientacijski tek predvsem tek ... Izkušeni orientacisti pa vam povedo, da je pri tem športu daleč najpomembnejša tehnika – in tudi tu velja, da tisti, ki nima v glavi, slej ko prej poplača z nogami. Odločilno je znanje orientacije. Prav nič nam ne pomaga, če 400 metrov razdalje premagamo v 60 sekundah, če pa smo za 180 stopinj zgrešili smer. Hitro in natančno pomnjenje karte, zbranost med tekom, hitra izbira najoptimalnejše poti ipd. so vrline, ki odlikujejo dobrega orientacista.

Z najmlajšimi člani kluba pred startom tekme Cerkno cup 08.2024.

Naša tekmovalca pred startom tekme Cerkno cup 08.2024.

Del prenovljene učne karte „Hočki gozd“.

Smaragdna Una

Z Društvom borcev za ohranjanje vrednot NOB Hoče po poteh Avnoja

Pa nam je uspelo, še drugič v kratkem času smo se odpravili v Bosno, po poteh Avnoja, dodali smo še tiste kraje, ki nam jih lansko leto ni uspelo pogledati. Tokrat smo se odločili v bolj prijetnem, zgodnjem poletnem času. V torek, 11. junija, se nas je v jutranjih urah z avtobusom odpravilo 41 naših članov in simpatizerjev Društva borcev za ohranjanje vrednot NOB Hoče na predvideno pot. Sicer nas je pot vodila po že znani poti vse do Bihača.

Mesto Bihač leži v dolini reke Une, ki se tu razširi v široko kotlino. Nad mestom in pod njem reka teče skozi ozke soteske. Jugovzhodno od Bihaća se gorovje Grmeč dviga preko 1100 metrov, zahodno pa hrvaška meja poteka na pogorju Plješevica. Mesto je bilo prvič omenjeno leta 1260 v listini kralja Bele IV. V srednjem veku je bil Bihać začasno sedež hrvaško-ogrskih kraljev. V 13. stoletju je kralj Béla IV. obdal mesto z obročem obzidja, kjer zdaj poteka obvoznica. Leta 1592 so mesto osvojili Osmani in postalo je del Bosanskega pašaluka, katerega zgodovino si deli vse od takrat. Kot osmanska utrdba blizu avstrijske vojaške meje je bil Bihać med turškimi vojnami več kot 63-krat oblegan s strani avstrijske vojske, a ni bil nikoli zavzet. Takrat je Bihać zaradi visokih in močnih zidov veljal za nepremagljivega. Šele septembra 1878 so Bihać proti ostremu odporu zavzele avstro-ogrske čete. Od leta 1888 so utrdbeno obzidje porušili, razen nekaj ostankov.

Po koncu prve svetovne vojne in posledično razpadu Avstro-Ogrske je mesto pripadlo novoustanovljeni Kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki se je leta 1929 preimenovala v Kraljevino Jugoslavijo. Tu je Bihać postal okrajno mesto v banovini Vrbski. Med drugo svetovno vojno so nemške čete 13. aprila 1941 vpadle v Bihać in nato je postal del vazalne države Neodvisne države Hrvaške, ki je bila zavezniška z nacistično Nemčijo. Le nekaj dni po vpadu je v mestu in okolici nastal odpor proti okupaciji, ki je dosegel vrhunec z zavzetjem mesta s strani partizanov aprila 1942 in razglasitvijo Bihaćke republike. 26. in 27. novembra 1942 je tu potekalo prvo zasedanje Protifašističnega sveta za narodno osvoboditev Jugoslavije (AVNOJ), ki je bil podlaga za kasnejšo jugoslovansko vlado pod Titom. 29. januarja 1943 so nemške čete uspele ponovno zavzeti mesto. Pod nemško okupacijo je ostalo, dokler ga 28. marca 1945 ni osvobodila JLA.

V času socialistične Jugoslavije je Bihać kot okrajno mesto pripadal novonastali Socialistični republiki BiH v okviru Jugoslavije in se je razvil v gospodarsko in upravno središče severozahodne Bosne. Med bosansko vojno od 1992 do 1995 je območje okoli Bihaća tvorilo enklavo, obkroženo s srbskimi milicami iz Republike Srbske na eni in iz Srbske republike Krajine na drugi strani, ki je bila ves čas pod nadzorom bosanske vlade. Razglašena je bila vojna in zaščiteno območje ZN. Hrvaška vojska je 4. avgusta 1995 začela obsežno vojaško ofenzivo, vojaško operacijo Nevihta, da bi ponovno zavzela območja Hrvaške, ki so jih zasedli Srbi. Ta operacija je trajala štiri dni; celotna Srbska krajina je bila ponovno vključena v hrvaško ozemlje. V samo nekaj tednih je bila vsa zahodna Bosna spet v rokah Bosansko-hrvaške federacije, bosansko središče pa je bilo ponovno povezano z območjem Bihaća. Julija 2014 je parlament Federacije Bosne in Hercegovine Bihaću podelil status mesta.

Po popisu iz leta 1991 je imela občina Bihać 70.732 prebivalcev. Od tega se jih je 46.737 opredelilo kot Bošnjaki (66,07 %), 12.689 kot Srbi (17,93 %) in 5.580 kot Hrvati (7,88 %). Nadaljnjih 8 % jih je izjavilo, da so bodisi Jugoslovani ali druge narodnosti ali pa niso navedli nobenih podatkov.

Po popisu 2013 – prvemu po vojni v Bosni – je Bihać imel le 56.261 prebivalcev, od tega 49.550 Bošnjakov (88,1 %), 3.265 Hrvatov (5,8 %) in 910 Srbov (1,6 %).

Naš cilj pa je bil obisk dvorane, v katerem je bilo prvo zasedanje Avnoja. Po kratkem sprehodu skozi park smo prispeli pred stavbo v skoraj centru mesta, v kateri je bilo prvo zasedanje Avnoja. Lepo urejena dvorana in muzej, zanimivosti in podatki, ki jih do sedaj nismo slišali. Nadaljevali smo ogled starega centra mesta, kjer je prava znamenitost cerkev sv. Antona, od katere so od druge svetovne vojne ohranjeni le cerkveni stolp in nekateri temelji cerkve. Stolp svetega Antona, ki ga domačini poznajo tudi preprosto kot Bihaćka kula je stavba v starem mestnem jedru, ki dominira na mestnem obzorju. Takoj ob cerkvenem stolpu ob južnem izhodu iz starega mestnega jedra je Kapitanov stolp, kljubovalni ostanek srednjeveških mestnih utrdb, v katerem je danes muzej zgodovine mesta. V južnem delu starega mestnega jedra se je ohranilo tudi staro mestno obzidje.

Severno od starega mestnega jedra je tudi mošeja Fethija, prvotno gotska cerkev, ki je bila leta 1592 preurejena v mošejo. Nato nas je pot peljala po dolini reke Une do naše lanske postojanke, Kulef Vakuf, o tem kraju smo nekaj več napisali že v lanskem prispevku. Po dobrodošlici domačinov smo se hitro odpravili s posebnim prevozom do narodnega parka Una, znamenitih Unskih slapov. Ta del narodnega parka in reke Une izstopa po svoji lepoti. To je Štrbački buk, slap (niz slapov) na približno 300 metrov nadmorske višine, je najvišji in po mnenju mnogih najlepši slap v narodnem parku Una, visok pa je 24,5 metra. Narodni park Una je znan po svojih naravnih lepotah, smaragdni reki in zelenju. Legenda pravi, da so že rimski vojaki, ko so po prihodu na to območje videli lepoto reke in kričali »Una! Una«, kar pomeni eno, edino, edinstveno – in to ime v celoti opravičuje. Po ogledu teh prečudovitih slapov pa se vrnemo nazaj našim gostiteljem, kjer se nastanimo in v lokalni krčmi tudi dobro okrepčamo z njihovimi specialitetami. Družili in kramljali smo z domačini še dogo v noč.

Naslednji dan pa nadaljevanje poti proti Jajcu, mestu v Bosni in Hercegovini v osrednjebosanskem kantonu Federacije BiH. Leži na križišču cest med Banja Luko in Mrkonjić Gradom ter Donjim Vakufom. Tukaj se stekata reki Pliva in Vrbas. Nahaja se v regiji Bosanska Krajina. Mesto ima okoli 7000 prebivalcev (1991 še 13.579); prebivalstvo je mešano, zdaj samo še bošnjaško-hrvaško.

V Jajcu je med drugo svetovno vojno, 29. novembra leta 1943 potekalo 2. zasedanje AVNOJ-a, na katerem je bila ustanovljena nova jugoslovanska država 'enakopravnih' narodov. In naš cilj je bil prav obisk muzeja tega dogodka. V lepo urejeni zgradbi nas je pričakala lokalna vodnica, ki nam je predstavila zgodovino in vse pomembne dogodke s tega področja. Z zanimanjem smo jo poslušali, nato pa si še ogledali vse razstavljene eksponate. Zgradba Sokolskega doma, v kateri je muzej Avnoja, pa še zdaleč ne privlači toliko ljudi kot glavna in najlepša znamenitost Jajca, veliki slap, prek katerega se reka Pliva zliva v Vrbas. Vodni velikan je v zadnjem desetletju doživel večjo rekonstrukcijo, potem ko so ga v devetdesetih poškodovale večkratne poplave, pa tudi vojna. Takrat se je začel rušiti, nekajkrat je celo presahnil, zdaj pa obiskovalce spet navdušuje v polnem sijaju in bučanju.

Zgodaj popoldan pa nas je pot vodila po dolini in kanjonu reke Vrbas proti Banja Luki. Kanjon in dolina sta predvsem zanimivi za rafterje in ljubitelje neokrnjene narave. Domačini se trudijo in po svojih močeh prispevajo, da bodo turisti in mimoidoči odhajali z lepimi spomini.

Po naporni poti pa smo pa morali tudi nekaj počivati in ta počitek je bil v prijetni restavraciji pri Klašniku. Nekje sem izbrskal, da ta restavracija obstaja že vse od leta 1952. In ni nas razočarala. Odličen ambient, dobra in okusna postrežba, kaj več si skoraj ne moreš želeti. Po tem prijetnem postanku pa nas je čakala le še pot proti domu. Sorazmerno hitro smo opravili vse carinske obveznosti na meji med Bosno in Hrvaško ter nadaljevali pot proti Sloveniji, dobro razpoloženi ter polni lepih spominov.

Drago Ornik

Čarovnik nasmejal nadobudneže

Prvošolci na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče pogumno in nasmejani zakorakali v svoje učilnice

Na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče je 2. septembra zavladalo posebno veselje, saj so se vrata šole ponovno odprla za novo generacijo prvošolcev. Najprej sta prvošolce in starše pozdravila ravnateljica Petra Urek in župan Občine Hoče - Slivnica, nato pa je s prijetnim vzdušjem nadaljeval čarovnik, ki je s svojimi čarobnimi triki in iluzijami nasmejal in navdušil mlade nadobudneže.
Po čarobnem nastopu so prvošolci pogumno in nasmejani zakorakali v svoje učilnice, pripravljeni na nova prijateljstva in učenje.

Občina Hoče - Slivnica je ob tem posebnem dnevu vsakega prvošolca obdarila z rumeno rutico in knjigo, ki simbolizira nov začetek in pomembnost branja. Ta prijetna gesta je še dodatno obogatila njihov prvi šolski dan, ki bo ostal v spominu tako otrokom kot njihovim staršem. Vsem prvošolcem in njihovim staršem želimo prijetno šolsko leto, polno znanja, prijateljstva in nepozabnih trenutkov.

✒ Patricija Hren

Zamišljeni ob besedah pouk in učenje

Novih 44 prvošolcev je pričakal Leško, maskota šole Franca Lešnika - Vuka

V ponedeljek, 2. septembra, je 44 otrok prvič prestopilo šolski prag in s tem so postali prvošolci OŠ Franca Lešnika - Vuka v Slivnici. V telovadnici Bojana Krempla jih je pričakal napis »Na novi poti do znanja«. Skupaj s starši so si ogledali igro devetošolk Prvič v šolo. Ob igri so se nasmejali, malo pa tudi zamislili ob besedah pouk, učenje, samostojnost in odgovornost. Ob vstopu jih je pričakal in pozdravil Leško, maskota naše šole, ki se mu je pridružil še kuža Pazi. Skupaj sta prvošolcem pričarala prav posebno vzdušje. Leško je v telovadnico Bojana Krempla pripeljal še devetošolce, ki bodo v tem šolskem letu v okviru projekta Veliki prijatelji majhnih prijateljev zaščitniki prvošolcev. Starši so s prisego Danes, ko postajaš prvošolec … obljubili, da bodo svojim otrokom pomagali na poti k samostojnosti. Veseli in nasmejani prvošolci so pomahali staršem in skupaj z učiteljicami pogumno odkorakali dogodivščinam, novim znanjem in novim prijateljstvom naproti.

✒ Učiteljice prvih razredov

Iz Amerike nazaj v domače okolje

Tako se nam predstavlja Petra Urek, nova ravnateljica Osnovne šole Dušana Flisa Hoče

Minilo je vrsto let, odkar sem prvič sedla v šolsko klop. Letos, na prvi šolski dan, sem občutila vznemirjenje in nepopisen ponos, prav tako kot takrat. Prvič sem namreč prestopila prag šole kot ravnateljica.
Moje korenine so globoko prepletene s temi kraji, kjer sem preživela večji del svoje mladosti. Obiskovala sem osnovno šolo v Slivnici. Svojo izobraževalno pot sem nadaljevala na II. gimnaziji v Mariboru in diplomirala iz zgodovine ter umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani.
Po končanem študiju sem odšla v Ameriko, kjer sem pridobivala izkušnje v umetniškem in izobraževalnem okolju. Po šestih letih sem se vrnila domov, zavedajoč se, da želim živeti in delati v Sloveniji.
Že 16 let sem zaposlena na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče, kjer sem poučevala različne predmete, kot so zgodovina, umetnostna zgodovina, domovinska vzgoja in etika, imela sem tudi jutranje varstvo in podaljšano bivanje. V vlogi razredničarke sem globlje spoznala otroke in mladostnike ter razvila boljše razumevanje njihovega čustvenega in razumskega razvoja. Sodelovanje s starši in strokovnimi sodelavci me je naučilo, kako pomembno je timsko delo za napredek vsakega učenca.
Prosti čas najraje preživljam v domačem krogu. S Primožem in tremi sinovi vsak dan doživljamo kaj novega, kar me osrečuje, navdihuje in razveseljuje. Obožujem potovanja, obiske koncertov

in raziskovanje velikih mest, sprostitev pa najdem v vrtnarjenju in skrbi za naš mali živalski svet – psa in dve muci, ki v naš dom prinašajo še več topline.
Kot ravnateljica želim ustvariti šolsko okolje, ki bo temeljilo na sodelovanju, razumevanju in spodbujanju vsakega posameznika k preseganju lastnih meja.

Petra Urek | Osebni arhiv

Navdušenje nad tabornim ognjem

Učenci podružnične šole Reka septembrsko šolo v naravi preživeli v domu Škorpijon na Sv. Duhu na Ostrem vrhu

»S sošolci in sošolkami smo šli v šolo v naravi. Tam smo šli na pohod na Žavcarjev vrh. Ko smo prišli iz pohoda, smo imeli večerjo in odšli spat. Ko smo se zbudili, smo imeli zajtrk, nato pa odšli na jahanje. Jahali smo Lady in Magnusa. Trenutkov v šoli v naravi ne bom nikoli pozabila. Prvič v šoli v naravi, brez staršev, samo s sošolci in s sošolkami.«
Teja Fujs, 3. d

»Bili smo v šoli v naravi. Vsak dan smo počeli nekaj zabavnega. V sredo smo šli na pohod, dolg 5,5 kilometra. V četrtek smo jahali v dežju ter si izdelali igračo. V petek smo streljali z lokom in se po kosilu z avtobusom odpeljali domov. Na avtobusni postaji so nas čakali starši. Imela sem se zelo, zelo fajn.«
Pika Simon, 3. d

»Danes sem prišel v šolo in z avtobusom smo se odpeljali v šolo v naravi. Šli smo na Sv. Duh na Ostrem vrhu. Ko smo prispeli, smo sedeli ob ognju, potem smo šli v sobe. Bil sem z Valom, Janijem in Tinetom. Ko smo razpakirali, smo si umili zobe. Naslednji dan smo šli ven in igrali nogomet z Janijem in Valom. Potem sem z Julijo igral ping pong. Potem smo imeli taborni ogenj. Ta dan mi je bil všeč.«
Gal Muršec, 3. d

»Zvečer smo odšli na taborni ogenj. Učitelj nam je rekel, naj poiščemo palice za ogenj. Zakurili smo ogenj in si peli pesmice. Zelo mi je bilo fajn. Naučila sem se nove pesmi.«
Julija Grašič, 3. d

»Danes sem jahal konja. Na glavo smo si sami dali čelado. Čakal sem, da so prišli nazaj in sedel na konja. Jahali smo po dežju. Šli smo do gozda in nazaj mimo tabornega ognja. Jahal sem belega konja. Imel sem se lepo in si želim še enkrat vrniti.«
Jani Fujs, 3. d

Čas je za ukrepanje glede demence

Raziskave kažejo, da se je dojemanje glede demence v primerjavi z letom 2019 izboljšalo

Vsako leto poteka mednarodna kampanja za dvig ozaveščenosti o Alzheimerjevi bolezni in ostalih vrstah demence. Mesec september je določen za svetovni mesec in 21. september za svetovni dan Alzheimerjeve bolezni in ostalih demenc; kampanja za leto 2024 se glasi: »Čas je za ukrepanje glede demence. Čas je za ukrepanje glede Alzheimerjeve bolezni.« Aktivnosti se osredotočajo na odnos do demence, s prizadevanji odpraviti slabšalno razmišljanje-stigmo, preprečiti diskriminacijo ter poudariti pozitivne korake za razvoj demenci prijaznejše družbe.
Stigma pogosto pripelje do strahu, sramu, občutka nerazumevanja okolice, osamljenosti, opustitve iskanja strokovne pomoči. Z opisanim se pri svojem delu neposredno srečujem pri izvajanju programa »Svetovanje in podpora pri demenci«. Včasih lahko že z enim osebnim pogovorom, obiskom na domu ali predavanjem v skupini spremenimo slabšalno razmišljanje oz. negativni odnos do raznoterih izzivov ob pojavu demence. Večja ozaveščenost in znanje peljeta uporabnike k boljšemu razumevanju, iskanju rešitev konkretnih situacij, spremeni se vedenje, življenje z demenco v družini je lahko lažje. Program poteka od leta 2018, za uporabnike je brezplačen, financira ga MDDSZ.
Sredi septembra je bilo objavljeno letošnje svetovno poročilo o Alzheimerjevi bolezni. Raziskava je tokrat usmerjena v trenutno dojemanje demence v primerjavi z letom 2019. Izkušnje mi kažejo, da se dojemanje in ozaveščenost v našem lokalnem okolju spreminjata na bolje. Še vedno pa je veliko možnosti za izboljšave. Prepoznajmo jih in skupaj še naprej razvijajmo demenci prijazno družbo. Pokažimo, da nam je mar.

Lidija Breznik

Poskrbite za zdravo hrbtenico

Glavni krivec, da večina ljudi po 25. letu starosti občuti bolečine v hrbtenici, je sodoben, sedeč način življenja

Se kdaj soočate z bolečinami v križu ali imate občutek, da vas pri vsakodnevnih opravilih ovirajo »težka ramena« in »trd vrat«? Ste se kdaj vprašali, kako ohraniti svojo hrbtenico zdravo in prožno tudi v prihodnosti? Če ste na katero od teh vprašanj odgovorili pritrdilno, niste edini. Bolečine v hrbtenici so namreč vse pogostejše, prizadenejo pa tako mlajše kot starejše generacije.

Težave s hrbtenico imajo že epidemične razsežnosti. Raziskave kažejo, da večina ljudi po 25. letu starosti občuti bolečine v hrbtenici. Glavni krivec je sodoben, sedeč način življenja. Dolgotrajno sedenje povzroča skrajšanje in oslabitev mišic, kar vodi do prekomernega obremenjevanja hrbtenice, zlasti ledvenega dela. Posledice so dobro znane – bolečine, omejena gibljivost in kronične težave, ki ovirajo naše vsakdanje življenje.

A obstaja rešitev! Ustanovitelj in vodja programa BODIFIT®, Marko Geršak, je v sodelovanju z ekipo strokovnjakov iz Re.aktiv in dr. Dejanom Kerncem, doktorjem kineziologije, ustvaril posebno vadbo FIT SPINE. Namenjena je krepitvi stabilizacijskih mišic, lajšanju obremenitev hrbtenice in preprečevanju poškodb zaradi neustreznega gibanja.

FIT SPINE je celovit pristop k vadbi, osredotočen na krepitev notranjih mišic trupa – globokih trebušnih mišic, mišic medeničnega dna in globokih hrbteničnih mišic. Prav te mišične skupine zagotavljajo stabilnost in zaščito hrbtenice. Z aktivacijo teh mišic lahko pomembno zmanjšamo obremenitve hrbtenice in preprečimo razvoj kroničnih težav.

Vadba FIT SPINE vključuje tri glavne komponente:

- stabilizacija trupa – krepitev trebušnih in hrbtnih mišic, ki nudijo podporo hrbtenici,
- gibljivost hrbtenice – vaje, ki povečujejo prožnost hrbtenice in ohranjajo njeno gibljivost,
- sprostitvene in dihalne vaje – tehnike, ki pomagajo pri sproščanju napetosti in izboljšujejo dihanje, kar prispeva k splošnemu počutju.

Posebnost vadbe je njena prilagodljivost. Vadba je primerna za vse generacije, saj je intenzivnost prilagojena posameznikom. Vaje so skrbno načrtovane, izvajajo pa se ob umirjeni glasbi, kar omogoča popolno osredotočenost na pravilno izvedbo gibov in zavedanje telesa.

Kaj nas naredi močne, trpežne in dovolj čvrste, da se soočimo z vsakdanjimi izzivi modernega življenja? Ključ do tega je skrb za lastno vitalnost. Dejstvo je, da vse več ljudi trpi zaradi težav s hrbtenico. Bolečine so pogosto posledica slabe drže, neaktivnosti, skrajšanih ali šibkih mišic, stresa, utrujenosti ter napornega fizičnega dela. Moderni način življenja s prisilnimi držami, pretiranim sedenjem, neustrezno prehrano in emocionalnim stresom vodi do povečanega tveganja za poškodbe hrbtenice. Ljudje se pogosto zavedo pomena zdrave hrbtenice šele, ko se pojavijo bolečine ali poškodbe. Takrat postane jasno, da je hrbtenica temelj, na katerem gradimo vse ostalo.

Negovana, aktivna in funkcionalna hrbtenica je eno naših največjih in najdragocenejših bogastev.

Veliko ljudi z blagimi težavami s hrbtenico te reši zgolj z nekaj dnevi počitka ali z osnovnimi vajami, ki jih dobijo pri obisku zdravnika ali fizioterapevta. Vendar to ni vedno dovolj. Bolečine se lahko hitro vrnejo, če ne poskrbimo za dolgoročno krepitev hrbteničnih mišic. FIT SPINE je zasnovan prav zato, da ljudem ponudi celovito rešitev – na učinkovit in preprost način lahko vsak posameznik poskrbi za svojo hrbtenico in splošno telesno pripravljenost. Za doseganje optimalnih rezultatov je ključna redna vadba, saj le s pravilno in dosledno izvedbo vaj lahko ohranimo zdravo in prožno hrbtenico ter preprečimo prihodnje težave.

Povabilo na brezplačno vadbo FIT SPINE v mesecu oktobru in novembru 2024

Za vse občane Občine Hoče - Slivnica pripravljamo brezplačno vadbo FIT SPINE do konca meseca novembra. Vadba bo potekala vsak četrtek ob 8. uri zjutraj v prostorih BODIFIT Maribor, na Tržaški 65 (bivši Obi). Vadba je namenjena vsem, ki želijo narediti nekaj dobrega za svojo hrbtenico in telo. Rezervacija termina je obvezna, zato pokličite na telefonsko številko 031 280 950 in si zagotovite svoje mesto. Pridružite se nam in skupaj poskrbimo za boljše počutje in zdravje vaše hrbtenice!

Barbara Cvetko

Karierna orientacija mladih

Brezplačne predstavitve različnih študijskih programov in poklicev so namenjene dijakom zaključnih letnikov, ki se odločajo o svoji nadaljnji poti

Zadnjih pet let sem za številne dijake po Sloveniji pripravil brezplačne predstavitve različnih študijskih programov in poklicev pod imenom Pro-mind. Predstavitve so bile namenjene predvsem dijakom zaključnih letnikov, ki se odločajo o svoji nadaljnji poti.
V zadnjem letu so dijaki ob evalvaciji (297 odgovorov) pogosto omenili, da je škoda, ker takih predstavitev niso imeli že v osnovni šoli. Dejstvo je, da mladi relativno slabo poznajo različne poklice, saj se pri odločitvi o svoji prihodnosti bolj zanimajo za vzdušje na sami fakulteti, kot pa za to, kakšen poklic jim v praksi ponuja določen študijski program.
Zaradi zelo dobrega odziva na predstavitve študijskih programov (v zadnjih petih letih sem pripravil več kot 200 predstavitev, na katerih je bilo več kot 22.000 prijav dijakov iz vse Slovenije in zamejstva) in zaradi potrebe mladih po raziskovanju poklicev, sem se odločil, da v šolskem letu 2024/25 pripravim serijo različnih predstavitev poklicev. Predstavitve bodo trajale od oktobra do konca marca, v tem času pa bomo z različnimi strokovnjaki in sodelavci mladim približali določene poklice. Vseh poklicev ne bomo predstavili, saj jih je več, kot je dni v koledarskem letu, bomo pa pripravili čim bolj raznolika področja dela.

Vse predstavitve so popolnoma brezplačne in brez kakršnih koli obveznosti. Na spletni strani https://pro-mind.si/pro-mind-junior/ se je zgolj treba prijaviti prek prijavnega obrazca. Ob prijavi lahko učenci in dijaki postavijo vsa vprašanja, ki jih zanimajo v povezavi z določenim poklicem. Prijavljeni dobijo povezavo na dan predstavitve, približno dve uri pred samim dogodkom.

Na predstavitvi uvodoma podamo osnovne informacije, nato pa sledi predstavitev strokovnjaka z določenega področja, ki odgovarja na vprašanja, ki so jih mladi poslali ob prijavi. Pri gostih si pogosto pomagamo tudi s študenti višjih letnikov, ki so že vključeni v proces dela. Med predstavitvijo lahko udeleženci postavljajo dodatna vprašanja prek mikrofona ali pa vprašanje preprosto napišejo v pogovorno okno.
S tem pristopom lahko različne poklicne panoge približamo mladim iz vse Slovenije. Idejo zelo dobro podpirajo različne srednje šole, s katerimi smo v teh nekaj letih vzpostavili dober način sodelovanja. Veliko zanimanja so pred začetkom pokazale tudi nekatere osnovne šole, ki sem jih obiskal pred začetkom šolskega leta.
Koliko bo projekt predstavitve poklicev učinkovit med mladimi, pa bodo pokazale številke prijavljenih in sodelujočih ob koncu šolskega leta. Predstavitve študijskih programov so med srednješolci naletele na zelo dober odziv, zato verjamem v dober odziv tudi pri predstavitvah poklicev.
Vabljeni vsi učenci višjih razredov osnovne šole, da se pridružijo raziskovanju poklicev, pa tudi vsi srednješolci, saj bodo še vedno potekale tudi predstavitve študijskih programov, tako kot doslej.

Miha Indihar

»Če visoko letaš, nizko padeš«

Kdo je 22-letna Rogožanka Klara Šmigoc, ki je blestela v letošnji oddaji Master Chef

Vedno je dober občutek, ko zares uspe nekomu iz tvojega okolja. Lahko se pohvalimo, da to osebo poznamo, lahko širimo dobro besedo o uspehu, lahko smo veseli za dosežke, ki sicer niso naši, a nas bolj pogrejejo, ker jih je dosegel nekdo, ki ga poznamo. Tako je tudi v tem primeru. Pa če še ne poznamo, jo dajmo spoznat.

Ime ji je Klara Šmigoc, prihaja iz Rogoze in je pri svojih 22-ih letih že kar nekaj dosegla. Morda bo kdo rekel, da pri teh letih že pač človek mora nekaj pokazati, a to ni nujno za vse. Nekdo še razmišlja, kaj bi s svojim življenjem, medtem ko je Klara zgrabila bika za roge in se podala na pot, ki si jo je sama začrtala.

Pa da začnemo na začetku. Klara Šmigoc je 22-letna Štajerka, Rogožanka, ki predvsem velja za nasmejano, energično in pozitivno dekle. Veliko ji pomenijo iskrena prijateljstva. V prostem času se rada sprehaja v naravi, se druži s prijatelji, potuje in je rada kreativna. Že kot majhna je zelo rada slikala, nekoč je tudi razmišljala o poklicu zobnega protetika, vendar je ugotovila, da v življenju rabi bolj dinamično delo, kjer lahko bolje izrazi sebe in svojo kreativo. Tako se je odločila za kuhanje, bolj natančno za slaščice, ki so sčasoma postale njena specialiteta. Rada se spomni, da se je ljubezen do slaščic začela, ko je pri 16-ih letih spekla prvo torto za svojo babico. Od takrat je vedela, da bo njena pot vodila skozi kupe slaščic. Po končani škofijski gimnaziji se je vpisala na višjo gostinsko šolo, kjer je dobila veliko novega znanja, predvsem na slaščicah, saj je prakso opravljala v šolski slaščičarni. Česar ni dobila v šoli, je poiskala drugje – iz knjig in posnetkov na spletu. Največ znanja, pravi, je dobila v oddaji Master Chef.

V letošnjo, deseto sezono oddaje Master Chef, je Klaro prijavil profesor, ki je v njej že v času šolanja prepoznal talent. Že v šoli je pridobila naziv »ambasador gostoljubja«, ki ji je omogočil udeležbe na večjih dogodkih, kot sta kuhanje na žametni večerji ter kuhanje v Slovenski vasi na olimpijskih igrah v Parizu. V Master Chef kuhinji se je takoj pokazalo, da obvlada predvsem sladke jedi, čeprav je tudi pri slanih jedeh pokazala veliko znanja. Skozi vso sezono, med vzponi in padci, je rasla, pridobivala nova znanja in se izpopolnjevala v kuharskih tehnikah, kar je s pridom izkoristila. Okuse in nove kreacije je stresala iz rokava, kljub svoji mladosti suvereno opravila z ostalimi tekmovalci in se uvrstila v super finale tekmovanja.

Na vprašanje – kako se ji je življenje spremenilo po nastopu v oddaji, je imela veliko odgovorov in prav vsi so bili pozitivni. Ena prvih stvari, ko nastopiš na televiziji, je, da te ljudje na ulici prepoznajo. Priznala je, da ima zelo rada, ko ljudje pristopijo do nje, spregovorijo z njo nekaj besed, se slikajo. Zaradi Master Chefa so se ji povečala naročila slaščic, ki jih prodaja. Odprla so se ji vrata v posel, ljudje želijo poskusiti kreacije »kraljice slaščic«. Postala je bolj samozavestna, ker zdaj verjame, da ji lahko marsikaj uspe. V Parizu je kuhala za poslovne partnerje in slovenske športnike, za katere je pripravljala slovenske tradicionalne jedi. V spominu ji je ostala izkušnja, ko so slovenski olimpijci pristopili do nje in se želeli z njo slikati. Sama pravi, da je pričakovala, da bo ona tista, ki bo želela slike športnikov.

Klara za sebe ne misli, da je slavna, vseeno pa mora zdaj paziti, da vsakič urejena zapusti hišo. Na vprašanje, če misli, da je zdaj slavna, je odgovorila: »Jezus Kristus. Kaj pa vem ... Jaz ne gledam na to tako, ni mi to toliko stopilo v glavo. Res je, da te ljudje poznajo, ampak se mi zdi pomembno, da ostaneš tak, kot si. Če visoko letaš, nizko padeš.«

Da ni Klara le kuharsko nadarjena, priča dejstvo, da se je pred časom udeležila tekmovanja za Miss Slovenije, kjer je prišla do finala. Pravi, da tu ni šlo za klasično lepotno tekmovanje, ampak je bil v ospredju projekt. Že tam se je predstavila kot slaščičarka in dobila priložnost, da speče torto za MIK Celje.

Klara resno razmišlja o nadaljevanju svoje kariere. Naslednji korak je lastna slaščičarna. Kot pravi, je prostor že izbran. Izdala mi je, da se bo nahajal na Miklavžu nasproti nogometnega igrišča. »Moja vizija je, da imam v ozadju delavnico, delam po naročilu, spredaj pa si želim mini trgovino z dekorativnimi izdelki, npr. baloni za rojstne dneve, okraski za torte, zraven bo pa vitrina, kjer bodo ljudje lahko poskusili mojo sladico.«

Čeprav misli, da je dobra in predvsem domača kulinarika danes manj cenjena, verjame, da s kreativnostjo, ki jo premore, lahko gosta prepriča in ga tudi navduši. Ker prisega na slovenske tradicionalne sestavine, jih bo uporabljala v svojih slaščicah tudi v prihodnje. Svojim obstoječim in novim strankam želi sporočiti, da so vse njene slaščice narejene z ljubeznijo, iz lokalnih sestavin in brez umetnih dodatkov, zato se že veseli, da jih kmalu vidi v svoji slaščičarni Sladklarije.

Veseli nas torej in ponosni smo, da ji lahko rečemo naša sokrajanka. Zanimiva, dinamična in pozitivna Klara, ki ji v življenju nikakor ne bo dolgčas, do zdaj nikoli ni bila le del zgodbe, katere se je lotila, pač pa ji je narekovala ritem. Verjamem, da bo tako tudi v prihodnje, saj je pokazala, kaj se lahko doseže s trudom, željo in vztrajnostjo.

Žan Krivec
Osebni arhiv

Pomen sterilizacije in kastracije

S tem preprostim korakom bi lahko močno zmanjšali število zavrženih, trpečih živali in omogočili boljše življenje vsem mačkam

Hvala, draga občanka in občan, ker si boš vzel(a) pet minut svojega časa, da se seznaniš z zelo pomembno in kritično tematiko v Sloveniji. Zavetišča za živali pokajo po šivih in marsikje več ne morejo sprejeti brezdomnih mačk. Vsako leto je situacija slabša – in to zgolj zato, ker ne steriliziramo in kastriramo svojih mačk. S tem preprostim korakom bi lahko močno zmanjšali število zavrženih, trpečih živali in omogočili boljše življenje vsem mačkam.

Ste vedeli, da sterilizacija in kastracija nista samo pomembna za zmanjšanje populacije brezdomnih živali, ampak tudi za zdravje in dobrobit naših ljubljenčkov? Vsako leto se rodi ogromno mačjih mladičev, ki končajo na grozljiv način (nesreče v prometu, zastrupitve, evtanazije zaradi prenapolnjenih zavetišč …) ali trpijo hude muke. Spolna dozorelost mačke je nekje med 6. in 9. mesecem starosti, lahko pa tudi že pri štirih mesecih. Sama brejost pri mačkah traja 56–62 dni. Mačka se po kotitvi goni že v 8–10 tednih, če izgubi mladiče, pa že po 2–3 tednih. Glede na zgoraj opisano kaj kmalu pridemo do ugotovitve, da imajo mačke odlično reprodukcijsko sposobnost in da ima ena sama mačja samica v enem letu lahko tudi 12–18 potomcev, ki so dobre štiri mesece po kotitvi lahko že spolno zreli in nadaljujejo začaran krog. Na tem mestu postaneta sterilizacija in kastracija velikega pomena.

Sterilizirane mačke imajo precej manjšo možnost, da bi zbolele za rakom na seskih (še posebej, če so sterilizirane pred spolno zrelostjo), v popolnosti pa se s sterilizacijo izognemo raku na jajčnikih ali maternici in vnetju rodil, ki je lahko življenjsko nevarno. S kastracijo pa se izognemo pojavu raka na testisih, precej se zmanjša tudi možnost pojava raka na prostati. Kastrirani samci običajno ne markirajo svojega ozemlja in se ne potepajo, zato je mnogo manjša verjetnost, da bi se poškodovali oz. poginili (na primer v prometnih nesrečah). Tako samce kot samice s kastracijo oz. sterilizacijo v veliki meri zaščitimo pred okužbo z mačjim aidsom in levkozo. Obe bolezni sta neozdravljivi in za mačke usodni. Prenašata se predvsem med pretepi in parjenjem. Sterilizirane in kastrirane mačke pogosto kažejo manj agresivnosti, manj skakanja in iskanja partnerja ter manj težav z označevanjem terena. To pomeni, da so lahko bolj prijazni, umirjeni družinski člani, ki se pogosto zadržujejo okrog svojega doma.

O sterilizaciji in kastraciji kroži kar nekaj ″mitov″ oz. zmotnih prepričanj. Omenili bomo le najpogostejše:

- Mačke se po sterilizaciji oziroma kastraciji zredijo. Priporočljivo je, da mačke po posegu hranimo s hrano, namenjeno steriliziranim oz. kastriranim mačkam, ki je kalorično prilagojena, saj se mačji metabolizem po posegu rahlo upočasni. Ob količinsko uravnani, kvalitetni prehrani in zadostnem gibanju se vaša mačka ne bo zredila.
- Mačke po sterilizaciji oziroma kastraciji ne lovijo več miši. Sterilizacija in kastracija nimata nikakršnega vpliva na lovski nagon mačk, zato brez skrbi, vaše mačke bodo še naprej lovile miši.
- Samica mora imeti vsaj enkrat mladiče. To je že davno preživet mit. Za zdravje mačke je statistično najvarneje, če se sterilizacija opravi pred spolno zrelostjo.
- Mačke po sterilizaciji oz. kastraciji postanejo lene. Po sterilizaciji oz. kastraciji se vsekakor zmanjša želja po teritorialnem vedenju in potepanju. To pa ne pomeni, da bo vaša mačka postala lena. Ostala bo enako energična in igriva.
- Sterilizacija in kastracija sta prevelik strošek. Gre za enkraten strošek in je minimalen v primerjavi s stroški, ki se pojavijo zaradi pretepov in poškodb ter hrane in vzreje mladičev.

Pri tem moramo opozoriti, da se sterilizacije in kastracije ne izvajajo v času brejosti živali, zato je ključno ukrepati pravočasno, preden do brejosti pride. Če imate vprašanja ali potrebujete dodatne informacije o tem postopku, se obrnite na svojega veterinarja.

Če v svojem okolju opazite brezdomne mačke, se obrnite na pristojno zavetišče za živali, ki je po Zakonu o zaščiti živali in Pravilniku o pogojih za zavetišča za zapuščene živali (12. člen) dolžno odloviti, veterinarsko oskrbeti mačke ter jih nato vrniti nazaj v odlovljeno okolje, če je okolje primerno in ni interesenta za posvojitev. Če vaša občina nima sklenjene pogodbe z zavetiščem za živali, se obrnite na kakšno društvo za zaščito in pomoč živalim ali ukrepajte sami! S tem postopkom pomagamo nadzorovati populacijo brezdomnih živali in skrbimo za njihovo boljše zdravje, kar posledično vpliva tudi na zdravje vaših mačk in živali v vaši okolici.

Samo s skupnimi močmi bomo lahko uspešno zmanjšali število nezaželenih mladičev in preprečili trpljenje živali, ki se znajdejo v stiski.

Pridružite se nam v akciji sterilizacije in kastracije mačk ter psov po vsej Sloveniji.

Simona Šivec, Nuša Schumet

OKTOBER

OTROŠKO KOLESARSKO DRUŽENJE

20. 10. 2024 ob 15.00h

VEČNAMENSKA ŠPORTNA DVORANA HOČE

Več o dogodku:

OKTOBER

NOČ ČAROVNIC NA POHORSKI TRŽNICI

Sreda, 30. 10.

od 17h do 21h

- Čarovniška tržnica
- Strašljiva doživetja
- Čarovniška predstava
- Pester izbor hrane in pijače

NOVEMBER

RECEPT ZA NEPOZABNO

MARTINOVO SOBOTO

✓ KVALITETNA ŠTAJERSKA KAPLJICA;
✓ SLASTNA HRANA;
✓ ODLIČNA GLASBA.

BLAGOSLOV MOŠTA ob 16h ✓

od 15h do 22h

SOBOTA 9. 11.

POHORSKA TRŽNICA pred Botaničnim vrtom v Pivoli

DECEMBER

DECEMBRSKA POHORSKA TRŽNICA

vsako soboto od 9.00 do 12.00 in od 17h do 22h

30. 11. — 17h PRIŽIG PRAZNIČNIH LUČK lutkovna predstava in koncert

7. — OBISK MIKLAVŽA

21. — 14h - 17h OBISK BOŽIČKA S PRAVLJIČNO KOČIJO

Božiček obiskal vse krajevne skupnosti. Zadnja postaja bo na Pohorski tržnici.

30. — SILVESTRSKA POHORSKA TRŽNICA S PENINAMI

28. — OBISK DEDKA MRAZA

O podrobnem poteku programa skozi celoten december vas bomo obveščali preko spletnih strani, FB, SMS in drugih občil.